

for Deltagelsen i Familiens Sorg.

Spærrede Bankkonti:

Fiskeeksportør Holger M. Krogh, Klim Strand, Vognmand Johs. Kr. Larsen, Thisted, og Vognmand Emil Kristoffer Nielsen, Hjortdal.

Lurendrejer-Sag fra Besættelsestiden.

En Domsmandsret i Thisted beskæftigede sig i Formiddag med en sørgmunter Sortbørssag, hvis Hovedmænd er tre Arbejdere, som opholdt sig i Thisted under Besættelsen. Den ene af dem, Peter Chr. Christensen, Gødding pr. Randbøl, skulde i de gyldne Dage købe 100 Pk. Cigaretter til en Indehaver af en tysk Kantine, og Christensen traf en Aften i Thisted Plantage Sælgeren, der hedder Tage Jensen. Christensen fik en diger Pakke udleveret, og han betalte paa Stedet 500 Kr. Da han kom hjem og fik pakket op, viste det sig, at Pakken kun indeholdt gamle Aviser samt tre Smaasten.

Christensen hævder, at der fore-

10,00

Go

ring,

This

10,00

Hun

man

man

kørt

Gaar

Un

Gaar

en

i Ko

gaar

Sted

at d

Udla

kede

meg

blev

øvrig

redd

et T

ner

for 7

HISTED OG EGN

ler:
nde med
ekslende
enbyger,
og Mor-

,18, og

en.

stillet.

ligger Bedrageri, idet han havde regnet med, at Pakken indeholdt 100 Pk. Cigaretter. Tage Jensen holder imidlertid paa, at han havde 500 Kr. til Gode hos Christensen, og for at faa disse Penge lavede han Numeret.

Sagen blev udsat for at der kan blive afhørt Vidner.

Ny Skoleplan for Nørhaa-Stenbjerg.

Skoledirektionen godkendte i Gaar følgende Forslag fra Nørhaa Sogneraad og Skolekommission til ny Skoleplan for Kommunen:

1. Nørhaa Skole (en landsbv-

Akvarium paa Gymnasiet, og man haaber at kunne holde Liv i den et Stykke Tid.

Købmand Høje-Kristensens Smørsalg.

Vi er bleven gjort opmærksom paa, at Retsreferatet af Købmand Høje-Kristensens Sag kan misforstaas for saa vidt angaar Salget af Smør fra Mejeriet „Pasteur“. Høje-Kristensen har ikke faaet Smør uden Mærker paa „Pasteur“. Tyskerne afgav deres Rekvisitions-sedler, og dem lod Mejeriet paa sædvanlig Maade gaa videre til Statens Smørekseptudvalg. Værnemagtens Smørkøb her i Landet indgik jo som en Del af vor Eksport til Tyskland. Det paagældende Forhold var derfor fuldt lovligt.

Kakaomærkerne.

Handelsministeriet meddeler: Paa given Foranledning fremhæves det, at det kun er de paa Brødkortet for Børn under 6 Aar

For
paa
er
og
193

Sk

Od
19
mu
hve

har
i B
fra
Sk
led
he
Sk

Or
se
Cy

ancen ned- faler.

for Bom-
fra 44 til
rer fra 40
ebegræns-
at betyde
endigt, at
en streng

iser blev
1. Aug.,
Statsba-
blive for-
det vides
t vil ske.

Nye Domme i Særretten.

Følgende Sager er berammet til Domsafs sigelse ved Særretten i Thisted:

28. August: Entreprenørerne Gudmund Sørensen, Jørgen Jensen og Harald Pedersen.

29. August: Købm. Johs. Fosgaard, Tved.

5. Septbr.: Vognm. Niels Ove Rasmussen.

Dødsfald.

Pens. Lokomotivfører S. O. Larsen, Helsingør, er afgaaet ved

se
pa
sty
at
so
sid
reg
kur
Au
til
Væ
af
cite
Sit
ner
der
Væ
vis

Ministrygere i Havnen.

To af de Ministrygere, der for Tiden arbejder i Vesterhavet udfor Thyborøn, løb i Aftes ind i Thisted Havn. De skulde have været af Sted igen i Morges, men den tætte Taage, der herskede i Morgentimerne, forsinkede Afrejsen en Del.

EN-
trende, men det maa siges, at den re-

Gestapohjælper idømt 20 Aars Fængsel

Deltog i Anholdelser og Tortur.

Den 20-aarige Gestapohjælper G u n-
n a r J e n s e n, Hals, der havde været
med i flere Razziaer, hvor der blev an-
holdt Danske, hvoraf flere senere blev
skudt, idømtes i Gaar ved Landsretten
20 Aars Fængsel. Jensen havde ogsaa
deltaget i Tortur, og der var krævet
Dødsstraf over ham.

rset tiltapper

til Sydslesvi

2. Det da
vig kan ikke
tus, end det
tionalt Min
ket har det

3. Tilgan
ening skyld
mark og m
faa Flensbo
værfterne l
Nedrustning

4. At P
Grænse er
nogen anden
ser i Dag.

5. At de
lemmer er
kan undtag
Tyskere m

6. Og at
forstaar det
ske Følelse

Ejendomshandel.

Det afd. P. Thomsen tilh. Hus i Morup Mølle er af Arvingerne solgt til Mekaniker N. P. Nielsen, Morup Mølle, for 9300 Kr. Overtagelsen er sket. Handelen er ordnet ved Laust Sørensen, Bedsted.

Bedsted Jernbanestation.

Stationsbetjent A. O. Breinhildt, Bedsted, er fra 1. Septbr. udnævnt til Trafik ekspedient i Hovedgaard mellem Skanderborg og Horsens.

Frikorpsmand fra Nørhaa.

Hans Virksomhed vurderedes til 1½ Aars Fængsel.

Dommer Johansens Særret i Thisted dømte i Formiddag Entreprenør Carl Vilh. Nielsen, Sønnen fra „Nørhaagaard“, der har været Frikorpsmand. Domsmand var Gdr. Aage Bredahl, Nørhaa, og Grønthandler Otto M. Jensen, Snedsted.

Carl Vilh. Nielsen sad arresteret fra 9. til 22. Maj 1945, da Landsretten løslod ham.

— De har været paa fri Fod — mærkeligt nok — i Modsætning til Deres Kolleger! bemærkede Dommeren.

— Tja-e!

— Men Politiet har ogsaa været ude efter Dem, og De er kun sluppet fri, fordi Sagens Paadømmelse var nær forestaaende.

Nielsen oplyste, at han oprindeligt var Landmand. Før Krigen havde han Viktualieforretning i København, og efter Besættelsen blev han Jernbinder i Hansted.

Dom.: Jernbinder! Saa tjente De mange Penge!

N.: Det var slet ikke saa galt!

Dom.: Hvor galt?

N.: 150 Kr. om Ugen.

Dom.: Jeg troede, det var anderledes svimlende Summer, Jernbinderne tjente.

N.: Det var blot noget, Folk sagde. Hvis vi arbejdede i 20 Timer blev det dog til Penge.

I 1941 meldte Nielsen sig til Frikorps „Danmark“.

Ankl.: Var det af krigeriske Lyster?

N.: Nej, jeg vilde blot ud at se mig om!

Ankl.: Var De Befalingsmand i Frikorps?

N.: Ja, jeg var Unterscharführer. Det blev jeg straks, fordi jeg var Korporal i den danske Hær.

Nielsen opholdt sig i forskellige Lejre i Tyskland og Polen, men kom ikke til Fronten. Han kom hurtigt paa Kant med Korpsets Ledelse, idet han under Uddannelsen fik den Oplættelse, at Korpsen ikke skulde i Krig, men til Danmark som en Slags Sikkerhedspolitik.

— Det vilde jeg ikke være med til, erklærede Nielsen.

Han begyndte at søge hjem og skrev 12—15 Ansøgninger, inden det battede. I Polen delte Frikorpsen sig i to Lejre: Nazister, der gerne vilde hjem som Politik, og de øvrige, som hellere vilde

til Fritz Clausen: „Du vor Pader“ i (Munterhed i Retten).

N.: [Det var jo kun en Kladder!

Dom.: Men Penge vilde De ha'!

N.: Ja — og det fik jeg ogsaa! Retsmødet sluttede med, at Carl V. Nielsen idømtes Fængsel i 1½ Aar. Han udtalte, at han ønskede at søge Ankenævnet om Appel.

Biograferne i Thisted.

„Bryllup i Luften“.

Royalteatret spiller det amerikanske Lystspil „Der er Bryllup i Luften“ med Ginger Rogers. Hun spiller Telefonpige, og drømmer som saa mange andre om at blive gift med en Millionær. Vejen gaar over et Par dødelige Mekanikere, og paa et Tidspunkt „gaar“ hun med hele tre Mænd. Filmen har dog en vittig og overraskende Pointe og Ginger er dejlig at se.

Palæteatret byder paa en Latter Farce „Gi' den Gas!“ med de to engelske Klovner Bud Flanagan og Ches Allen. Den ene er lille, tyk og skaldet. Den anden er en køn Fyr med en pæn Sangstemme. Det er Allen. En Fyrbøder udtalte efter Premierer i København: Jeg lo mere under Filmen, end da min Svigermor faldt ned ad Køkkentrappen og knækkede Halsen!

Fra Postvæsenet.

Posteleverne H. O. Strauss, Thisted, og K. E. Hesselholt, Fjerritslev, er fra 1. Septbr. forfremmet til Medhjælpere.

Ledigt Præsteembede.

Præsteembedet i Tømmerby-Lild er opslaaet ledigt. Lønnen er 4140 Kr. stigende til 7500 Kr.

Tinglyste Skøder.

Fra Slagterm. Ch. Larsen, Ø. Vandet, til Bestyrer Karl Larsen, Ø. Vandet, Købesum 8000 Kr. plus Løsøre 5000 Kr., Vurderingssum 5000 Kr.

Fra Fisker Otto Madsen, Klitmøller, til Fisker Anders Konge, Klitmøller, Købesum 1500 Kr., ikke særsk. vurd.

Skifteudskr. som Adk. for Kathrine Røjkjær, Skjoldborg, Vurderingssum 7000 Kr.

Fra Kathrine Røjkjær, Skjoldborg, til And. Kappel Østergaard, Ass, Købesum 16000 Kr., Vurderingssum 7000 Kr.

Fra A. Kjærgaard Andersen, Hundstrup, til Hundstrup og Omegns Brugsforening, Købesum 63000 Kr. plus Løsøre 5000 Kr., Vurderingssum 24000 Kr.

Fra Entreprenør Ole Jensen, Thisted, til Smed J. Chr. Larsen, Sundby, Købesum 3750 Kr., Vurderingssum 1900 Kr.

at det paa-
it ty til den
gsaa defini-
rterede Ci-
te er brugt
ørste halve
uta til ind-

. og 22. Sep-
er forlænget

seboden

omdisku-
nem lang
orv, hvor
pynteligt,
flyttet til
knap saa
erne ved
nde glade
har i en
besværet
res Ejen-
papir og
thænder,
rvet ved
Sennep
ne have

e direkte
nesteren,
t indtage
Byraadet
til Pølse-
er nu,
ere pas-
assende
an have
skaber
ehandel,
søge at
skæm-

idti

der nu er
ortsætter
n Forbed-
r ofte er
i Skive-
færdelige
ever det
". Over-
vil lære

i Skive
"

Vinter
gbrødet
nme til
er saa
der kan
Rug og
aliteten

lehe.
n Gas" i
Bryllup

ptræden

orellen",

Nielsen oplyste, at han oprindel-
var Landmand. Før Krigen havde
han Viktualieforretning i Køben-
havn, og efter Besættelsen blev
han Jernbinder i Haastrup.

Dom.: Jernbinder! Saa tjente
De mange Penge!

N: Det var slet ikke saa galt!

Dom.: Hvor galt?

N.: 150 Kr. om Ugen.

Dom.: Jeg troede, det var an-
derledes svimlende Summer, Jern-
binderne tjente

N: Det var blot noget, Folk
sagde. Hvis vi arbejdede i 20
Timer blev det dog til Penge.

I 1941 meldte Nielsen sig til
Frikorps „Danmark“.

Ankl.: Var det al krigeriske
Lyster?

N: Nej, jeg vilde blot ud at se
mig om!

Ankl.: Var De Befalingsmand i
Frikorpsen?

N: Ja, jeg var Unterscharführer.
Det blev jeg straks, fordi jeg var
Korporal i den danske Hær.

Nielsen opholdt sig i forskellige
Lejre i Tyskland og Polen, men
kom ikke til Fronten. Han kom
hurtigt paa Kant med Korpsens
Ledelse, idet han under Uddan-
nelsen fik den Oplættelse, at Korp-
set ikke skulde i Krig, men til
Danmark som en Slags Sikker-
hedspoliti.

— Det vilde jeg ikke være med
til, erklærede Nielsen.

Han begyndte at søge hjem og
skrev 12—15 Ansøgninger, inden
det battede. I Polen delte Fri-
korpset sig i to Lejre: Nazister,
der gerne vilde hjem som Politi,
og de øvrige, som hellere vilde
slaa med Russerne! Der her-
skede saa stærk Spænding, at Par-
terne nær havde ædt hinanden, og
Oberstløjtnant Kryssing blev fjernet.

— Hvad medførte alt dette?
spurgte Dommeren.

— Jeg kom under Observation
og blev overflyttet til Arbejdskom-
mandoen.

Dom.: Hvad bestilte De der?

N: Ikke Spor!

Dom.: I et helt Aar?!

Fors.: De kom for en Krigsret?

N: Ja, Nazisterne samlede Ma-
teriale til Anklage mod mig, men
jeg blev frikendt.

Dom.: Hvem foranledige, at De
kom for Krigsret?

N: Det gjorde det danske Ge-
stapo, som gik og snusede rundt
dernede.

Det lykkedes under Retssagen
at faa smuglet et Brev til Danmark,
hvori Nielsen skrev til sine Paa-
rørende, at de skulde underrette
den danske Regering, hvis der
skete ham noget. Imidlertid blev
Nielsen hjemsendt, og han arbej-
dede derefter ved tyske Anlæg en
Tid. Senere slog han sig paa
Tørvelabrikation.

Dom.: De skrev et Brev til
Fritz Clausen?

N: Ja, jeg havde mistet mit Tøj
i Tyskland, og saa skrev jeg til
Fritz Clausen om Erstatning. Det
var ikke andet end Sjov!

Dom.: Nej, ærlig talt. Det lyder
noget humoristisk, naar det hedder

Filme

Point

Pa

Parce

gelsk

Allen

Den

Sang

udtal

Jeg

Svlge

og kr

Fra

Pos

og K

1. Se

Lodl

Præ

opslæ

stigen

Tin

Fra

til Be

Købe

Kr., V

Fra

til F

Købe

Skil

Røjkj

7000

Fra

And.

sum 1

Fra

strup,

foreni

øre 50

Fra

til Sm

sum 3

Fra

Otto

Kr. pl

sum 1

Fra

til Te

Købe

Krone

Fra

meste

3200

Fra

Enkef

11750

Fra

Ths. 1

Kr. p

sum 1

Fra

Centr

rød, K

Fra

P. C.

Købe

Kr., ik

Fra

Olesen

plus 1

10000

Fra

Jens

Ullerup

3300

Ande

r

faste

Væg

Afdrag

Polte

modtag

Frederiksborg i Thisted:

Frikorpsmand idømt 1½ Aars Fængsel.

Han har kun været interneret i nogle
faa Dage.

Dommer Johansens Særet i
Thisted behandlede i Formiddag Sa-
gen mod Entreprenør Carl Vilh.
Nielsen, Sønnesen fra „Nørhaa-
gaard“, der havde været Frikorps-
mand, Dommand var Gdr. Aaga-
Bredahl, Nørhaa, og Grethand-
ler M. Jensen, Sædested. Anklager
var Jrs. Larsen, medens Lrs. Terkild-
sen var Forvarer.

Nielsen sad arresteret fra 9. til 22.
Maj 1945, da Landsretten løslod ham.

— De har været paa fri Fod —
mærkelig nok — i Modsætning, til
Deres Kolleger! bemærkede Domme-
ren.

— Tja-el
— Men Politiet har ogsaa været
ude efter Dem og De er kun sluppet
fri fordi Sagens Paadømmelse var
nært forestaaende.

Blev Jernbinder i Hansted.

Nielsen oplyste, at han oprindeligt
var Landmand. Før Krigen havde
han Viktualieforretning i Køben-
havn og efter Beereftelsen blev han
Jernbinder i Hansted.

Dom: Jernbinder! saa tjente De
mange Penge!

N.: Det var slet ikke saa galt!

Dom: Hvor galt?

N.: 150 Kr. om Ugen.

Dom: Jeg troede det var ander-
ledes svimlende Summer Jernbin-
derne tjente.

N.: Det var blot noget Folk sagde.
Hvis vi arbejdede i 20 Timer blev det
jo til Penge.

I 1941 meldte Nielsen sig til Fri-
korpset.

Ankl.: Var det af knigeriske Ly-
ster?

N.: Nej, jeg vilde blot ud at se
mig om!

Ankl.: Var De Befalingsmand i
Frikorpset?

N.: Ja, jeg var Unterscharführer.
Det blev jeg straks, fordi jeg var
Korporal i den danske Hær.

Nielsen opholdt sig i forskellige
Lejre i Tyskland og Polen, men kom
ikke til Fronten. Han kom hurtigt
paa Kant med Korpsets Ledelse, idet
han under Uddannelsen fik den Op-
fattelse, at Korpset ikke skulde i
Krig, men til Danmark som en Slags
Sikkerhedspolitik.

— Det vilde jeg ikke være med
til, erklærede Nielsen.

Frikorpset delte sig i to Lejre.

Han begyndte at søge hjem, og
skrev 12—15 Ansøgninger, inden det
hjalp. I Polen delte Frikorpset sig
i to Lejre: Nazister, som gerne vilde
hjem som Politik, og de øvrige, som
hellere vilde slaas med Russerne!
Der beskedte saa stærk Spænding, at
Parterne nær havde slået hinanden,
og Oberstløjtnant Kryssing blev
fjernet.

— Hvad medførte alt dette? spurg-
te Dommeren.

— Jeg kom under Observation og
blev overflyttet til Arbejdskomman-
doen.

Dom: Hvad bestilte De der?

N.: Ikke Spor!

Dom: I et helt Aar?

Frikendt ved Krigsret.

Forav: De kom for Krigsret?

N.: Ja, Nazisterne samlede Mate-
riale til Anklage mod mig, men jeg
blev frikendt.

Dom: Hvem foranledigede, at De
kom for Krigsret?

N.: Det gjorde det danske Gestapo,
som gik og snuste rundt dernede.

Det lykkedes under Retsagen at
faa emuglet et Brev til Danmark,
hvor Nielsen skrev til sine Paarø-
rende, at de skulde underrette den
danske Regering, hvis der skete ham

Dem prima Lagen-
lærred i rene Bom-
uldskvaliteter.

Peter Jensen

THISTED

noget. Imidlertid blev Nielsen hjem-
sendt, og han arbejdede derefter ved
tylske Anlæg og Tid. Senere slog han
sig paa Tervelabrikation.

Morsomt Brev til Frits Clausen.

Dom: De skrev et Brev til Frits
Clausen?

N.: Ja, jeg havde mistet mit Tøj i
Tyskland og saa skrev jeg til Frits
Clausen. Det var ikke andet end
Sjov!

Dom: Nej, ærlig talt. Det lyder
noget humoristisk, naar det hedder
til Frits Clausen: „Du var Fæderle
(Monterhed i Retten).“

N.: Det var jo kun en Kladder.

Dom: Men Penge vilde De ha!

N.: Ja — og det fik jeg ogsaa!

1½ Aars Fængsel.

Dommen, som faldt ved Middags-
tid, kom til at lyde paa Fængsel i
1½ Aar og Fortabelse af almen Til-
lid i 5 Aar. Den Dømte erklærede, at
han vilde søge Ankenævnet om Til-
læggelse til Appel.

Vanskeligheder for Mejerierne.

Mejeribruget lider i høj Grad un-
der Mangel paa Arbejdskraft. Der
var næsten ingen Tilgang af Elever
under Krigen.

Og en anden Vanskelighed haade
for Mejerier og Kontrolforeninger er
Mangelen paa Butyrometre, de Glas,
der bruges ved Konstatering af Mæl-
kens Fedtindhold. De kan ikke skaf-
tes fra Udlandet og laves ikke her-
hjemme, saa det gælder om at være
forsigtig med de Glas, man har i Be-
hold endnu.

Kan et Atom-Politi sikre Verdens- freden?

General Doolittle i København.

Den amerikanske Flyvergeneral
James Doolittle, der nu indtager
en ledende Stilling i Shell, ankom
i Gaar til København, hvor han ud-
talte sig om forskellige aktuelle
Spørgsmaal. Han erklærede bl. a., at
saafremt en international Poli-
styrke raadede over Atombomber, vil-
de alene Bevidstheden berømme virke
saa afskrækkende, at ingen turde
paabegynde en Krig.

Om Atomeksperimenterne ved Bi-
kini udtalte Generalen, at de i Virke-
ligheden var en stor Succes, men at
langt det interessanteste Eksperi-
ment, nemlig Eksplosionen paa stort
Havdybder, staar tilbage.

Om de berømte 30 Sekunder over
Tokio udtaler han, at Angrebet blev
gennemført for at vise Japanerne, at
deres Øer ikke var usaarlige.

General Doolittle udtrykker sig
Glæde over at være vendt tilbage til
det civile Liv, hvor man regner i Dol-
lars og ikke i Mennekkelier.

Han omtalte endvidere Benar-
tuationen, og det var hans Opfattelse,
at Benzimpriserne paa Verdensmar-
kedet vil falde i den kommende Tid.

Nye Sager for Særretten.

Ved Særretten i Thisted er berammeth flg. Sager: 28. August Entreprenørerne Gudmund Sørensen, Jørgen Jensen og Harald Pedersen. 29. August Købmand Johs. Fosgaard, Tved. 5. Septbr. Vogum. Niels Ove Rasmussen.

En Mindesten for Kroejer Thomsen.

Onsdag den 4. September vil der paa Stranden ved Snekkersten, lige overfor Snekkersten Kro blive afsløret et Mindesmærke for Kroejer H. C. Thomsen, der døde i tysk Fangenskab den 4. December 1944. Kroejer Thomsen var en af de ledende Mænd indenfor den illegale Øresundstjeneste, og i den Nøglestilling han i sin Egenskab af Kroejer i Snekkersten beklædte, hjalp han mange Frihedsfolk og andre Forfulgte i Sikkerhed i Sverige. Ved Stenens Afsløring vil der bl. a. blive talt af Minister Per Federspiel.

Flere Tobaksvarer end før Krigen!

Men Forbruget er steget saa stærkt,
at Rationeringen næppe kan ophæves

Ministryger strandet ved Boddum.

Paa Hjemturen efter Besøget i Thisted.

En af de Ministrygere, der er stationeret i Thyborøn, og som i Gaar var paa Besøg i Thisted, løb ved Hjemrejsen paa Grund over Odden ud for Boddum Land.

Ministrygeren fik tilkaldt Assistance fra Thyborøn, hvorefter en anden Ministryger og en Kutter i Aftes ankom til Strandingsstedet, og i Løbet af Natten har de faaet Fartøjet slæbt af Grunden, hvorefter Skibene sejlede til Thyborøn Havn.

Tyveriet i Ræhr opklaret.

Det lykkedes hurtigt Kriminalpolitiet at faa fundet Tyven der

Landsforræderne kræver sig løsladt.

En af de dømtes Hustruer samler Underskrifter paa Krav herom.

En af de fængslede Landsforræderes Hustruer foretager for Tiden i Thisted en Indsamling af Underskrifter paa en Adresse, der kræver de dømte Landsforrædere og Værnemagere sat paa fri Fod. En Række af Byens Borgere har skrevet under, hovedsagelig saadanne, der selv har været i Klemme ved Retten angaaende deres Forhold i Besættelsestiden, og som ikke har forstaaet, at det vilde være mere i Overensstemmelse med Velanstændigheden, om de forholdt sig noget passive i det Kapitel.

Frikorpsmanden var flov over at vise sig i Uniform.

Tørvefabrikant Carl Vilh. Nielsen, Tilsted, dømt ved Særretten i Formiddags.

I Dag behandledes ved Særretten i Thisted hos Dommer Johansen, Forræderisagen mod Tørvefabrikant Carl Vilhelm Nielsen, Tilsted, der stammer fra Nørhagaard, og som anklages for i August 1941 at have ladet sig hverve til Frikorps Danmark og gjort Tjeneste til August 1942. Nielsen var interneret i et Par Uger i Fjor.

Dommeren bemærkede: Og saa har De mærkelig nok været paa fri Fod siden.

N.: Naah — mærkeligt er det da ikke.

Domm.: Jo, i Modsætning til andre ligestillede. Men Politiet har nu ogsaa villet have haft fat paa Dem igen; men det blev ikke, da det var saa nær ved Domsbehandlingen.

Meldte sig selv til Frikorpsset.

Nielsen forklarede, at han, da Krigen begyndte, havde en Forretning, men han kunde ikke klare sig. Saa fik han Arbejde som Jernbinder hos Sager & Woerner i Hansted.

Paa Dommerens Spørgsmaal om han erkendte sig skyldig i Overtrædelse af Forræderiloven, svarede Nielsen Nej.

Han var blevet henvist til at tage Arbejde i Tyskland, men det vilde han ikke, og saa meldte han sig i Stedet til Frikorpsset.

Anklageren: Hvorfor?

N.: Fordi jeg vilde ud at se mig om.

Ankl.: Det var ikke af krigerske Tilhøjeligheder?

N.: Nej.

Forsv.: Vidste De, det var ulovligt.

N.: Nej, nej, vi fik forevist Papirer, der viste, det var fuldtud lovligt. Jeg meldte mig i København, og det var danske Officerer der sad og modtog Indmeldelserne.

Der var lusk i Affæren.

Nielsen forklarede, at han, der var dansk Korporal, var blevet

sendt til Hamborg, hvor de fik Rekrutuddannelse, og derefter blev han Unterseharführer, der svarer til Korporal. Efter 4 Ugers Forløb kom han til Polen og var der til sin Hjemsendelse.

Ankl.: Uddannede De Rekrutter?

N.: Nej, jeg blev ret hurtig sat fra det. Jeg var klar over, at der var noget Lusk ved det, Korpset var beregnet til noget andet end at gaa i Krig mod Bolchevikkerne; det skulde hjem til Danmark og være en Slags Sikkerhedspolitik, og det vilde jeg ikke være med til.

Ankl.: Det kom det jo ikke.

N.: Nej, men den Opfattelse fik jeg, og saa begyndte jeg at søge hjem. Jeg sendte 12—15 Ansøgninger, inden det lykkedes. I Polen blev der nærmest Revolution indenfor Korpset, idet vi delte os i to Lejre; Nazisterne, der vilde, at Korpset skulde hjem, og vi andre, der vilde ud at slaas. Obertsløjtnant Kryssing var paa vort Parti, og derfor blev han fjernet. Men vor Del var den stærkeste, og derfor endte det med, at vi kom til Fronten. Forinden havde Situationen været meget spændt, og vi sov med skarpladte Vaaben med Ordre til at aabne Ild, hvis vi blev angrebet af andre Medlemmer af Korpset.

For tysk Krigsret.

Domm.: Hvordan udviklede det sig videre for Dem?

N.: Jeg blev overført til Arbejdssoldat.

Domm.: Hvad bestilte De der?

N.: Ikke en Døjt! Men jeg skrev jo illegale Breve hjem for at slippe derfra. Det ene af dem blev opsnappet af Tyskerne, og saa kom jeg for Krigsret, men da de blev klar over, at en Kopi af Brevet var i Danmark, slap jeg fri og fik Lov at komme hjem.

Ankl.: Skulde De ikke melde Dem herhjemme?

N.: Jo, men det reagerede jeg

slavien, ankom i Aftes til den amerikanske Hærs Hovedkvarter i Nærheden af Gorizia.

New York, Fredag. Efter hvad Bled Radio har meddelt, har Marskal Tito erklæret, at han har givet de jugoslaviske Hærchefer Ordre til ikke at skyde paa udenlandske civile eller militære Flyvemaskiner.

ikke overfor. Jeg tog Arbejde hos Theut, og senere blev jeg Tørvefabrikant.

Mærkeligt Brev til Fritz Clausen!

Domm.: De har ogsaa skrevet til Fritz Clausen.

N.: Det var nærmest humoristisk.

Domm.: Det maa man da haabe, naar De skriver „Du vor Fader“ til ham! Men der er da den Alvor i det, at De vil have nogle Penge.

N.: Jeg fik dem ogsaa. Der kom 700 Kr. fra Tyskland som Erstatning for Tøj.

Ankl.: Har De ikke været Medlem af Nazistpartiet.

N.: Nej, men der foreligger nogen Uklarhed paa det Punkt, for jeg fik ganske vist overrakt et Medlemskort, men har aldrig betalt Kontingent.

Hjemme paa Orlov.

Ankl.: Var De hjemme paa Orlov som Frikorpsmand?

N.: Ja, i Februar 1942 i København.

Ankl.: Var De i Uniform?

N.: Ja, men jeg holdt mig inden Døre.

Domm.: Naa, De havde paa Fornemmelsen, at De ikke var velset.

N.: Jeg var selv flov over at gaa i Uniformen.

Domm.: Saa kunde De jo have ladet være med at tage derned igen.

N.: Saa var jeg kommet i Koncentrationslejr.

Domm.: Der er mange, der har gjort meget mere end Dem for at slippe, og dem er der ikke sket det fjerneste.

N.: Det tror jeg ikke paa.

Domm.: Jamen jeg ved det.

Proceduren.

Anklageren, Landsretssagfører

Frikorpsmanden var flov over at vise sig i Uniform.

Tørvefabrikant Carl Vilh. Nielsen, Tilsted, dømt ved Særretten i Formiddags.

I Dag behandledes ved Særretten i Tilsted hos Dommer Johansen, Forræderisagen mod Tørvefabrikant Carl Vilhelm Nielsen, Tilsted, der stammer fra Nørhals, og som anklages for i August 1941 at have ladet sig hverste til Frikorps Danmark og gjort eneste til August 1942. Nielsen er interneret i et Par Uger i Tilsted.

Dommeren bemærkede: Og saa De mærkelig nok været paa Fod siden.

N.: Naah — mærkeligt er det ikke.

Dom.: Jo, i Modsetning til de ligestillede. Men Politiet nu ogsaa villet have haft fat Dem igen; men det blev ikke det var saa nær ved Domsendingen.

De sig selv til Frikorpsset. Nielsen forklarede, at han, da han begyndte, havde en Forøg, men han kunde ikke klare. Saa fik han Arbejde som under hos Sager & Woerner i Tilsted.

Dommerens Spørgsmaal om (erkendte sig skyldig i bedelse af Forræderiloven, Nielsen Nej.

var blevet henvist til at arbejde i Tyskland, men det kunne han ikke, og saa meldte han sig til Frikorpsset.

Angeren: Hvorfor?

Dom.: Fordi jeg vilde ud at se mig.

Det var ikke af kriger-

øjeligheder?

Nej.

Vidste De, det var

nej, nej, vi fik forevist Pa-

der viste, det var fuldtud

Jeg meldte mig i Køben-

og det var danske Officerer

og modtog Indmeldelser

er var lusk i Affæren.

sen forklarede, at han, der

nske Korporal, var blevet

sendt til Hamborg, hvor de fik Rekrutuddannelse, og derefter blev han Unterseharführer, der svarer til Korporal. Efter 4 Ugers Forløb kom han til Polen og var der til sin Hjemsendelse.

Ankl.: Uddannede De Rekrutter?

N.: Nej, jeg blev ret hurtig sat fra det. Jeg var klar over, at der var noget Lusk ved det, Korpset var beregnet til noget andet end at gaa i Krig mod Bolchevikkerne; det skulde hjem til Danmark og være en Slags Sikkerhedspolitik, og det vilde jeg ikke være med til.

Ankl.: Det kom det jo ikke.

N.: Nej, men den Opfattelse fik jeg, og saa begyndte jeg at søge hjem. Jeg sendte 12—15 Ansøgninger, inden det lykkedes. I Polen blev der nærmest Revolution indenfor Korpset, idet vi delte os i to Lejre; Nazisterne, der vilde, at Korpset skulde hjem, og vi andre, der vilde ud at slaas. Oberstløjtnant Kryssing var paa vort Parti, og derfor blev han fjernet. Men vor Del var den stærkeste, og derfor endte det med, at vi kom til Fronten. Forinden havde Situationen været meget spændt, og vi sov med skarpladte Vaaben med Ordre til at aabne Ild, hvis vi blev angrebet af andre Medlemmer af Korpset.

For tysk Krigsret.

Dom.: Hvordan udviklede det sig videre for Dem?

N.: Jeg blev overført til Arbejdssoldat.

Dom.: Hvad bestilte De der?

N.: Ikke en Døjt! Men jeg skrev jo illegale Breve hjem for at slippe derfra. Det ene af dem blev opsnappet af Tyskerne, og saa kom jeg for Krigsret, men da de blev klar over, at en Kopi af Brevet var i Danmark, slap jeg fri og fik Lov at komme hjem.

Ankl.: Skulde De ikke melde Dem herhjemme?

N.: Jo, men det reagerede jeg

amerikanske i Nærheden af Gorizia. N.Y. York, Fredag. Efter hvad Bled Radio har meddelt, har Marskal Tito erklæret, at han har givet de jugoslaviske Hærchefer Ordre til ikke at skyde paa udenlandske civile eller militære Flyvemaskiner.

ikke overfor. Jeg tog Arbejde hos Theut, og senere blev jeg Tørvefabrikant.

Mærkeligt Brev til Fritz Clausen!

Dom.: De har ogsaa skrevet til Fritz Clausen.

N.: Det var nærmest humoristisk.

Dom.: Det maa man da haabe, naar De skriver „Du vor Fader“ til ham! Men der er da den Alvor i det, at De vil have nogle Penge.

N.: Jeg fik dem ogsaa. Der kom 700 Kr. fra Tyakland som Erstatning for Tøj.

Ankl.: Har De ikke været Medlem af Nazistpartiet.

N.: Nej, men der foreligger nogen Uklarhed paa det Punkt, for jeg fik ganske vist overrakt et Medlemskort, men har aldrig betalt Kontingent.

Hjemme paa Orlov.

Ankl.: Var De hjemme paa Orlov som Frikorpsmand?

N.: Ja, i Februar 1942 i København.

Ankl.: Var De i Uniform?

N.: Ja, men jeg holdt mig inden Døre.

Dom.: Naa, De havde paa Fornemmelsen, at De ikke var velset.

N.: Jeg var selv flov over at gaa i Uniformen.

Dom.: Saa kunde De jo have ladet være med at tage derned igen.

N.: Saa var jeg kommet i Koncentrationslejr.

Dom.: Der er mange, der har gjort meget mere end Dem for at slippe, og dem er der ikke sket det fjerneste.

N.: Det tror jeg ikke paa.

Dom.: Jamen jeg ved det.

Proceduren.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen krævede Nielsen dømt efter Anklageskriftet. Der herskede jo ingen Tvivl om, at Loven var overtraadt, da Nielsen vitterligt havde meldt sig til tysk Krigstjeneste. At han bag efter har fortrudt er selvfølgelig kun godt, men det borttager ikke det strafbare, at han har meldt sig.

Forsvareren, Landsretssagfører Terkilsen, henholdt sig til, at Korpset var oprettet med de danske Myndigheders Billigelse, og Nielsen troede, det drejede sig om en frivillig Afdeling af den danske Hær.

Anklageren bemærkede, at Tyskland jo betragtedes som en Fjende af Danmark, og man straffer naturligvis dem, der melder sig til Fjenden.

Forsvareren: Til at begynde med var man ikke klar over, at det ikke var velset at melde sig til Frikorpsset. Hvis Tyskland havde sejret, var Frikorpsfolkene blevet svære Karle, og Erik Appel udtalte i Folkeethinget, at vi maatte finde Midler til at hædre Frikorpsfolkene, naar de vendte hjem. Det er let købt at hævde, at Nielsen burde have vidst bedre Besked end Regering og Rigsdag.

træffe sammen. Præsidenten havde Personer“. Præsidenten havde simpelt hen valgt Bermuda som et godt Feriested og han agtede at blive her nogle Dage, men hans Planer var elastiske.

1 Aars og 6 Maaneders Fængsel. Dommen kom til at lyde paa 1 Aars og 6 Maaneders Fængsel, hvoraf 13 Dage er udstaaet i Varetægtsarrest. Endvidere fra kendtes Nielsen almen Tillid i 5 Aar og skal betale Sagens Omkostninger, herunder 100 Kr. til sin beskikkede Forsvarer.

Nielsen erklærede, at han vilde søge Ankenævnet om Tilladelse til Appel, men Dommeren gjorde opmærksom paa, at Dommen laa 1/2 Aar under Minimumsstraffen, saa han burde først forhandle med sin Forsvarer, men hertil erklærede Nielsen, at han betragtede sig som uskyldig dømt, saa om han fik 2 eller 6 Aars Fængsel var i og sig ham ligegyldigt!

Kongebesøget i Kerteminde.

Under Kongeparrets Biltur i Gaar fra Odense til Kerteminde blev der gjort Holdt i Aarsum, hvor Sogneraadformanden, Mejeribestyrer Brønserud talte, og i Munkbo, hvor Sogneraadformand Edvardsen og tidligere Landstingsmand Martin Larsen havde Ordet.

I Kerteminde, som ikke har haft Kongebesøg i 33 Aar, var der samlet adskillige Tusind Mennesker, da Borgmesteren, Fabrikant Heineke, paa Byens Vegne bød Kongeparret velkommen. Kongen takkede i en kort Tale.

Tilbageturen gik over Kolstrup, der blev her gjort Holdt ved Mindestenen for Befrielsen, og Sogneraadformand Knud Pedersen talte om Beboernes Følelser. Ogsaa ved Geels Kro holdt Kongeparret for at se Mindestenen for den unge Frihedskæmper, der blev skudt ned af Tyskerne her. Overalt hylledes Kongen og Dronningen af store Menneskeskarer.

Efter en Afskedshøjtidelighed Kl. 18 stod „Dannebrog“ ud af Odense Havn og satte Kurs mod Aarhus.

Havde Skipperen faaet Bildæk gratis i Skotland.

Natlig Bortkørsel fra Aalborg Havn stoppet.

Aalborg, Fredag. Ved Midnatstid fik Politiet i Aalborg Underretning om, at en Lastbil fyldt med Automobildæk var set kørende bort fra Havnen. Det lykkedes Politiet at finde Lastbilen, som tilhørte en Direktør i Aalborg, der sammen med en Groserer fra Aarhus forklarede, at de havde været om Bord paa et Skib i Havnen, hvis Skipper de kendte. De havde været i Bekneb for Bildæk og havde faaet Lov af Skipperen til at købe 13 Personbildæk og to Lastvognsdæk. Skipperen forklarede, at han havde erhvervet Dækkene i Skotland, hvor han paa forskellige Værksteder havde faaet Lov til at tage alle de Dæk, han vilde have, ganske gratis. Dækkene vilde han benytte til Fendere. Politiet fræster ikke Lid til hans Forklaring og undersøger den nærmere.

PRISÆNDRING

Detailhandlernes Udsalgspris paa

HVIDTØL PAA HELFLASKER

og

HVIDE MINERALVANDE (Apollinaris og lign. paa 1/4 i Flasker)

er forøjet med

1 Øre

Øvrige Priser er uforandrede

BRYGGERFORENINGEN

DEN LOLLAND-FALSTERSKE HVIDTØLSBRYGGERFORENING

FORENINGEN AF HVIDTØLSBRYGGERE PAA SJÆLLAND

DEN JYDEKE HVIDTØLSBRYGGERFORENING

FORENINGEN AF HVIDTØLSBRYGGERE I FYENS STIFT

DANSKE MINERALVANDSFABRIKANTERS FÆLLESPØRENING

Politimesteren som Vidne i Retten.

Fredag d. 30. August skal der ved Retten behandles en Injurie-sag mod Harry Dahl Jensen, der under et Filmsforedrag i Thisted i Fjor rettede et voldsomt personligt Angreb mod Politifuldmægtig Friis Berg. Politimester Brix, Thisted, var krævet afhørt som Vidne, men havde nægtet at gaa med hertil. I Gaar er der imidlertid ved Retten afsagt Kendelse om, at Politimesteren skal føres som Vidne i Sagen.

Fastsatte Sager ved Særretten.

Ved Særretten i Thisted er berammet Domsforhandling i endnu nogle Særretssager, nemlig d. 28. August mod Entreprenørerne Gudmund Sørensen, Jørgen Jensen og Harald Pedersen, den 29. August mod Købmand Johs. Fosgaard, Tved, og den 5. September mod Vognmand Ove Rasmussen.

Thy Motorsport

Straffene mildnes.

Efter Straffelovstillæggets Revision har Dommer Asger Rasmussen, Thisted, indstillet 13 Brandmænd og Vagtmænd til Strafnedsættelse. Seks af dem har allerede udstaaet deres Straffe, og overfor dem foretages der intet, men syv andre Personer vil sandsynligvis faa deres Straf nedsat.

Høstvejret.

Nye Barometerfald, tildels ledsaget af Regn, trænger fra Vesteuropa frem mod Nordsøegnene, og herhjemme maa

Kl. 19,
Kl. 20
Freder

Musli
for
Planta

1. R
2. J.
3. E
4. E
5. N
6. W

Gudrun Møller dømt for Angiveri

Hun slap under Hensyn til Omstændighederne med 8 Mdrs. Fængsel

Særretten i Thisted behandlede i Gaar en Sag mod den 24-aarige Fru Gudrun Madsen (f. Møller) Strandvejen 39, Thisted. Hun var tiltalt for at have angivet to danske Arbejdere til Tyskerne, fordi de havde generet hende, og tillige ved under en Anholdelse af hendes Broder at have fremsat Trusler om, at hun vilde faa Tyskerne til at frigive Broderen og om, at Arrestforvarer Magnussen skulde skydes.

Dommersædet beklædtes af Dommer Johansen, og som Doms mænd medvirkede Gdr. Alfred Madsen, Kløv, og Gdr. J. Visby Larsen, Sperring. Lrs. Larsen var Anklager og Lrs. Terkildsen var Forsvarer.

Paa Hansted Landevej En Episode under Kørselen med „Folkebil“

Fru Gudrun Madsen nægtede sig skyldig i begge Forhold. Hun forklarede, at hun i Foraaret 1940 opholdt sig paa Katrinebjerg Ungdomshjem ved Aarhus. I Juni kom hun hjem og havde derefter flere Pladser som Husassistent. Senere kom hun til at arbejde i et tysk Køkken i Hansted. Hun kørte hver Dag frem og tilbage med Biler, og som Regel kørte hun sammen med Mænd, mens Kvinderne kørte med en anden Vogn.

Dom: Hvorfor kørte De sammen med Mændene?

G M: Fordi denne Bil kørte lige til min Arbejdsplads. Ellers skulde jeg gaa et Par Km.

Dom: Var Aarsagen ikke, at de andre Kvinder ikke vilde køre sammen med Dem?

G M: Nej, det kender jeg ikke noget til.

Ankl: En Dag i Efteraaret 1944 opstod der paa Hansted Landevej nogle Uoverensstemmelser, fordi et Par Arbejdsmænd generede Dem?

G M: Ja, der blev fra en anden Bil smidt Sten paa mig, og der blev raabt, om ikke nogen havde en Saks, for jeg skulde klippes.

Forsv: Havde de paagældende før generet Dem?

G M: Nej, jeg kendte dem slet ikke.

Ankl: Var der en Murer, der hed Bent?

G M: Ja, det var der vist. Der var en Københavner, som kaldte mig Luder og Syllismær.

Dom: Det var da nogle grimme Udtryk. Var der to Arbejdere, der hed Borggaard og Mikkelsen?

G M: Jeg kendte dem ikke. Den ene var i Murerføj, og han sagde en Masse grimme Ord, som jeg er ked af at gentage her.

Dom: Det kunde vel ikke være ret meget værre end det andet, De nævnte.

G M: Bilen punkterede, og vi

at De over for Tyskerne har erklæret, at de ikke ønskede noget foretaget over for de paagældende.

G M: Det er ikke rigtigt. Jeg talte ikke med andre Tyskere end Chaufføren om denne Sag.

Vidner afhøres

De forklarer noget andet

Der afhørtes nu nogle Vidner. Tømrer Gotfred Borggaard, København, forklarede, at der under Kørselen lød forskellig Tilraab til G M, fordi hun var meget intim med de tyske Soldater. Hun sad og omfavnede en Tysker i Bilen. Han huskede ikke, hvem der raabte eller hvad der blev sagt. De andre Kvinder var ked af at køre sammen med G M. Da Bilen var gaaet i Stykker, kom en tysk Formand Klüwer hen og skældte ud, og derefter kom Tyskeren Koch fra Bauleitung farende og raabte, at han skulde sørge for os, fordi vi havde generet Gudrun Møller.

— Hørte De, at hun fortalte noget til Tyskerne?

— Nej, men disse sagde, at hun havde beklaget sig til dem og opgivet Bent og mig. Koch forlangte Ausweis og vilde tage os med til Hansted, men saa kom vor Arbejdsformand Carl Olsen til, og han erklærede over for Koch, at samtlige Arbejdere straks vilde staa ud af Bilerne og nedlægge Arbejdet, hvis vi to blev taget med. Vi hentede alle vort Værktøj, men der skete saa ikke mere.

— Var der tyske Officerer til Stede?

— Ja, der var flere, og G M stod sammen med dem. Hun blandede sig dog ikke i Samtalen. Kort efter kørte en OT-Bil os til Hansted.

Gudrun Madsen fastholdt, at der ingen tyske Soldater var i Bilen. Hun sad hos en Arbejder fra Bedsted, der hed Vilhelm, men det havde ikke været hende muligt at finde ham nu.

Borggaard turde derefter ikke fastholde, at der den paagældende Morgen var Tyskere i Bilen. De havde været der saa tit sammen med G M, men nu var det snart to Aar siden.

Tømrer Holger Mikkelsen, Serup, forklarede, at de andre Kvinder var ked af at køre sammen med G M. De sagde, at hun talte saa daarligt Dansk, at de døjede med at forstaa hende. Naar der var Tyskere med Bilerne, var G M altid i Nærheden. Den paagældende Morgen løb hun grædende hen til nogle tyske Officerer, der kom til, og en af disse havde sagt, at G M var bleven generet, fordi hun arbejdede for Værnemagten, men noget saadant kunde ikke have været Tilfældet, idet de allesammen arbejdede for Tyskerne. G M udpegede efter Tyskernes Opfordring Bent og Borggaard som dem, der havde generet hende, og hvis ikke For-

Carl Thagaard Olsen, Amager, forklarede, at han aldrig tidligere havde hørt, at der i Bilen blev stukket til G M. Han sad den paagældende Dag i Pørrerhuset og bemærkede ikke noget, før den tyske Overfeldwebel Koch, der havde siddet i Bivognen, begyndte at raabe op. Olsen sagde da til Koch, at hvis Brogaard og Bent blev taget af Tyskerne, vilde samtlige Arbejdere forlade Arbejdet. Koch erklærede, at dette var Sabotage, men der skete dog ikke mere.

Skulde Arrestforvareren skydes?

Vagtværnsmændenes Besøg i Gudrun Møllers Hjem

Retten gik saa over til Behandlingen af det andet Anklagepunkt. Fru G M forklarede her, at hendes Broder og en Kammerat havde solgt en stjaalet Cykle til en Tysker, og da Forholdet blev opdaget, ordnede de Sagen i Mindelighed og betalte Pengene tilbage. Man troede derfor, at Sagen var ude af Verden, men et halvt Aarstid efter ankom to Vagtværnsfolk for at anholde Broderen. G M laa da i Sengen, og hun græd. Hun hævdede dog bestemt, at hun ikke truede med Tyskerne, men bare sagde til Broderen, at hvis Arrestforvareren mishandlede ham, skulde hun sende Bud efter Amtslægen. Hun havde af en anden ung Mand hørt, at Pangerne ikke havde det godt.

Arrestmedhjælper Chr. Holm afhørtes som Vidne. Han var den ene af de to Vagtværnsmænd, og han forklarede, at G M laa i Sengen og skældte ud. Hun sagde bl. a., at hun godt kunde sørge for at faa Broderen ud igen, da hun havde mange gode Venner blandt Tyskerne. Vidnet huskede ikke bestemt, om hun sagde, at Arrestforvareren kunde faa en Kugle eller at han skulde skydes, fordi han plagede Pangerne.

Dom: Blev De forskrækket?

Holm: Naa, det var jo alvorlige Tider, og man vidste ikke, hvad der kunde ske. Vi havde ofte set G M sammen med Tyskere.

Forsv: Hun fremsatte jo i og for sig ikke Trusler mod Vagtværnet.

Holm: Vi kunde ikke andet end opfatte det som Trusler. Vi var jo ude i lovligt Ærinde.

Dom: Ja, Fru M. kan vel siges at ville have hindret Dem i at udføre en lovlig Tjenestehandling.

Forsv: Hun kan ikke som i Anklageskriftet sigtes for Trusler mod Vagtværnet. En anden Ting er, om hun har villet faa Tyskerne til at løslade Broderen.

G M fastholdt, at hun overhovedet ikke havde nævnt Tyskerne, men kun Amtslægen.

Holm: Det er muligt, at Amtslægen blev nævnt, men Tyskerne blev i hvert Fald nævnt flere Gange.

Fhv. Arrestmedhjælper Tankpasser Oscar Mortensen, Thisted, der var den anden Vagtværnsmænd, forklarede ligeledes, at G M var meget vred og raabte op om Tyskerne. Han havde dog ikke selv løst sig truet, og hvad hun sagde om, at Arrestforvareren

stenen. Pladser som Husassistent. Kom hun til at arbejde i et tysk køkken i Hansted. Hun kørte hver Dag frem og tilbage med Biler, og som Regel kørte hun sammen med Mænd, mens Kvinderne kørte med en anden Vogn.

Domm: Hvorfor kørte De sammen med Mændene?

G M: Fordi denne Bil kørte lige til min Arbejdsplads. Ellers skulde jeg gaa et Par Km.

Domm: Var Aarsagen ikke, at de andre Kvinder ikke vilde køre sammen med Dem?

G M: Nej, det kender jeg ikke noget til.

Ankl: En Dag i Efteraaret 1944 opstod der paa Hansted Landevej nogle Uoverensstemmelser, fordi et Par Arbejdsmænd generede Dem?

G M: Ja, der blev fra en anden Bil smidt Sten paa mig, og der blev raabt, om ikke nogen havde en Saks, for jeg skulde klippes.

Forsv: Havde de paagældende før generet Dem?

G M: Nej, jeg kendte dem slet ikke.

Ankl: Var der en Murer, der hed Bent?

G M: Ja, det var der vist. Der var en Københavner, som kaldte mig Luder og Syllismær.

Domm: Det var da nogle grimme Udtryk. Var der to Arbejdere, der hed Borggaard og Mikkelsen?

G M: Jeg kendte dem ikke. Den ene var i Murerøj, og han sagde en Masse grimme Ord, som jeg er ked af at gentage her.

Domm: Det kunde vel ikke være ret meget værre end det andet, De nævnede.

G M: Bilen punkterede, og vi kom paa Slæb efter en anden Bil, men den gik i Stykker, og vi stod ud. Da jeg stod og græd over det, der var sket, spurgte den tyske Chauffør, hvad der var i Vejen, og jeg oversatte, hvad der var bleven sagt til mig.

Ankl: Hvad kom der saa ud af det?

G M: Saa kom en dansk Formand kørende i en Lillebil paa Vej til Hansted, og han tog mig med, idet han sagde, at jeg ikke skulde bryde mig om den Swing-platte til Bent, hvem Formanden var ked af at have paa Arbejdspladsen. Han spurgte mig, om jeg vilde gøre noget ud af Sagen, men jeg svarede Nej, jeg ønskede bare at være ugeneret.

Ankl: Overværede De, at tyske Officerer vilde arrestere Borggaard og Mureren, som vi ikke har kunnet finde?

G M: Nej, jeg saa overhovedet ingen tyske Officerer, og jeg omtalte ikke Sagen til nogen, da jeg syntes, det var noget Pjat.

Domm: Hørte De senere noget om, at de to Mænd skulde have været arresteret?

G M: Nej. Kort efter holdt jeg forøvrigt op med at arbejde derude.

Domm: I Politirapporten staar,

til, og han erklærede overfor Koch, at samtlige Arbejdere straks vilde staa ud af Bilerne og nedlægge Arbejdet, hvis vi to blev taget med. Vi hentede alle ikke Værktøj, men der skete saa ikke mere.

— Var der tyske Officerer til Stede?

— Ja, der var flere, og G M stod sammen med dem. Hun blandede sig dog ikke i Samtalen. Kort efter kørte en OT-Bil os til Hansted.

Gudrun Madsen fastholdt, at der ingen tyske Soldater var i Bilen. Hun sad hos en Arbejder fra Bedsted, der hed Vilhelm, men det havde ikke været hende muligt at finde ham nu.

Borggaard turde derefter ikke fastholde, at der den paagældende Morgen var Tyskere i Bilen. De havde været der saa tit sammen med G M, men nu var det snart to Aar siden.

Tømrer Holger Mikkelsen, Serup, forklarede, at de andre Kvinder var ked af at køre sammen med G M. De sagde, at hun talte saa daarligt Dansk, at de døjede med at forstaa hende. Naar der var Tyskere med Bilerne, var G M altid i Nærheden. Den paagældende Morgen løb hun grædende hen til nogle tyske Officerer, der kom til, og en af disse havde sagt, at G M var bleven generet, fordi hun arbejdede for Værnemagten, men noget saadant kunde ikke have været Tillædt, idet de allesammen arbejdede for Tyskerne. G M udpegede efter Tyskernes Opfordring Bent og Borggaard som dem, der havde generet hende, og hvis ikke Formand Olsen var skredet ind, var de to Kammerater sikkert bleven anholdt. Tyskerne forlangte i anden Omgang, at de to skulde lyres, men da Arbejderne stadig holdt sammen, skete der ikke andet, end at Gudrun Møller fik Paalæg om ikke at køre med den paagældende Bil mere.

Ankl: Hvad gjorde Fru M under Oprindet?

— Hun stod og var ked af det, men det var sig selv og ikke vi andre, hun havde ondt af.

Forsv: Hvordan kunde De se det?

— Naa, det var noget, jeg syntes. Hun sagde ikke noget, men hun syntes vel, hun var bleven mishandlet.

G M fastholdt, at hun ingen havde udpeget og ingen tyske Officerer set ved denne Lejlighed.

Ankl: Hvorfor skulde Vidnerne saa fortælle det? Tror De, der er dannet en Sammensværgelse mod Dem?

G M: Det kunde godt se saaledes ud!

Mikkelsen: Den ene Officer hed Koch. Maaske Fruen saa kender ham.

G M: Nej.

Tidt. Arbejdsformand i Hansted,

blandt Tyskerne. Vi kom til at se, at hun sagde, at ikke baste, om hun sagde, at Arrestforvareren kunde faa en Kugle eller at han skulde skydes, fordi han plagede Pangerne.

Domm: Blev De forskrækket?

Holm: Naa, det var jo alvorlige Tider, og man vidste ikke, hvad der kunde ske. Vi havde ofte set G M sammen med Tyskere.

Forsv: Hun fremsatte jo i og for sig ikke Trusler mod Vagtvernet.

Holm: Vi kunde ikke andet end oplæse det som Trusler. Vi var jo ude i lovligt Ærinde.

Domm: Ja, Fru M. kan vel siges at ville have hindret Dem i at udføre en lovlig Tjenestehandling.

Forsv: Hun kan ikke som i Anklageskriftet siges for Trusler mod Vagtvernet. En anden Ting er, om hun har villet faa Tyskerne til at løslade Broderen.

G M fastholdt, at hun overhovedet ikke havde nævnt Tyskerne, men kun Amtslægen.

Holm: Det er muligt, at Amtslægen blev nævnt, men Tyskerne blev i hvert Fald nævnt flere Gange.

Phv. Arrestmedhjælper Tankpasser Oscar Mortensen, Thisted, der var den anden Vagtværnsmand, forklarede ligeledes, at G M var meget vred og raabte op om Tyskerne. Han havde dog ikke selv løst sig truet, og hvad hun sagde om, at Arrestforvareren

— „og saa byttede jeg Æblerne væk for en Sæk Guld“. — „Næh, nu ska' du ha' et Smækkys, — saa kan vi faa alt vores gamle Kluns TRIKOHL-renset og presset. — Ja, hvad Fatter gør, er altid det rigtige —“.

TRIKOHL
—VERNER STAGE—
RENSERIET
TELEFON 74 THISTED

med det samme. Blandt dem, der blev arresteret, var en Pige. Bagefter blev hele Lovet, Skuffler, Skabe, Billard og

Land...
E.
Incass...
domsh...
andre i

Dommen

Hermed sluttede Vidneafhøringen. Under Proceduren krævede Anklageren G M dømt for Angiveri og Trusler, mens Forsvareren krævede hende frilundet under Henvisning til, at der ikke forelå Angiveri. G M havde kun paa Forspørgsel fortalt en tysk Chauffør, hvad der var sket. Hun havde heller ikke direkte truet Vagtmændene og Arrestforvareren.

Dommen kom til at lyde paa 8 Mdr.s Fængsel og fem Aars Tab af almen Tillid. Fru M skal betale Sagens Omkostninger. Hun udbad sig Betænkningstid m. H. i Appel.

Dommeren bemærkede, at hun var fundet skyldig i begge Tiltalepunkter, men der var ved Dommen taget Hensyn til, at hun i det første Tillæde kunde være provokeret af Drillerierne, og i det andet Tillæde havde været oprevet, idet hun havde troet, at Sagen angik Cyklen var ude af Verden.

Gudrun Madsen (Møller) blev d. 5 Maj i Fjor interneret, men blev en Uge senere løsladt, fordi hun var gravid. Hun har to Børn og venter det tredje.

Særpræget Tapet

Af de moderne haandtrykte Tapeter har vi nu en Del paa Lager.

Prøveruller udlånes

MØLGAARD TELEFON 462

TEGNE

i Hotel „Aalborg's stor

Kl. 16,00 Børn 4—7 Aar. Kl. 12—18 Aar. Kombineret Danseskole

Kl. 21,15 Voksne og Ungdom hos Hr Boghandler Chr. Christe

Halvdelen af Agger- tangen mineryddet.

Arbejdet med at rense Aggertangen for Anti-Invasionsminerne er i denne Uge skredet saa godt frem, at over Halvdelen af Tangen nu er renset for Minerne. Minestrygerne arbejder i Dag ved Høfde 78, og hvis Vejret holder sig, kan man snart være færdigt med Arbejdet. I denne Uge er der sprængt over 160 Miner.

8 Mdr.s Fængsel for Angiveri.

Fru Gudrun Kristiane Madsen for Særretten i Thisted.

Særretten i Thisted behandlede i Gaar Eftermiddag Sagen mod den 25-aarige Gudrun Kristiane Madsen, f. Møller, Thisted, der var tiltalt for Angiveri.

Dommersadet beklædtes af Dommer Johansen og Anklager var Lrs. Larsen og Forsvarer Lrs. Terkildsen. Anklageren oplæste Anklageskriftet, hvorefter Fru Madsen tiltaltes for i Efteraaret 1944 paa Hansted Landevej til tyske Officerer at have anmeldt to Arbejdsmænd, fordi de havde generet hende, hvorved de paagældende Arbejdsmænd var blevet truet med Arrestation. Endvidere tiltaltes hun for i Vinteren 1945 overfor to Medlemmer af Thisted Vagtvarn at have fremsat Trusler, idet hun henviste til sit Venskab med den tyske Værnsmagt, i Anledning af, at Vagtvarnsfolkene kom for at anholde hendes Broder, der havde stjaalet en Cykle. Hun havde erklæret, at hun godt kunde skaffe Broderen fri inden Aften, og at Arrestforvarer Magnussen godt kunde blive skudt.

Hun nægtede sig skyldig i begge Forhold og forklarede, at hun ved Tyskernes Overfald paa Danmark befandt sig paa Ungdomshjemmet »Katrinebjerg« ved Aarhus. Efter at hun havde haft forskellige Pladser i Thisted, blev hun Køkkenpige i Hansted for Tyskerne. Hun oplyste paa Anklagemyndighedens Spørgsmaal, at hun havde faaet to Børn med tyske Soldater.

A n k l.: De er i det hele taget kommet en Del, for ikke at sige meget, sammen med Tyskerne?

Tiltalte forklarede videre, at hun kørte til Hansted hver Morgen, sædvanligvis i den Bil, hvor Arbejdsmændene sad, og ikke i Kvindernes Bil.

A.: Hvorfor kørte De sammen med Mændene?

T.: Fordi deres Bil gik lige derhen, hvor jeg arbejdede og saa skulde jeg ikke gaa saa langt.

D o m.: Er det rigtigt?

T.: Ja, det var af den Grund.

A.: Var det ikke, fordi de andre Kvinder ikke vilde køre sammen med Dem?

T.: Det ved jeg ikke. Jeg har aldrig hørt om det personligt.

En Episode i Rutebilen.

Fru Madsen forklarede, at hun en Dag undervejs til Hansted var blevet generet af to Arbejdere, der var med i Vognen. Den ene havde smidt Smaasten paa hende og sagt til de andre, at de skulde se at faa fat paa en Saks, saa de kunde faa hende klippet, og iøvrigt brugt meget stærke Skældsord om hende. Da Vognen lidt efter var gaaet i Stykker, var hun grædende staaet af, og da den tyske Chauffør spurgte, hvad hun grad for, fortalte hun, hvad Arbejdsmændene havde sagt om hende. Lidt efter var der kommet en dansk Formand kørende i en Lillebil, og han havde ogsaa spurgt, hvad der var i Vejen. Da han hørte, hvad der var sket, trøstede han Fru Madsen og tog hende med sig i Bilen til hendes Arbejdsplads i Hansted. Undervejs havde han spurgt hende, om der skulde gøres noget ud af Episoden, men hun havde svaret, at hun bare ønskede at være i Fred, og at hun ikke vilde have noget ud af Historien.

hende i den Anledning. Da Vognen gik i Stykker var der kommet et Par tyske Officerer, der krævede, at han og en anden skulde med til Arresten i Hansted, fordi de havde generet Gudrun Madsen. Arbejdernes danske Formand kom til og erklærede overfor Tyskerne, at alle Arbejderne vilde nedlægge Arbejdet, hvis de to Mænd blev taget med, og der skete ikke noget, saa de to Arbejdere fik Lov til at tage med de andre. Vidnet erklærede, at Gudrun Madsen havde været til Stede under hele Optrinnet, og at hun — efter hans Mening — nærmest havde staaet triumferende og set til.

Fru Madsen forklarede, at det var en Dansker hun havde siddet ved Siden af, men desværre var denne Mand sporløst forsvundet nu.

Tømmer Borggaard turde derefter ikke længere bestemt fastholde, at det var en Tysker, Fru Madsen havde siddet sammen med.

Tømmer Holger Mikkelsen, Uglev, var ogsaa med Lastbilen.

A.: Hvorfor kørte Fru Madsen sammen med Mændene?

V.: Fordi de andre Kvinder ikke vilde være sammen med hende; de sagde, at de ikke kunde forstaa hende, idet hun knap nok kunde tale Dansk!

Han forklarede videre, at Gudrun Madsen tit havde været med Lastbilen, men kunde ikke huske, om hun den paagældende Dag havde siddet sammen med en Tysker. Naar der var Tyskere med i Vognen, plejede hun altid at holde sig til dem. Da Vognen var gaaet i Staa, var Fru Madsen grædende løbet hen til to tyske Officerer, der var kommet til Stede, og havde fortalt dem, at hun var blevet generet af to Arbejdere, og hun udpegede Tømmer Borggaard og en Kammerat, som de skyldige. Vidnet erklærede, at Fru Madsen havde staaet lidt til en Side, mens Optrinnet fandt Sted, men det var hans Indtryk, at hun stod og havde ondt af sig selv!

F o r s v.: Hvordan kunde De se det?

V.: Det kunde jeg da regne ud efter det, der var sket.

F o r s v.: Ja, regne ud! De staar her som Vidne og skal kun sige Sandheden, ikke hvad De har kunnet regne ud!

D o m.: Hvordan fik De det Indtryk?

V.: Det maa jeg jo ikke sige .. men jeg troede altsaa, at hun havde faaet ondt af sig selv, fordi hun syntes hun var blevet mishandlet.

Fru Madsen nægtede at have udpeget nogen for Tyskerne, ligesom hun heller ikke havde set noget til de tyske Officerer, og hun havde heller aldrig lagt Mærke til, at hun var blevet generet, fordi hun gik med Tyskere.

A.: Hvorfor fortæller alle Vidnerne saa saadan, som de gør?

T.: Det er en Sammensværgelse mod mig!

D o m.: Skulde det hele være Vrovl og Sludder eller en Sammensværgelse?

T.: Det kunde godt tyde paa det.

Gartnermedhjælper Carl Thagaard Olsen, Amager, forklarede, at han var kommet til Sted, da de tyske Officerer havde krævet at faa de to Arbejdere med til Arresten i Hansted.

ogsaa kunde blive skudt. Arrestmedhjælper Holm havde ment, at hun kunde finde paa at gøre Alvor af sin Trusel, da hun Gern Gange havde set hende gaa med tyske Soldater.

Fru Madsen: Jeg fastholder min tidligere Forklaring!

Tankpasser O. Mortensen, forklarede, at han var med ude for at anholde Fru Madsens Broder, og at Fru Madsen ved den Lejlighed havde sagt, at hun var gode Venner med Tyskerne og godt kunde faa sin Broder ud af Arresten inden Aften, og at Arrestforvareren kunde risikere at blive skudt. Vidnet havde fortalt det videre til Arrestforvareren, saa de dem kunde tage sine Forholdsregler.

Derefter fulgte Processuren, hvorunder Anklageren, Lrs. Larsen påstod Fru Madsen dimit efter Anklageskriftet, og Forw. Lrs. Terkildsen påstod hende frifundet bl. a. under Henvisning til at ingen af Vidnerne Forklaring havde godgjort, at hun havde angivet nogen, ligesom der kunde være Tale om en Slags Nærværge og berettiget Reaktion efter Arbejdernes Skældsord.

Dommen.

Efter en langvarig Domsforhandling idømte Retten Fru Madsen 8 Mdr.s Fængsel og frakendte hende almen Tilid for fem Aar. Ved Dommen er der taget Hensyn til, at hun i nogen Mande blev provokeret af Arbejderne til at angive de to Arbejdere, ligesom hun maaske med nogen Ret kunne føle sig brøstholden over, at der var sket Anmeldelse mod hendes Broder efter at Sagen var ordnet privat. Fru Madsen udbad sig Betænkningstid m. H. t. Appel af Dommen.

Sport og Idræt

Danmark fik en Europamester.

Niels Holst Sørensen vandt 400 m Løb i 47,9 Sek.

Niels Holst Sørensen.

Ved Europamesterskaberne i Atletik vandt Niels Holst Sørensen, Danmark, i Gaar 400 Meter Løb i Tiden 47,9 Sek. 5000 Meter Løb vandtes af Engländeren Wooderson i 14,08,6. Diskuskast for Damer blev vundet af Rusland med et Kast paa 44,32 Meter. Hødespring vandtes af Holmsted, Sve-

kørte til Hansted hver Morgen, sæd-
vanligvis i den Bil, hvor Arbejds-
mændene sad, og ikke i Kvindernes
Bil.

A.: Hvorfor kørte De sammen med
Mændene?

T.: Fordi deres Bil gik lige derhen,
hvor jeg arbejdede og saa skulde jeg
ikke gaa saa langt.

D o m.: Er det rigtigt?

T.: Ja, det var af den Grund.

A.: Var det ikke, fordi de andre
Kvinder ikke vilde køre sammen
med Dem?

T.: Det ved jeg ikke. Jeg har al-
drig hørt om det personligt.

En Episode i Rutebilen.

Fru Madsen forklarede, at hun en
Dag undervejs til Hansted var blevet
generet af to Arbejdere, der var med
i Vognen. Den ene havde smidt
Smaasten paa hende og sagt til de
andre, at de skulde se at faa fat
paa en Saks, saa de kunde faa hen-
de klippet, og iøvrigt brugt meget
stærke Skældsord om hende. Da Vog-
nen lidt efter var gaaet i Stykker,
var hun grædende staaet af, og da
den tyske Chauffør spurgte, hvad
hun græd for, fortalte hun, hvad Ar-
bejds mændene havde sagt om hende.
Lidt efter var der kommet en dansk
Formand kørende i en Lillebil, og
han havde ogsaa spurgt, hvad der
var i Vejen. Da han hørte, hvad der
var sket, trøstede han Fru Madsen
og tog hende med sig i Bilen til hen-
des Arbejdsplads i Hansted. Under-
vejs havde han spurgt hende, om der
skulde gøres noget ud af Episoden,
men hun havde svaret, at hun bare
ønskede at være i Fred, og at hun
ikke vilde lave noget ud af Historien.

A.: Overværede De ikke, at et Par
tyske Officerer vilde arrestere de to,
der havde generet Dem?

T.: Nej, jeg blev jo kørt derud før
de andre.

A.: Det er der andre, der siger.
Har De heller ikke omtalt Episoden
overfor andre Tyskere?

T.: Nej, jeg syntes, det var det rene
Pjatteværk.

Fru Madsen nævnede bestemt, at
hun ikke havde set de tyske Office-
rer, og at hun overhovedet intet hav-
de hørt til Sagen siden Episoden var
foregaaet. Til Politirapporten havde
hun forklaret, at hun overfor Ty-
skerne havde sagt, at hun ikke øn-
skede de to Arbejds mænd ført til
Afføring, men i Reten hævdede hun,
at denne Udtalelse var fremsat over-
for Formanden, som kørte hende til
Hansted.

En noget anden Forklaring.

Tomrer Godtfred Børggaard,
København, forklarede, at han var
med i den pågældende Lastbil, den
Dag, Optrinnet paa Landevejen fandt
Sted. Gudrun Madsen havde siddet
meget kærligt sammen med en Ty-
sker, og der var fra Arbejdernes Si-
de fremkommet forskellige Raab til

Madsen grædende løbet hen til to ty-
ske Officerer, der var kommet til
Stede, og havde fortalt dem, at hun
var blevet generet af to Arbejdere, og
hun udpegede Tomrer Børggaard og
en Kammerat, som de skyldige. Vid-
net erklærede, at Fru Madsen havde
staaet lidt til en Side, mens Optri-
net fandt Sted, men det var hans
Indtryk, at hun stod og havde ondt
af sig selv!

F o r s v.: Hvordan kunde De se
det?

V.: Det kunde jeg da regne ud ef-
ter det, der var sket.

F o r s v.: Ja, regne ud! De staar
her som Vidne og skal kun sige
Sandheden, ikke hvad De har kun-
net regne ud!

D o m.: Hvordan fik De det Ind-
tryk?

V.: Det maa jeg jo ikke sige ...
men jeg troede altsaa, at hun havde
faaet ondt af sig selv, fordi hun syn-
tes hun var blevet mishandlet.

Fru Madsen nægtede at have
udpeget nogen for Tyskerne, ligesom
hun heller ikke havde set noget til
de tyske Officerer, og hun havde hel-
ler aldrig lagt Mærke til, at hun var
blevet generet, fordi hun gik med
Tyskere.

A.: Hvorfor fortæller alle Vidnerne
saa saadan, som de gør?

T.: Det er en Sammensværgelse
mod mig!

D o m.: Skulde det hele være Vrovl
og Sludder eller en Sammensværgel-
se?

T.: Det kunde godt tyde paa det.

Gartnermedhjælper Carl Thagaard
O l s e n, Amager, forklarede, at han
var kommet til Stede, da de tyske
Officerer havde krævet at faa de to
Arbejdere med til Arresten i Hansted.
Han havde spurgt Arbejderne, om
de var klar til at springe ned af
Vognen, hvis Tyskerne tog dem med
sig. Overfor Tyskerne havde han
sagt, at Arbejderne vilde nedlægge
Arbejdet, hvis der blev en Arresta-
tion, og der skete ikke noget.

Nægtede ogsaa det andet Tiltale- forhold.

Om det andet Tiltaleforhold for-
klarede Gudrun M a d s e n, at hendes
Broder engang havde stjaalet en Cy-
kel fra en Mand i Thisted, og Fami-
lien havde anvendt deres sidste
Køstpenge for at ordne det med
Vedkommende. Senere skete der allig-
vevel Anholdelse, og da Vagtværnet
en Eftermiddag i Vinteren 1945 kom
for at anholde hendes Broder, var
Familien blevet meget ked af det.
Fru Madsen havde sagt til sin Bro-
der, at han bare skulde henvende sig
til Amtslæge Folke, hvis han blev
mishandlet af Arrestforvareren, for
hun havde hørt at Fangerne blev
mishandlet! Hun hævdede, at hun
ikke havde sagt andet ved den Lej-
lighed.

Arresmedhjælper Carl H o l m, for-
klarede at han som Vagtværnsmand
sammen med en Kollega var kommet
for at anholde Fru Madsens Broder,
som havde stjaalet en Cykel. Fru
Madsen var blevet meget ophidset og
havde bl. a. sagt, at hun kom sam-
men med Tyskere, og hvis det skul-
de være, kunde hun godt sørge for at
hendes Broder kom ud af Arresten
inden Aften samt at Arrestforvareren

Der er derimod Tale om en alminde-
lig Prissag, og det er altsaa en saa-
dan, Lejerbevægelser nu rejser. For-
øvrigt hævdes det, at Repræsentanter
for Fremlejenævnet, der vilde fore-
tage en Besigtigelse, er nægtet Ad-
gang til Villaen.

**160 Miner strøget
ved Agger til i Dag.**

Men der er endnu langt igen.

Minestrygningen udfor Aggerkysten gaar nu rask fra Haanden. Siden sidste Lørdag havde man til i Gaar strøget 160 Miner Syd for Agger, og Kysten er nu rensset fra Agger By til et Stykke Syd for Sømærket. Naar man er færdig indtil den store Mole, begynder man antagelig Nord for Agger By og udefter Lodbjerg. Det er dog ikke gjort med disse Sprængminer, bagefter skal der igen stryges, til man er sikker paa, at der ikke ligger flere Miner mellem Høfderne.

Avance fra 38 til 25 pCt. Nedsættelsen sker under Protest, og Møbelhandlerne har bebudet at ville fremlægge et Materiale, der viser, at Nedsættelsen er urimelig. Den nye Avancesats træder i Kraft om 14 Dage.

Prisdirektoratet vil have fastsat en fast Avanceprocent for Fabrikkerne.

Paa De danske Møbefabrikkers Handelsforenings Generalforsamling i Aarhus oplyste Formanden, Fabrikant Th. Nielsen, Farstrup, at Prisdirektoratet har

forlangt, at Fabrikerne skal have en fast Avanceprocent. Fabrikkerne gik imod denne Tanke og vil nu søge udarbejdet et andet Forslag til Prisregulering.

Formanden oplyste iøvrigt, at Produktionen gaar jævnt godt, men at man mangler Arbejdskraft og Materialer. Ordre fra Island, Amerika, Holland, Belgien, Frankrig, Ungarn og Sydafrika er kommet i stort Tal, men kan ikke efterkommes, da man mangler Træ.

En af Tyskernes Thisted-Veninder idømt 8 Maaneders Fængsel.

Gudrun Kristiane Møller var tiltalt for Angiveri og Trusler overfor Vagtværnet og Arrestforvareren.

Ved Særretten i Thisted afgjordes gennem et tre Timer langt Retsmøde Sagen mod Fru Gudrun Kristiane Madsen, under Besættelsen bedre kendt som Gudrun Møller, Strandvejen 39, Thisted. Dommersædet beklædtes af Dommer Johansen med Gaardejer Alfred Madsen, Kløv, og Gaardejer Jens Visby Larsen, Sperring, som Doms mænd. Landsretssagfører Larsen var Anklager og Landsretssagfører Terkilsen Forsvarer.

En Affære paa Hanstedvej.

Gudrun Møller tiltaltes for to Forhold, først for Angiveri, idet hun en Dag paa Hansted Landevej til tyske Officerer skulde have angivet to Arbejdere, der havde generet hende, hvorfor de to blev truet med Arrestation og Afskedigelse.

Hun hævdede imidlertid, at dette ike var sandt og forklarede om sig selv, at hun i 1940 var paa Kathrinebjerg Ungdomshjem, men derefter fik hun Plads som Husassistent i Tved og senere havde hun et Par Pladser i

Thisted. Ind imellem var hun dog hjemme, idet hun fik to Børn med hver sin tyske Fader.

Anklageren bemærkede hertil: Ja, De kom jo en Del sammen med Tyskerne — for ikke at sige for meget!

I 1944 var hun ansat som Kartoffelskrællerske i et tysk Køkken i Hanstholm. Hun tog ud hver Dag med en af Arbejderbilerne. Hun sad i en Bil med ene Mænd, mens de andre Køkkenpiger sad i en anden Vogn; hun kunde nemlig blive kørt nærmere til sin Arbejdsplads i den første Bil.

Domm.: Var det derfor? Var der ikke en anden Grund til, at De ikke kørte med de andre Kvinder?

Tiltalte: Nej.

Domm.: Var det ikke, fordi de andre ikke vilde køre sammen med Dem?

T.: De havde da ikke sagt noget til mig personlig derom.

D.: Havde De det ikke paa Fornemmelsen?

T.: Næ-e ...

Haardkogt Konversationstone i Lastbilen.

Ankl.: Men en Dag blev der nogle Uoverensstemmelser med Arbejderne i Bilen.

T.: Der var een, der smed Sten paa mig og sagde, at de skulde se at faa fat paa en Saks og faa Haaret klippet af den Luder.

Forsv.: Hvde de generet Dem før?

T.: Jeg havde aldrig set de

dansk Arbejdsformand i sin Bil og spurgte, hvad det var, og jeg sagde, der var to af Arbejderne, der havde generet mig, og han sagde om den ene af dem, at den Swingpjatte var han ogsaa ved at være ked af paa Arbejdspladsen; men vi blev enige om, at der skulde ikke gøres mere ved det, og saa tog han mig med i sin Bil til Hansted.

Ankl.: Saa De ikke, at der var et Par tyske Officerer, der vilde arrestere de to Arbejdere?

T.: Jeg har ingen Officerer set.

A.: Vidnernes Forklaring er ganske anderledes.

T.: Jamen saadan har jeg oplevet det.

Sagen set med andre Øjne.

Som Vidne førtes først Tømrer Godtfred Borggaard, København, der forklarede, at Gudrun Møller den paagældende Dag havde siddet ved Siden af en tysk Soldat i Bilen, og de havde taget om hinanden, hvilket havde irriteret Arbejderne, saa de var kommet med Tilraab til hende.

Ankl.: Var De med til at raabe?

B.: Det husker jeg ikke; men jeg har nu aldrig været bange for at give min Mening tilkende, naar Pigerne blev lidt for aggressive overfor Tyskerne.

A.: Hvorfor var hun ikke i Vognen med de andre Kvinder?

B.: Jeg har hørt, at Damerne ikke vilde være sammen med hende.

A.: Havde hun da meget at gøre med Tyskerne?

B.: Det saa man jo rigeligt inde i Byen og nede i Skoven.

(Fortættets Side 8).

Thisted. Ind imellem var hun dog hjemme, idet hun fik to Børn med hver sin tyske Fader.

Anklageren bemærkede hertil: Ja, De kom jo en Del sammen med Tyskerne — for ikke at sige for meget!

I 1944 var hun ansat som Kartoffelskrællerske i et tysk Køkken i Hanstholm. Hun tog ud hver Dag med en af Arbejderbilerne. Hun sad i en Bil med ene Mænd, mens de andre Køkkenpiger sad i en anden Vogn; hun kunde nemlig blive kørt nærmere til sin Arbejdsplads i den første Bil.

Domm.: Var det derfor? Var der ikke en anden Grund til, at De ikke kørte med de andre Kvinder?

Tiltalte: Nej.

Domm.: Var det ikke, fordi de andre ikke vilde køre sammen med Dem?

T.: De havde da ikke sagt noget til mig personlig derom.

D.: Havde De det ikke paa Fornemmelsen?

T.: Næ-e ...

Haardkogt Konversationstone i Lastbilen.

Ankl.: Men en Dag blev der nogle Uoverensstemmelser med Arbejderne i Bilen.

T.: Der var een, der smed Sten paa mig og sagde, at de skulde se at faa fat paa en Saks og faa Haaret klippet af den Luder.

Forsv.: Hvde de generet Dem for?

T.: Jeg havde aldrig set de

Herrer før; men de kaldte mig ogsaa en Syfilismær.

D.: Det var da nogle grimme Udtryk.

T.: De sagde meget grimme Ord til mig; men dem bryder jeg mig ikke om at sige.

D.: Saa maa de have været slomme, hvis de er værre end dem. De allerede har brugt.

En sprogkyndig Dame.

T.: Saa gav jeg mig til at græde, og lidt efter holdt Bilen, fordi den var gaaet i Stykker. Saa stod jeg ud, og en tysk Soldat, der var Chauffør, kom og spurgte, hvad jeg græd for. Han vilde vide, hvad det var, de havde kaldt mig, og jeg sagde, at det var det, der hedder „Hure“ paa Tysk.

D.: De maa være særdeles godt inde i det tyske Sprog, naar De ved det.

T.: Det plejede Tyskerne at titulere Pigerne med!

D.: Det var vel ikke Dem selv, der henvendte Dem til Tyskerne?

T.: Nej. Men saa kom der en dansk Arbejdsformand i sin Bil og spurgte, hvad det var, og jeg sagde, der var to af Arbejderne, der havde generet mig, og han sagde om den ene af dem, at den Swingpjatte var han ogsaa ved at være ked af paa Arbejdspladsen; men vi blev enige om, at der skulde ikke gøres mere ved det, og saa tog han mig med i sin Bil til Hansted.

Ankl.: Saa De ikke, at der var et Par tyske Officerer, der vilde arrestere de to Arbejdere?

T.: Jeg har ingen Officerer set.

A.: Vidnernes Forklaring er ganske anderledes.

T.: Jamen saadan har jeg oplevet det.

Sagen set med andre Øjne.

Som Vidne førtes først Tømrer Godtfred Borggaard, København, der forklarede, at Gudrun Møller den paagældende Dag havde siddet ved Siden af en tysk Soldat i Bilen, og de havde taget om hinanden, hvilket havde irriteret Arbejderne, saa de var kommet med Tilraab til hende.

Ankl.: Var De med til at raabe?

B.: Det husker jeg ikke; men jeg har nu aldrig været bange for at give min Mening tilkende, naar Pigerne blev lidt for aggressive overfor Tyskerne.

A.: Hvorfor var hun ikke i Vognen med de andre Kvinder?

B.: Jeg har hørt, at Damerne ikke vilde være sammen med hende.

A.: Havde hun da meget at gøre med Tyskerne?

B.: Det saa man jo rigeligt inde i Byen og nede i Skoven.

(Fortættets Side 8).

En af Tyskertidens Thisted-Veninder.

(Fortsat fra Side 5)

A.: Hvad blev der raabt til hende?

B.: At hun skulde klippes.

A.: Blev der ikke raabt Luder?

B.: Det husker jeg ikke; men det var da rimeligt, om nogen havde følt Trang til det! Men saa kom Vognen i Hold, og lidt efter blev jeg og en Kammerat hentet ud til nogle tyske Officerer, der stod og slog ud med Arme og Ben, som de havde for Vane, og raabte om, at vi ikke skulde genere hende.

D.: Hvor vidste Tyskerne det fra?

B.: De sagde, at hun havde beklaget sig til dem.

A.: Var Gudrun Møller til Stede?

B.: Ja, hun stod ved Bilen, og jeg syntes, hun saa triumferende ud.

Tiltalte hævdede nu, at der slet ingen Tyskere havde været med Bilen, men at det var en Dansker, der hed Vilhelm, og om hvem hun vidste, at han ledede nogle Murersvende i Bedsted, hun havde siddet og taget om, og Vidnet turde derefter ikke bestemt fastholde, at hun den Dag kørte med en Tysker, men det gjorde hun oftest.

Hvad græd Gudrun for?

Næste Vidne var Tømrer Holger Mikkelsen, Serup, der ogsaa havde været med i Bilen, men ikke havde hørt, Gudrun Møller var blevet forulempet.

D.: Hvorfor var hun med i den Vogn?

M.: De andre Kvinder vilde ikke køre sammen med hende. De sagde, hun daarligt kunde tale Dansk, saa de kunde ikke forstå, hvad hun sagde!

D.: Hvad skete der den Dag?

M.: Jeg husker ikke specielt den Dag; men der blev saa tit sagt noget til hende. Der var som Regel tyske Soldater med, og saa sad hun altid ved dem, og saa faldt der jo af og til nogle Ord ...

A.: Hvad skete, da Bilen standse?

M.: Der kom nogle tyske Officerer til, og saa løb hun hen til dem og græd; men da vidste jeg ikke, hvad hun græd for.

A.: Hvad sagde hun til Tyskerne?

M.: Det hørte jeg ikke, for det var paa Tysk; men den ene af Tyskerne kom hen og sagde, at Frk. Møller havde beklaget sig over, at vi havde generet hende, fordi hun arbejdede for Tyskerne, men det var ...

denne ene Dag, og der havde ikke været andre Tyskere end de to Chauffører.

A.: Men hvorfor forklarer Vidnerne da saa alt dette?

T.: Det er en Sammensværgelse mod mig.

D.: Tror De da virkelig, det er det rene Ondskab og Opspind?

T.: Det kunde godt lyde til det.

Arbejdsformanden skred ind.

Gartner Carl Olesen, Amager, forklarede, at han havde været Arbejdsformand og paa den omtalte Tur siddet i Førerhuset, saa han vidste ikke, om der var blevet stiklet til Gudrun Møller. Han var først kommet til, da Tyskerne havde truet med at arrestere de to Arbejdere. Saa havde han spurgt Arbejderne, om de i saa Fald var villige til at nedlægge Arbejdet, og det var de. Dette meddelte han Tyskerne, som erklærede, det var Sabotage; men de maatte bøje sig alligevel.

Truslerne mod Vagtværnet og Arrestforvareren.

Dernæst gik man over til det andet Tiltalepunkt, der drejede sig om, at de to Vagtværnsfolk var kommet for at arrestere hendes Broder, havde hun fremsat Trusler om Vold overfor dem, idet hun havde henvist til sit Venskab med de tyske Soldater og sagde, at de skulde nok skaffe hendes Broder fri igen, og at hun ligeledes med Henvisning til sit Venskab med Tyskerne havde erklæret, at hun kunde søge for, at Arrestforvareren blev skudt.

Tiltalte hævdede imidlertid, at hun aldrig havde sagt saadan. Sagen laa saadan, at hendes Broder havde været med til at stjæle en Cykle fra en Tolder og havde solgt den til en Tysker. Sagen var imidlertid blevet ordnet „i Almindelighed“, som hun udtrykte sig, idet Familien havde brugt den sidste Øre, de ejede, til at erstatte Cyklen, og havde faaet Løfte om, at der ikke skulde ske mere i Sagen, og derfor var hun blevet rasende, da de alligevel kom for at hente Broderen.

Vilde Arrestforvareren torturere Fangerne?

Ankl.: Hvor opholdt De Dem, da Vagtværnet kom?

T.: Jeg laa i Sengen.

D.: Det var hen paa Eftermiddagen; var De syg?

T.: Jeg husker ikke, om jeg var gravid. Men jeg gav mig til at græde, for jeg havde hørt, at Arrestforvareren mishandlede Fangerne og rykkede dem baade det ene og det andet Sted, og saa sagde jeg til min Broder, at hvis det skete, saa skulde han bare sende Bud efter Amtslægen, for det havde Arrestforvareren ikke Lov til. Men jeg har ikke sagt

Berømt amerikansk i København

General James Doolittle (i Midten) med den amerikanske Militærattache

I disse Dage har København Besøg af en af Krigens mest berømte Flyvergeneraler, Amerikaneren James H. Doolittle, bedst kendt som Fører for den Styrke, der i 1942 foretog det første Luftangreb paa Tokio. Det er dog ikke som Flyvergeneral han gæster Danmark, men som Vicepræsident for Shell Oil i Amerika, som han har været knyttet til siden 1930 og paa hvis Vegne han i Øjeblikket er paa Rejse i Skandinavien.

Doolittle var oprindelig Mineingeniør, men blev allerede i en ung Alder Flyver og satte flere imponerende Rekorder, bl. a. ved i 1922 som den første at flyve tværs over det amerikanske Fastland paa mindre end et Døgn, som den første at foretage et „outside loop“ og som den første at flyve en Maskine med en Fart paa 300 miles i Timen. Sidst i 20'erne udførte han et Pionerarbejde med Undersøgelserne om Sikkerhed under Taageflyvninger, og hans Virksomhed i saa Henseende blev højt anerkendt.

Gentagne Gange var han i Fare. Da han i 1928 sammen med en anden kendt amerikansk Flyver skulde foretage Eksperimenter med Luftfotografering i stor Højde, var de oppe i 12 km's Højde i en Temperatur af 70 Gr.s Kulde. Det medførte, at Instrumenterne tilisedes og Iltmaskinerne ødelagdes. Begge Flyverne tabte Bevidstheden, og Maskinen styrtede i rasende Fart

Ankl.: Det er maaske specielt den Møller'ske Familie, der føler sig plaget, naar den sidder deroppe.

D.: Blev de forskrækkede over hendes Trusler?

H.: Naae; det var jo vanskelige Tider, og man vidste aldrig, hvilke Følger det kunde faa.

Forsv.: Det var dog ingen Trusel mod Vagtværnet, der blev fremsat.

H.: Saadan følte vi det.

D.: Tiltalte siger, at hun kun har omtalt Amtslægen.

H.: Det kan godt være, hun

M.: Jeg husker ikke specielt den Dag; men der blev saa tit sagt noget til hende. Der var som Regel tyske Soldater med, og saa sad hun altid ved dem, og saa faldt der jo af og til nogle Ord.

A.: Hvad skete, da Bilen standsede?

M.: Der kom nogle tyske Officerer til, og saa løb hun hen til dem og græd; men da vidste jeg ikke, hvad hun græd for.

A.: Hvad sagde hun til Tyskerne?

M.: Det hørte jeg ikke, for det var paa Tysk; men den ene af Tyskerne kom hen og sagde, at Frk. Møller havde beklaget sig over, at vi havde generet hende, fordi hun arbejdede for Tyskerne, men det var ikke rigtigt, — for det gjorde vi jo selv.

D.: Det var ikke Officererne, der kom hen til hende?

M.: Nej, hun rendte hen til dem, og lidt efter kom hun hen og udpegede de to, der havde generet hende.

D.: Udpegede hun dem?

M.: Ja, hun pegede paa dem, og Tyskerne sagde, de skulde arresteres; men saa sagde vores Arbejdsformand, at alle vilde forlade Arbejdet, og saa slog Tyskerne om og sagde, at de to blot skulde afskediges, men det vilde vi heller ikke gaa med til, og saa fik de Lov til at køre med os, og der skete ikke mere.

A.: Hvor var Gudrun Møller under alt det?

M.: Hun stod og saa ked ud af det; men det var nok sig selv, hun havde ondt af og ikke de to andre.

Forsv.: Hvordan ved De, hvad hun var ked af. Husk, at De er her som Vidne!

M.: Hun stod i hvert Fald og græd.

Tiltalte hævdede, at hun ikke havde udpeget nogen, og at hun fastholdt sin Forklaring. Hun var aldrig blevet generet uden

vel kom for at hente Broderen.

Vilde Arrestforvareren torturere Fangerne?

Ankl.: Hvor opholdt De Dem, da Vagtværnet kom?

T.: Jeg laa i Sengen.

D.: Det var hen paa Eftermiddagen; var De syg?

T.: Jeg husker ikke, om jeg var gravid. Men jeg gav mig til at græde, for jeg havde hørt, at Arrestforvareren mishandlede Fangerne og rykkede dem baade det ene og det andet Sted, og saa sagde jeg til min Broder, at hvis det skete, saa skulde han bare sende Bud efter Amtslægen, for det havde Arrestforvareren ikke Lov til. Men jeg har ikke sagt eet Ord om Tyskerne.

D.: Hvorfor skulde Arrestforvareren dog mishandle Fangerne?

T.: Det var en af min Broders Venner, der selv havde siddet deroppe, som fortalte det.

D.: Sagde De heller ikke, at Arrestforvareren skulde skydes?

T.: Hvorfor skulde jeg dog sige det om en Mand, jeg slet ikke kendte!

Ankl.: Men henviste De nu ikke til Tyskerne alligevel? De kom jo sammen med en tysk Soldat Willy Neuhaus.

T.: Ja, han er Fader til min lille Pige. Men det var ikke paa den Tid, for han var her kun i to Maaneder ude i Sjørring, og det var før.

Følte sig utryg ved hendes Optræden.

Arrestmedhjælper Chr. Holm forklarede om Episoden, at Gudrun Møller havde sagt en Masse, da de hentede Broderen, bl. a. at hun kendte mange Tyskere, og at de nok skulde faa ham ud inden Aften. Hun sagde ogsaa, at hun godt kunde sørge for, enten at Arrestforvareren fik en Kugle eller blev skudt, fordi han plagede Fangerne.

Ankl.: Det er maaske specielt den Møller'ske Familie, der føler sig plaget, naar den sidder deroppe.

D.: Blev de forskrækkede over hendes Trusler?

H.: Naa; det var jo vanskelige Tider, og man vidste aldrig, hvilke Følger det kunde faa.

Forsv.: Det var dog ingen Trusel mod Vagtværnet, der blev fremsat.

H.: Saadan følte vi det.

D.: Tiltalte siger, at hun kun har omtalt Amtslægen.

H.: Det kan godt være, hun ogsaa nævnte Amtslægen; men Tyskerne blev i hvert Fald nævnt flere Gange.

Det var ikke Spøg.

Endelig afhørtes ogsaa Tankpasser Oscar Mortensen, der var med Holm ved Arrestationen af Broderen, og han forklarede overensstemmende med Holm.

Ankl.: Følte De Dem truet?

M.: Næ—e, det gjorde jeg egentlig ikke.

A.: Var det for Spøg, hun sagde disse Ting?

M.: Nej, hun var godt gal. Vi lod det gaa videre til Arrestforvareren.

D.: Tog han det roligt?

M.: Ja, ærlig talt ...

Proceduren.

Anklageren nedlagde derpaa Paastand om Frihedsstraf, idet det ikke var Tiltaltes Skyld, de to Arbejdere ikke var blevet arresterede, og han bemærkede, at hendes Forklaringer langt fra lod sandfærdige.

Forsvareren krævede Frifindelse, da Angiveri skulde være af grovere Karakter for at kunne straffes. Hun havde kun handlet i Nødværge, og man kunde godt forstaa, at en Dame føl-

te sig generet, naar den Slags Udtryk blev brugt om hende. Udtalelserne mod Vagtværnet maatte ikke betragtes som andet end almindeligt kvindeligt Hysteri.

Dommen.

Efter tre Kvarters Votering faldt Dommen, der lød paa 8 Maaneders Fængsel og Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar. Hun skal betale Sagens Omkostninger, derunder 125 Kr. til sin Forsvarer.

Dommeren oplyste, at hun var dømt for begge Forhold, men der var taget Hensyn dels til, at hun var blevet provokeret af Arbejderne, dels til at hun havde Grund til at føle sig brøstholden over Broderens Arrestation, naar hun mente den Sag ude af Verden.

Tiltalte vilde nødig ind at sidde nu, da hun atter er gravid, og hun udbad sig Betænkningstid med Hensyn til Ansøgning om Appel.

Thinglyste Skøder.

Jens A. Jensen til Gdr. Harald Christensen, Villerslev, Mtr. Nr. 8 v Villerslev By og S., 5032,80 Kr., ej vurd.

Gdr. Ths. Christensen til Gdr. Søren Gade, Ullerup, Mtr. Nr. 28 a, 53 Refs By, Hurup S., 23,000 Kr. plus Løsøre 19,000 Kr., Esk. 18,500 Kr.

Bankdirektor Holger Kappel og LRS'ne Andr. Lind og Johs. Borum som Administratorer og befulm. for Entrpr. Høje-Kristensen til A/S Thylands Trælasthandel, Vestervig Mtr. Nr. 41 bg, 41 bg, 41 bv 25 al, 41 bl, Refs By, Hurup Sogn, 55,000 Kr. plus Løsøre 25,000 Kr., Esk. 21,700 Kr.

Dyrlæge Andr. Andersen til Lind And. S. Kjær, Visby, Mtr. Nr. 30 a Grurup By og S., 29 a, Visby By og S., 21,000 Kr. plus Løsøre 17,000 Kr., Esk. 16,000 Kr.

Gdr. Lorentz Thaysen til Best. Ejnar Grud, Serup, Mtr. Nr. 4 l.

Rigsdagen, og været, at Bevil-
er blevet meget
edes de lokale
presse netop
ud af de skil-
fjendtlige Arbej-
det berolige
at sige, at der
Havnen, men
ikke blevet til.
et hele en Ruin.
fikminister, har
envendelser om
gelse, men jeg
aret, at jeg ikke
e udbetalt, før
derne ved Selv-
g et Skøn over
stand.

elsen er forbi,
orhandling med
entanter, og af
s Udfald afhæn-
en skal bygges
skal opgives.

ed.
lyldte Kapellet
gaard i Thisted,
Hansen i Lær-
sidste Hvilested.
erede Faner fra
Thisted Alde-
demokratisk For-
Der var en over-
smukke Kranse,
ypografforbunds
ejdernes Fælles-
isted Amtsavis,
orening, Thisted
ocialdemokratisk
niske Personale
tidende, Perso-
Socialdemokrat.
e gaard talte
a Ordet „Herre,
gaa hen. Du har
d“, og han frem-
g i Livets alvor-
vor det gælder

okraten
nske Arbejderparti
Thisted.

7½. For personlige
edaktøren bedst Kl

og Ekspedition 254
(Brunsgaard privat.)
gaard Jacobsen) 280.
Kvartal 7,50, Maaned

erater pr. mm 17 Øre
ser 14—9—7 Øre for
er flere Indrykninger.
s beregnes 10 pCt.

og Salg, Pladsar og
Øre pr. Ord, mindst

ring gælder særlig
for nærmere Afkla-

Reportage „Sejltur paa Limfjorden“.

En Frifindelse.

**Fru Thøgersen blev ikke
dømt for Værnemageri.**

Ved Dommer Johansens Særret
i Thisted frikendtes i Formiddag
Fru Else Gerda Thøgersen,
Thisted, der var tiltalt for i April
1945 at have købt en opklodset
Personbil og sat den ind i Kørsel
for Tyskerne. Nettofortjenesten var
2300 Kr.

Der blev nedlagt Paastand om
Konfiskation og Straf efter den
„milde“ Værnemagerlov.

Fru Thøgersen, der er gift med
den fængslede Marinevægter Gun-
nar Ravn Thøgersen, nægtede sig
skyldig. Hun oplyste, at hendes
Mand købte Bilen for Penge, som
hun skød ind. Den blev købt for
600 Kr. af Karetmager Kanstrup
i Bedsted.

Domm: Hvorfor skrev De saa
under paa Indkøbsansøgningen til
Varedirektoratet?

Fru T: Den skulde staa i mit
Navn.

Domm: Hvorfor skulde den det?

Fru T: Det ved jeg ærlig talt
ikke.

Forsv: Det var nok for at Deres
Mands Kreditorer ikke skulde gøre
Udlæg i Vognen.

Domm: Kan De ikke give en
fornuftig Forklaring paa, at De
skrev under?

Fru T: Nej.

Ankl: Bilen blev solgt paa Be-
tingelse af, at den klodsedes op.

Domm: Det har De skrevet
under paa, men de vidste aaben-
bart ikke, hvad det drejede sig om.

Vognen blev lejet ud til Vogn-
mand Hansen, Thisted, som atter
satte den i Drift for Tyskerne.
Hansen betalte Chaufføren og fik
4 pCt. af Kørselen.

Efter Befrielsen blev Vognen
beslaglagt af Station Nordvest.
Fru Thøgersen beklagede sig
over, at fem nye Dæk var slidt
op, og at Bilen var blevet stærkt
ramponeret. Hun mente, at hun
skulde have Erstatning herfor.

Som Vidne afhørtes Fru Thø-
gersens Mand. Han udtalte, at
det var Konen, der havde købt
Bilen og at det var paa hendes
Initiativ, at den kom til at køre
for Tyskerne. Trods dette Vidne-
udsagn faldt der alligevel Frifin-
delsesdom.

Øltyve i „Sommerlyst“.

Natten mellem Lørdag og Søn-
dag blev der begaaet Indbrud i
Restaurant „Sommerlyst“ i Thi-
sted Plantage, og ved 3-Tiden
observerede Natteravn Hærs Otto

som Pæleorn
men Vædske
slg, hvorefter
Man bruger
Pælene med
men heller ik
maade kan fo
Premtrængen

Naar Musike Taktstok

Vi nærmer o
bliver for kold
Skovens Bær
kommunale K
tage op. Mus
har i Somme
Publikum, der
Søndag har in
ved Musiktrib
den faaet „fa
ikke velset a
hører ud.

I Gaar spill
danske Sange
levelse i det
Danmark bes
var stærkt. I
hvem Sommer
Lyspunkter i
med Vemod
tøren lægger

Fast Amate

Amatørsku
nu at skul
faste Ramn
bejdes for
af et Amate
er muligt, at
dette en Bas
som Thiste
det. Det
muligt at
mer med et
5 Kr., naar
fik gratis A
Amatørfore

Det vilde
virkelig ku
Retning. A
Muligheder
Plan og Sy

Husmands

Thyholms
afholdt Ro
gende Rest

Jens Ni
Points, Lu
24,5, Chr.
M. P. Bact
Henry Jen
Dam Pouls
Hilligsø, O
gaard, J
Pedersen,
Poulsen, H
Lillelund,
Vestergaard
Theodor
Mart. Mac
Poul Niels
Larsen, Se

Mystisk Bøje ilanddrevet ved Draget.

Paa Badestranden ved Draget ilanddrev Lørdag Eftermiddag en Bøje paa $1\frac{1}{2}$ Meters Længde og meget tung. Bøjen var paa den ene Side forsynet med en Anordning med en Række Skruer, og da man ikke var sikker paa, at den ikke indholdt Sprængstof, blev Stedet afspærret, og Minekommandoen underrettet. Et Minørhold kommer til Draget i Dag for at undersøge Fundet nærmere.

2 Aars Fængsel.

Og 115,000 Kr. maa afleveres.

Der faldt Dom i Sagen mod Ejnar Frithiof Stahl Kl. 17 i Gaar. For at have været Entreprenør og derved tjent ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. hos Tyskerne, idømtes han Fængsel i 2 Aar. Han skal til Statskassen betale 90,000 Kr. som Konfiskation samt 25,000 Kr. i Tillægsbøde. Stahl har

Fra Særretten i Thisted.

**Købte Bil for at lade den køre for
Tyskerne, men blev frifundet
for Værnemageri.**

Ved Dommer Johansens Særret i Thisted, i Formiddag Fru Else Gerda Thøgersen, Thisted, som var tiltalt, frifand'es for i April 1945 at have købt en opklodset Personbil og sat den ind i Kørsel for Tyskerne. Nettofortjenesten var 2300 Kr.

Der blev nedlagt Paastand om Konfiskation og Straf efter den »milde« Værnemagerlov.

Fru Thøgersen, der er gift med den fængslede Marinevægter Thøgersen, nægtede sig skyldig. Hun oplyste, at hendes Mand købte Bilen for Penge, som hun skød ind. Den blev købt for 600 Kr. af Karetmager Gramstrup, Bedsted.

Dom.: Hvorfor skrev De saa under paa Indkøbsansøgningen til Varedirektoratet?

Fru T.: Den skulde staa i mit Navn.

Dom.: Hvorfor skulde den det?

Fru T.: Det ved jeg ærlig talt ikke.

Forsv.: Det var nok for at Deres Mands Kreditorer ikke skulde gøre Indlæg i Vognen.

Dom.: Kan De ikke give en fornuftig Forklaring paa, at De skrev under?

Fru T.: Nej!

Ankl.: Bilen blev solgt paa Betingelse af at den klodsedes op.

Dom.: Det har De skrevet under paa, men De vidste aabenbart ikke, hvad De skrev under paa.

Vognen blev lejet ud til Vognmand Hansen, Thisted, som atter satte den i Drift for Tyskerne. Hansen betalte Chaufføren og fik 4 pCt. af Kørselen.

Efter Befrielsen blev Vognen beslaglagt af Sektion Nordvest. Fru Thøgersen beklagede sig over, at fem nye Dæk var slidt op, og at Bilen var blevet stærkt ramponeret. Hun mente, at hun skulde have Erstatning herfor.

Fru Thøgersens Mand blev afhørt som Vidne. Han paastod, at det var hende, der havde købt Bilen, og at det ogsaa var paa hendes Initiativ, den kom til at køre for Tyskerne.

Dommen faldt ved 11^{1/2}-Tiden. Fru Thøgersen blev frikendt.

Bilen kørte mod et Færdselsfy.

**En gammel Dame i Vognen
blev dræbt.**

Fredericia. (RB.). Karetmager Fogt, Horsens, kom i Aftes kørende i sin Bil til Fredericia sammen med sin Hustru og Svigermoder. Foran Banegaarden, hvor man skulde hente Fogts Søn, kørte Bilen ind i et Færdselsfy, hvorved Svigermoderen, den 86-aarige Fru Kirstine Philipsen, Agtrupskov ved Kolding, faldt forover og med stor Kraft slog Hovedet mod Instrumentbrættet. Hun kørtes i Ambulance til Sygehuset, men var ved Ankomsten hertil død.

Kvinde tiltalt for Værnemageri for Særretten i Thisted

Hendes Mand købte en Bil for hendes Penge og lod den køre for Tyskerne i hendes Navn. — Hun blev frifundet.

Ved Særretten i Thisted hos Dommer Johansen behandledes i Dag en Sag med en kvindelig Værnemager, Fru Else Gerda Thøgersen, Østergade 1, Thisted, der er gift med Marinevægter Thøgersen, der er dømt ved Retten her. Hun, der nu er ansat i et Renseri i København, var tiltalt for utilbørligt Samarbejde med Besættelsesmagten, idet hun i April 1945 havde købt en Personbil til Opklodsning, men derefter havde indsat den til Kørsel for Tyskerne i Dragsbæk, hvorved hun havde haft en Nettofortjeneste paa 2332 Kr. 72 Øre, som krævedes konfiskeret.

Den Tiltaltes Forklaring.

Fru Thøgersen nægtede sig skyldig, og forklarede, at hun var Syerske og Enke, da hun i 1943 blev gift med Thøgersen, som da lige var blevet Marinevægter, og som ogsaa var Enke-mand. Bilen var købt i Marts 1945 i Bedsted for 650 Kr., men det var Thøgersen, der havde købt den for Fru Thøgersens Penge, som hun havde laant ham. Det var imidlertid Fru Thøgersen, der havde skrevet Papirerne under, da Bilen skulde være hendes Vogn. Hvorfor hun saa havde laant Manden Pengene, kunde hun ikke give nogen Forklaring paa. Hun havde ikke læst igennem, hvad hun paa Tro og Love havde skrevet under paa, og Dommeren pointerede stærkt det uforsigtige heri.

Videre forklarede hun, at hendes Mand havde lejet Vognen ud til en Vognmand Hansen, som hun ikke kendte, og hun havde slet ikke haft noget Kendskab til Udlejerforholdet. Det økonomiske Forhold blev ordnet af hendes Mand, og der fremlagdes Regninger paa Reparation af Vognen paa godt 1000 Kr., som skulde fradrages Nettofortjenesten. Efter Kapitulationen tog Sektion Nord-Vest Vognen, og har betalt Leje af den, men dette Beløb er indsat paa Spærrekonto. Der var 5 nye Dæk paa Vognen, da den blev købt, men de var slidt op nu.

Dommer: Var der 5 nye Dæk paa en Vogn til 650 Kr.?

Fru T.: Ja.

Dommer: Saa kan selve Vognen ikke have kostet mange Ører?

Fru T.: Nej, den maatte ogsaa til en Hovedreparation.

Dommer: Ja, det kan jeg tænke mig, — hvis den overhovedet har kunnet repareres!

Det var Hustruens Vogn.

Som Vidne førtes hendes Mand, Gunnar Ravn Thøgersen, der sidder i Arresten. Han forklarede, at der ved Ægteskabet var oprettet Ægtepagt med Særeje, men hvad der stod i den, vidste han ikke, skønt han havde skrevet under. Det var hans Kones Penge, der blev brugt til Køb af Bilen, og det var hans Kone, der skulde eje den. Det var Thøgersen, der paa Skemaerne havde skrevet, at Bilen skulde købes til Opklodsning.

Forsv.: Hvorfor blev den det saa ikke?

Thøgersen: H. P. Hansen, der havde Kørselskontor, opfordrede os til at lade den køre for sig. Vi sagde Nej to Gange, men saa sagde min Kone, at jeg hellere maatte lade den køre og saa holde op med at være Marinevægter, for det var kun ked af.

Dommer: Det var altsaa nærmest Dem, der lejede Bilen ud.

Th.: Nej, jeg vilde egentlig ikke; men min Kone vilde altsaa. Og vi skulde jo have noget at leve af.

Dommer: Hvem fandt paa at købe Bilen?

Th.: Vi vilde have den, hvis jeg skulde være Uldhandler igen efter Krigen.

Dommer: Laante De ikke Pengene af Deres Kone?

Th.: Nej, nej!

Dommer: Deres Kone havde vel ikke Forstand paa Vognmandsforretning, saa det var vel Dem, der ordnede det hele.

Th.: Det gik af sig selv, da den var overladt til Kørselskontoret.

Ankl.: Der kom Generator paa Vognen —

Th.: Det ordnede Tyskerne.

Marinevægtenren skiftede Mening.

Dommeren spurgte Fru Thøgersen, om hun ikke syntes, det var noget kedeligt noget at leje Vognen ud til Tyskerne, men det havde hun ikke gjort sig nogen Tanke om.

Dommer: Men Deres Mand har nok.

Fru Th.: Det tror jeg ikke. Saa havde han ikke gjort det.

Dommer: Naar han kunde være Marinevægter, kunde han nok ogsaa tænke sig at leje Vognen ud.

Fru Th.: Han forandrede Mening! Havde vi vidst, hvordan det vilde gaa, havde vi ikke rørt ved noget af det.

Proceduren og Dommen.

Ved Proceduren fremhævede

færdig, vil det koste omkring Mill. Kr.

Det er nu omtrent 30 Aar, siden Rigsdagen ved Lov besluttede at bygge en Statshavn ved Hanstholm, og siden har man bygget paa den, men dette Byggeri er bogstavelig taget blevet sultet ihjel. Havneprojektet har altid haft stærke Modstandere paa Rigsdagen, og Følgen heraf har været, at Bevillingerne til Havnen er blevet meget smaa. Det er lykkedes de lokale Rigsdagsmænd at presse netop så mange Penge ud af de skiftende Ministre for offentlige Arbejder, at de har kunnet berolige deres Vælgere med at sige, at der dog

Anklageren, Landsretssagfører Larsen, det usædvanlige i, at det var en Kvinde, der var tiltalt for Værnemageri, men Kvinder er jo underkastet Loven paa samme Maade som Mænd, og det bør ikke ændre Straffen.

Forsvareren, Landsretssagfører Rasmussen, krævede Frifindelse. Hvis Forholdet overhovedet er strafbart, kan det i hvert Fald ikke lægges Fru Thøgersen til Last. Hendes eneste Andel er faktisk, at det var hende, der havde Pengene. Det er den mindste Værnemagersag, der har været fremme, og den burde faktisk henvises til Revisionsudvalget.

Anklageren betegnede, at Fru Thøgersen dog havde været indforstået med, hvad Vognen blev brugt til, men Forsvareren mente ikke, det var nok til at staffe efter Værnemagerloven.

Kort efter faldt Rettens Kendelse, der lød paa Frifindelse.

Grækenland indklages for Sikkerhedsraadet.

Paris, Lørdag. Den ukrainske Førstedelegerede ved Sikkerhedsraadet, Udenrigsminister Manuilsky har indbragt Grækenland for Sikkerhedsraadet for at græske militære Enheder ved den græsk-albanske Grænse har fremkaldt Grænseepisoder, der er en alvorlig Fare for Freden paa Balkan.

Pløjning med traale

14 acres Land pløjet med radiostyret pløje med seks Traktorer

London, Mandag. Tre Radioteknikere fra Statens Luftfartsvæsen har pløjet en Mark paa 14 acres Land tilhørende en Gaard i Herfordshire med en radiostyret Pløje. Foran Pløjen var spændt en Traktor, der var forsynet med Radar anlæg af samme Slags som det, der anvendes ved radiostyrede Flyvemaskiner, og Senderen var anbragt i en Afstand af ca. 100 m. fra Pløjen. Pløjen og Traktoren blev

Marken Traktoren Markven snorlig Traktoren des fra af Tekn. Han u Tekn. skyt

Bade-Konsol-Køkken-Entré-Gade.

Haand-Blyndf.:

Spejle.

Stort Udvalg. Billige Priser.

Børge Birkholm

Vestergade 34.

Særretssagen mod Poul Sønder- skov udsat.

Den rejste Forræderisag mod Gdr. Poul Sønderskov, Brond, skulde i Dag have været til Afgørelse ved Retten i Thisted. Sagen er imidlertid blevet udsat, da Poul Sønderskov for et Par Uger siden fik en Blodstyrtning og endnu ligger alvorligt syg paa Thisted Sygehus, hvor han har faaet Blodtransfusion.

skabets Formand, Aars, med Krav uden Lovhjemmelgens Vedtægter, nævet. Og i Kravet der særlig til § 49, at der kun skal i hver femte Aar, antagerne er paa ikke. Og Laanta-ke rolig hereltes ringsmænd, som til ingen Nytte og sat fattige Husere m. fl. i Gabeaarlig: „Her har d over hver femte Stald eller andre

end og Arbejdere ikke længere i den koster ca. 60,000 saa mange som erallforsamlingen, ner, og stem for teefftersynet. Og lerskrevel de bek saa meget som nange som mulig

ævnte Forening, rivende Tilbageaa sin egen Un-i Løbet af kort saa være i dens re med den unyt-rene.

Husmænd og oller den Dag, ter, og rejs til fri eder selv for

der havde Penge til at købe det? — Ja, der var levende Efter-spørgsel. Silken kostede 20 Kr. pr. Meter i blomstrede Mønstre, og nu faar vi ensfarvet hjem. Den skal nok blive solgt.

Dragsbæklejrens nye Beboere.

Det er mest ældre, rolige Folk, og de er bange for Russerne.

Arbejdet med at gøre Dragsbæklejren færdig til at modtage de allierede Flygtninge fra Nymindegab er nu i fuld Gang. Der er beskæftiget Snedkere, Tømrere, Smede, Malere, Rørlæggere m. fl., og man mener, at Lejren i Løbet af en Maanedstid vil være bragt i Orden. I Nymindegab venter man utaalmødt paa Marchordre. Oprindelig var opgivet 900 Flygtninge, men det nøjagtige Tal viser sig at være 1300, hovedsagelig ældre Mænd og Kvinder og Børn.

En Medarbejder ved „Holstebro Dagblad“, der har aflagt Besøg i Nymindegab, fortæller, at Beboerne væsentlig er Lithauer og Bessarabere, der færdes frit omkring paa Eggen uden at blive antastet. De skal helst være hjemme Kl. 22, men kommer de for sent, sker der intet derved, idet Portvagten er

Politiassistent Alfr. Jensen, Thisted, har solgt sit Hus paa Margretevej til Enkefru Rune, fh. Stenbjerg, for 28,000 Kr.

En Maage, der fylder 50 Aar.

Vi har modtaget følgende Indlæg:

Predag den 30. ds. for 50 Aar siden i et lille Fiskerhjem (Fisker Poul Munk Pedersen, Stenbjerg) stilledes en Vugge frem, idet en „bette Knæjt“ da kom til Verden: — nemlig Postbud Jørgen Pedersen, Ydby.

I en ung Alder blev Jørgen Pedersen ansat som Postbud, først i nogle Aar i S. Vorupør, senere forflyttedes han til Ydby. Uden Overdrivelse er J. P. afholdt af alle, som han til daglig under sin Pærd kommer i Berøring med — et venlig Smil — et godt Ord — kendetegner ham. For faa Aar siden fejrede han 25 Aars Jubilæum som Postbud og var da Genstand for stor Opmærksomhed, som var vel fortjent.

Foruden at passe sin Postombæring har J. P. gennem mange Aar haft Tid til at hellige sig sin største Lidenskabelighed — nemlig Pennen, idet han ikke kunde glemme, hvor han var født, og kunde ej heller glemme Kystbefolkningens Kaar. Gennem hundrede Artikler under „Klit og Hav“ med den velkendte Underskrift „Maagen“ har han med stor Dygtighed tolket Fiskerierhvervets mange-

fuldt berettiget, den nu er saa Sinde tidligere, nu er nogen til-Kasserne, som

dede, at han ved kigge lidt paa betaling af Kom-des, at Bestem-svirkninger ved lp blev overholdt

dtalte Ministeren, restaaende Rigs-se meget paa, le Ordninger vil give Penge ud, til Landstings-ømpil, der vilde ngen havde en Levetid.

and N. Schelle n, om der var laa de offentlige igen, og hertil sen, at der kunde om at sætte atstilskud i Gang, var Mangel paa hvervslivet.

lte Ministeren, at snævert Embeds-il at undersøge en forsikrings-ning paa Alders-der var store Pro-et hermed. Det ledes, at det, man gammel, skulde øbekraft, som da gene ind. ×

St. Jørgensbjerg.

gaar af omstaaende storisk Samfund og søge at arrangere de to Foreningers ndag den 1. Sep-jørgensbjerg. en har lovet at be-torvogn til Fjerrits-persona). Paa Hen-Meningen at gøre g bese Kirken. Efter fjerritslev bliver der d.

Km. til St. Jørgens- sidste Sommer af-ægtig Mindesten om („ - - efter da stod

Demokraten

danse Arbejderparti ej 4, Thisted.

8—17½. For personlige es Redaktøren bedst Kl 11879.

aktion og Ekspedition 254 Red. Brunsgaard privat.) bildgaard Jacobsen) 280.

ris: Kvartal 7,50, Maaned

: Inserater pr. mm 17 Øre gørelser 14—9—7 Øre for 2 eller flere Indrykninger. titats beregnes 10 pCt.

. Køb og Salg, Pladser og eder 7 Øre pr. Ord, mindst

Avterting gælder særlig ter efter nærmere Aftale

„Viking II“ gik af med begge 1. præmierne, medens „Asta“ fik en 1. Præmie for smaa Baade og „Klitten“ en 2. Præmie.

En Brandmand, der var for rund og tyk.

Hans Chef holdt ikke Hann-den over ham, og det blev til et Aars Fængsel.

Dommer Johansens Særret i Thisted behandlede i Gaar en Sag mod Fisker Svend Aage Christensen Krag, Hjortdal, der tiltaltes for at have været Brandmand for Tyskerne i Dragsbæk, paa Øen Sild og i Rom ved Lemvig. Der var to kvindelige Doms mænd, og Lrs. Larsen var Anklager, Ors. Dybdal Andersen var Forsvarer.

Krag forklarede, at han ved Krigsudbruddet arbejdede ved Landbrug paa Aalegaards Mark, men han forlod dette Arbejde, fordi der var mere at tjene ved Tyskerne. En tysk Ollicer, som han traf i Dragsbæklejren, skaffede ham Arbejde som Altmuligmand under Brandmester Hansen. Han blev iklædt Kedeldragt, men han havde aldrig baaret Uniform. Da Anklageren oplyste, at Krag var set i Uniform, benægtede han dette energisk, idet han hævdede, at hans Arbejde hovedsagelig laa i Køkkenet. Til Politiet har Krag tidligere forklaret, at han næsten udelukkende var beskæftiget ved det tyske Brandvæsen. Da han blev fyret i Dragsbæk, tog han til Fæstningsøen Sild for at grave Løbegrave. Han havde ogsaa arbejdet i Tyskland og i Lejren ved Rom.

Som Vidne forklarede Arrestanten Brandmester Hansen, at Krag egentlig var ansat som Arbejds-mand for tre Maaneder, men han var blevet anvendt ved Brandvæ-senet. Krag kunde imidlertid ikke tale Tysk og var blevet fyret.

Dom.: Kunde han ikke bruges, fordi han ikke talte Sproget?

Hansen: Den egentlige Grund var, at han var altfor tyk og rund, Brandmændene skulde kunne løbe stærkt.

Dom.: Hvad blev der saa af ham?

H.: Jeg forsøgte at lære ham Kommandoraab paa Tysk.

Dom.: Og det kunde han ikke lære?

H.: Jeg vil ikke ligefrem sige, at han er dum . . . men han er temmelig tung i det.

Brandmesteren forklarede sluttelig, at Krag havde været lige-stillet med de andre Brandmænd, og han havde sikkert haft udleveret samme Uniform som disse.

Som Vidne oplyste Politibetjent Jørgen Thinggaard, der kender Krag fra Slettestrand, at han en Dag paa Cafe „Nytorg“ havde set Krag i Uniform.

Krag: Det kan ikke passe. Jeg har aldrig været i Uniform og har heller aldrig været paa den Cafe.

Dom. til Vidnet: Er De helt sikker?

Th.: Det kan der slet ikke være Tvivl om.

Krag: Jeg aner ikke, hvor Cafe „Nytorg“ ligger.

Ankl.: Har De en daarlig Hu-kommelse? Hansen sagde jo, at De var dum.

Dom.: Hansen sagde lidt tung

ikke at være paa — Nej, paa Ga let et Lager, som lige straks.

Sørensen oplyser, at der Bestillinger i Ga mærker, det vil a — Er De saa spørger vi?

— Ja, endnu ikke elterkomme Vi venter imidler naar det komme stillet.

Hos Kulko i Gaar indleve drede Dobbeltm Hl. Brændsel.

— Vi har rig vi kan allerede Kunder, oplyser

— Hvordan

— Det er lig er jo producere men der kom Forsyninger fre klare den.

Svend H ed del afgiver en melding. Her givet laa Bestil trykker Tilfred kerne er sat st der bliver go Kunderne.

Claire Felder til Thisted

Den danske Feldern, der paa ning maatte fly Besættelsen, ko til Thisted. Clai seret sig i limit for Tiden san Sverrig.

Forsvars i Sydthy.

En Fore 100 Med

I Sydthy været Interes en Forsvars Stiltelsen lar et Møde paa

Der blev v sat en Besty bestaa af K Slagterm. S Gdr. Hedeg Redaktør K Arbejds m. Ja Mælkehand vig, Strandv Smedem. M. Skomager Gdr. Kr. Mo Gdr. N. C.

Som Rev der E. Mads P. Nystrup, Man ved Fest i Mort Fødselsdag med 100 M

Lærerinds

Ved This faste Lære har hidtil v Thygesen Skolekom raadet har stillet følge 1. Time Thisted. sen, Skjol Damgaard 1. Tim

i det, men Deres Hukommelse synes at være daarlig, for det, De siger i Dag, stemmer ikke med, hvad De sagde sidste Gang.

Krag idømtes 1 Aars Fængsel og Tab af almen Tillid i fem Aar. 79 Dages Varetægtsarrest trækkes fra.

Koks i August.

Forbrugerne klarer sig med Solvarmen og afgav i Gaar kun faa Bestillinger.

I Gaar traadte det første Brændselsmærke i Kraft, men der blev ikke i Thisted afgivet ret mange Bestillinger, og man har i det

De

Fræk

Thisted.
Lærer J.
Da Inds
vil Embes
som Nr.

Slik i til

En Pr
konstater
gerne s

Uge. De
g i noget
e, at Op-
t ganske

lser.

ar gl.

4 Aar gl.

**Vær med til at skabe den
helt rigtige Bazar!**

8475

Bestyrelsen.

Hansted.

Onsdag den 28. August aabner
vi atter vor Slagterforretning i Han-
sted og anbefaler os til nye saavel
som gamle Kunder.

8481

Jensine og Martin Jeppesen.

RESTAURANT
Charles P. M.

med hjemmelavet Spiritus paa Bordet og Slagsmaal om Kvinder m. m.

Efter at de fleste af Lejrens unge er sat i Arbejde, er der nu skabt fuldkommen Ro, og de tilbageblevne ældre Mennesker, ca. 1300, lever omtrent som Bade-gæster paa et Sommerpensionat. De nyder Solen og Havluften, og deres største Bekymring er at faa Lommepengene fra Staten, 5 Kr. ugentlig, til at slaa til.

Et andet Problem er Arbejdet. Alle Flygtningene, selv de meget gamle Bessarabere, vil gerne ud at arbejde. Hos dem alle findes en indgroet Skræk for Russerne, og ingen af dem vil hjem til deres Land, før det er forladt af Russerne. Der er fornylig kommet den Ordning i Stand, at de Flygtninge, der beskæftiges i danske Hjem, skal udfylde et Skema. Denne Kontrolforanstaltning fra offentlig Side fyldte straks Flygtninge med Skræk. De troede, at der forestod Deportation til russisk Tvangsarbejde, og det var næsten umuligt at give dem en anden Forklaring. En Familie i Nr. Nebel, der havde faaet en ung lithauisk Pige i Huset, som man var meget glad for, viste Pigen Skemaet og forklarede hende, at det var nødvendigt at udfylde det. Pigen troede, at nu gik Turen til Rusland og etablerede Sultestrejke for at blive indlagt paa Røde Kors's Hospital. Hun blev efterhaanden saa afkræftet, at hun virkelig blev syg og indlagt paa Hospitalet.

Skal vi tvinges til at spise Margarine?

For derved at faa mere Smør til Eksport.

Margarinehandelen i Gaar blev ikke nogen Sukces. I Handels-

THY, HANHE

Thisted, 27. August 1946.

Ministerbesøg paa Hanstholm.

Udenrigsminister Gustav Rasmussen og Socialminister S. P. Larsen aflagde Besøg paa Hanstholm i Gaar Eftermiddag. De to Ministre, der kom henholdsvis sydfra og nordfra, mødtes her ganske tilfældigt.

Poul Sønderskovs Sag udsat.

Der vil gaa nogen Tid endnu, før Poul Sønderskov, Brund, kan faa sin Sag behandlet ved Særretten i Thisted. Han ligger syg paa Thisted Sygehus, idet han for en halv Maa-
ned siden fik en Blodstyrtning. Han har faaet Blodoverføring, og nu gaar det fremad igen. Sønderskov kan muligvis udskrives fra Sygehuset i

Løbet af 14 Dage.

Han skulde have haft sin Dom i Gaar, men Sagen er udsat foreløbig, idet han ikke skal møde i Retten før han er rask nok dertil.

Hjardemaal Husmandsforening

har ved sit Dommerudvalg bedømt Medlemmernes Markbrug og Haver med følgende Resultater:

Mark er: 1. Pr.: Møller Jensen 45 Point. Marius Høyer 44. 2. Pr.: Chr. Lukassen 34. 3. Pr.: Manly Hansen 29. Niels Nesgaard 28.

Haver: 1. Pr.: Chr. Roer Pedersen. 2. Pr.: Peder Sekkelund. 3. Pr.: Børge Nielsen.

Jensen og Krogh løslades.

Efter hvad vi i Dag erfarer fra paa-lidelig Kilde, vil der nu ske Løsladelse i den omfattende Sag mod Firmaet Jensen og Krogh, hvorunder Vognm. Henrik Krogh og Murerm. Poul Jensen samt Vognm. Jens Jensen er tiltalt for Værnemageri. De har nu alle tre siddet fængslet i omkring et Aars Tid, og det kan være problematisk, hvorvidt den Straf de idømmes, vil overskride Varetægtsarresten.

En af Aarsagerne til Løsladelsen er, at Sagen mod dem nu er saa vidt afsluttet fra Politiets Side, at der kan udarbejdes Anklageskrift. Løsladelsen vil antagelig ske ved et Retsmøde Fredag Formiddag Kl. 9. Ved samme Lejlighed berammes en Del nye Værnemagersager, bl. a. Sagen mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard.

Brandmand hos Tyskerne.

Idømt 1 Aars Fængsel ved Særretten
i Thisted.

Særretten i Thisted behandlede i Gaar Eftermiddag Sagen mod den kun 21-aarige Fisker og Landbrugsmedhjælper Svend Aage Kristensen Krag, Aalegaards Mark ved Fjerritslev. Han var tiltalt for at have været Brandmand hos Tyskerne paa Søflyverstationen ved Dragsbæk, paa Øen Sild og paa Rom Flyveplads ved Lemvig.

Kristensen Krag nægtede sig skyldig. Han forklarede, at han i April 1943 holdt op med sit Arbejde som Landbrugsmedhjælper og begyndte som Arbejdsmand hos forskellige Entreprenørfirmaer, der arbejdede for Tyskerne.

D o m.: Landbruget havde altsaa ikke Brug for dem?

T.: Der var flere Penge at tjene ved det andet.

I Maj 1944 henvendte han sig paa Arbejdsanvisningskotoret i Thisted for at faa Arbejde. Her henviste man ham til »Seeffigerhorst«, hvor han nok kunde faa Arbejde, og han blev antaget som »Altmuligmand«, hævdede han. Han kom dog i Tjeneste hos Brandmester Jens Wilh. Hansen og hjalp med at gøre Brandmateriellet i Orden. Han havde ikke baaret Uniform, men et Par Gange gaaet i en Kedeldragt, han fik udleveret.

A n k l.: Har De heller ikke haft en tysk graa Uniform?

T.: Nej.

A n k l.: De er da blevet set i en saadan.

T.: Det tror jeg ikke ..

Efter at have været paa Søflyvestationen ca. tre Maaneder blev han afskediget og kom til Øen Sild, hvor han blev beskæftiget som Arbejdsmand. Krag havde tidligere forklaret, at han der havde assisteret det tyske Brandvæsen, men i Retten hævdede han, at han kun havde gravet Løbegrave og været med til at bygge Bunkers. I det halve Aar, han var her, fik han ingen Løn udbetalt. Den hævdede han senere paa Søflyvestationen i Thisted og fik udbetalt over 3000 Kr. paa en Gang! Efter sin Hjemkomst var han i ca. 14 Dage paa den tyske Flyveplads ved Rom, hvor han hjalp med til at holde Brandmateriellet i Orden. Han blev først interneret den 7. Juni i Aar! Han var da blevet Fisker, og fiskede fra Skagen.

Den tyske Brandmester paa Søflyvestationen, Jens Wilh. Hansen, der har faaet fire Aars Fængsel, forklarede som Vidne, at Kristensen Krag var blevet ansat som Arbejder, men Hansen havde forsøgt at bruge ham som Brandmand. »Men han kunde ikke tale Tysk — og saa var han jo saa lille og tyk og rund! Jeg kunde ikke bruge ham og vilde afskedige ham med det samme.« Hansen mente, at Krag det meste af Tiden havde baaret en Kedeldragt, der var blevet ham udleveret af Tyskerne.

D o m.: Og De forsøgte at lære ham at blive Brandmand?

V.: Ja, jeg forsøgte, men det var næsten haabløs. Ordrene blev jo sagt paa Tysk, og han kunde ikke

T.: Nej.

A n k l.: De er da blevet sat i en snadan.

T.: Det tror jeg ikke . .

Efter at have været paa Søflyvestationen ca. tre Maaneder blev han afskediget og kom til Øen Sild, hvor han blev beskæftiget som Arbejdsmand. Krag havde tidligere forklaret, at han der havde assisteret det tyske Brandvæsen, men i Retten hævdede han, at han kun havde gravet Løbegrave og været med til at bygge Bunkers. I det halve Aar, han var her, fik han ingen Løn udbetalt. Den hævdede han senere paa Søflyvestationen i Thisted og fik udbetalt over 3000 Kr. paa en Gang! Efter sin Hjemkomst var han i ca. 14 Dage paa den tyske Flyveplads ved Rom, hvor han hjalp med til at holde Brandmateriellet i Orden. Han blev først interneret den 7. Juni i Aar! Han var da blevet Fisker, og fiskede fra Skagen.

Den tyske Brandmester paa Søflyvestationen, Jens Walth, H a n s e n, der har faaet fire Aars Fængsel, forklarede som Vidne, at Kristensen Krag var blevet ansat som Arbejder, men Hansen havde forsøgt at bruge ham som Brandmand. »Men han kunde ikke tale Tysk — og saa var han jo saa lille og tyk og rund! Jeg kunde ikke bruge ham og vilde afskedige ham med det samme.« Hansen mente, at Krag det meste af Tiden havde båret en Kedeldragt, der var blevet ham udleveret af Tyskerne.

D o m.: Og De forsøgte at lære ham at blive Brandmand?

V.: Ja, jeg forsøgte, men det var næsten haabløs. Ordrene blev jo sagt paa Tysk, og han kunde ikke forstaa dem. Jeg vil just ikke sige at han er dum, men han er temmelig tung i det.

Tiltalte hævdede bestemt, at han ikke havde båret Kedeldragten mere end 2—3 Gange. Han havde arbejdet i civilt Tøj.

Politibetjent Thinggaard J e n s e n, Thisted, forklarede, at han var opvokset i samme Sogn som Tiltalte og derfor kendte ham særdeles godt. Han havde engang mødt ham paa Café »Nytorg« i tysk graa Uniform, og han huskede Episoden ganske tydeligt. Servitricen, Frk. Høyer, var kommet hen til ham og en Kollega og havde sagt, at de skulde passe paa med hvad de sagde, »for de derovre taler lige saa godt Dansk, som I gør«.

Krag hævdede at han aldrig havde været paa Café »Nytorg« og ikke engang vidste, hvor Nytorg laa. De eneste Restaurationer, han havde været inde paa, var »Ritz« og »Phoenix«.

D o m.: Man skulde næsten tro, at der kunde være Tale om en Forveksling.

V.: Nej, det mener jeg ikke.

A n k l.: Har De en daarlig Hukommelse, Krag? Hansen siger jo, De er dum!

D o m. og F o r s v.: Nej—nej, det sagde Hansen ikke!

D o m.: Men jeg skal villigt indrømme, at der er lidt, som kunde tyde paa, at Deres Hukommelse er daarlig.

Derefter gik man over til Domsforhandlingen og ved 16-Tiden faldt Dommen der kom til at lyde paa Fængsel i 1 Aar og Tab af almen Tillid i fem Aar. Krag erklærede, at han vilde søge Ankenævnet om Tillæddelse til Appel.

To Ministre paa Besøg i Hanstholm i Gaar.

Det var Udenrigsministeren og Arbejds- og Socialministeren, og den førstnævnte overværede i Aftes Cirkus Miehes Forestilling i Thisted.

Cirkus Miehe spillede i Aftes for sidste Gang i Thisted. Der var som ved de tidligere Forestillinger stuvende fuldt Hus, og Begjstringen over det gode Program var stor. Cirkus havde i Aftes særlig fint Besøg, hvad de færreste vist lagde Mærke til. Det var selve Landets Udenrigsminister, Gustav Rasmussen, der var kommet og overværede hele Forestillingen fra sin Logeplads, hvor han sad sammen med sin Adjudant, Kaptajn Jessen; Udenrigsministeren var i Uniform. Straks efter Forestillingens Slutning fortsatte Ministeren sin Rejse til Aalborg.

Saa vidt man forstaar, har Udenrigsministeren været ude paa en Ferietur af ganske privat Karakter, men det er betegnende, at Udenrigsministeren i Gaar Eftermiddags aflagde Besøg i Hanstholm, hvor Havnens Skæbne nu skal afgøres, og hvor Ministeren naturligvis ogsaa vil faa et Ord at sige. Ministeren besaa med stor Interesse Kanonerne og fik ogsaa et Bad i Vesterhavet, saa man tør vel formode, at Ministeren ogsaa har set paa Havneanlægget.

Uafhængig af Udenrigsministerens Besøg fik Hansted-Fortet ogsaa Besøg af en anden Minister i Gaar Eftermiddags. Det var Arbejds- og Socialminister S. P. Larsen, som for Tiden er ude paa en Mødetourne, og som nu — ligesom Udenrigsministeren — benyttede Lejligheden til at se paa Hanstholm og de Spørgsmaal, der knytter sig hertil.

Skal Skoleaaret i Thisted gælde fra 1. August?

Skolekommissionen henstiller til Byraadet at søge Ministeriet derom.

Naar Gymnasiet i Thisted bliver en Kendsgerning, vil Skoleaaret her komme til at begynde 1. August. Det er Hovedaarsagen til, at Skolekommissionen i Thisted i Gaar paa et Møde besluttede at henstille til Byraadet at søge Undervisningsministeriet om at foretage en Ændring i Skoleplanen, hvorefter Skoleaa-

For tyk og for tung til at være tysk Brandmand

Alligevel idømt 1 Aars Fængsel for sin Ansættelse ved det tyske Brandvæsen.

Ved Særretten i Thisted behandlede i Gaar Eftermiddags Forræderisagen mod Fisker Sv. Aage Kristensen Krag, der stammer fra Hjortdal, og som tiltaltes for fra Maj 1944 til Februar 1945 at have gjort Tjeneste som Brandmand hos Tyskerne, dels i Dragsbæk, dels paa en Sild og dels i Rom ved Lemvig. Retten beklædtes af Dommer Johansen og to kvindelige Doms mænd. Landsretssagfører Larsen var Anklager og Overretssagfører Dybdahl Andersen Forsvarer.

Krag erklærede straks ved Retsmødets Begyndelse, at han ikke kunde erkende sig skyldig. Han forklarede, at han ved Krigens Begyndelse arbejdede ved Landbruget paa Aalegaards Mark, men i 1944 forlod han Landbruget, fordi der var flere Penge at tjene hos Tyskerne, og han var bl. a. beskæftiget ude ved Bulbjerg. Da det hørte op, fik han anvist at henvende sig i Dragsbæk paa Seefliegerhorst, og her traf han en tysk Officer, der antog ham nærmest som en Slags Altmuligmand, idet han skulde fungere under den tyske Brandmester. Han skulde have 120 Kr. om Ugen samt Kost og Logi, men han benægtede at have faaet udleveret Vaaben eller Uniform udover en Kedeldragt, som han havde haft paa nogle faa Gange.

Ankl.: De er set i en tysk Uniform.

Kr.: Det tror jeg ikke, for jeg har aldrig haft nogen. Mit Arbejde laa i Køkkenet og med at holde Haven i Orden, og en enkelt Gang hjalp jeg med Brandmateriellet.

Domm.: Saadan har De ikke fremstillet det før. Af Rapporten fremgaar, at Deres Hovedopgave var Brandmateriellet.

— Videre forklarede han, at Brandmester Hansen havde afskediget ham efter tre Maaneders Forløb, fordi der ikke var Arbejde nok, og saa rejste han til Tyskland og fik Arbejde med at grave Løbegrave paa Øen Sild, og da han atter kom hjem til Danmark, fik han Arbejde i Rom, hvor han ogsaa tildels bistod med at holde Brandmateriel i Orden.

De tyske Brandmænd skulde lære at løbe stærkt.

Som Vidne førtes Brandmester Jens Vilh. Hansen, der sidder i Arresten. Han forklarede, at det ikke var ham der havde an-

sat Krag, der egentlig skulde beskæftiges som Arbejdsmand, men en saadan havde Hansen ikke Arbejde til. Derfor forsøgte han at bruge ham som Brandmand, men Krag kunde ikke Tysk, saa det gik ikke. Han vilde have afskediget ham straks, men var nødt til at beholde ham i tre Maaneder, da han var ansat for dette Tidsrum.

Domm.: Kunde han virkelig ikke bruges som Brandmand, fordi han ikke kunde Tysk?

H.: Nej, den egentlige Grund var, at han var for tyk og rund, og Brandmændene skulde løbe stærkt.

Domm.: Hvordan foregik Uddannelsen?

H.: Jeg forsøgte at lære ham Kommandoraab paa Tysk.

Domm.: Og det kunde han ikke lære?

H.: Jeg vil ikke ligefrem sige, han er dum ... men han er temmelig tung i det.

Brandmesteren forklarede endelig, at Krag var ligestillet med de andre Brandmænd, og han havde sikkert haft udleveret samme Uniform som dem.

Krag set i Uniform.

Næste Vidne var Politibetjent Jørgen Thinggaard, der kender Krag fra Slettestrand, og som forklarede, at han en Dag paa Cafe Nytorv havde set Krag iført tysk Brandmandsuniform.

Kr.: Det kan ikke passe. Jeg har aldrig været i den Uniform og har heller aldrig været paa den Cafe.

Domm. (til Vidnet)? Er De helt sikker?

Th.: Det kan der slet ikke være Tvivl om.

Kr.: Jeg aner ikke hvor Nytorv ligger. Jeg har kun været paa Phoenix og Ritz.

Ankl.: Har De en dårlig Hukommelse? Hansen sagde jo, De var dum.

Domm.: Han sagde lidt tung i det; men Deres Hukommelse synes nu at være dårlig, for det, De siger i Dag, stemmer nu ikke med, hvad De sagde sidste Gang.

Ved Proceduren krævede Anklageren Straf efter Anklageskriftet, medens Forsvareren indstillede til Frifindelse, subsidiært Rettens mildeste Dom. Denne kom til at lyde paa 1 Aars Fængsel, hvorfra gaar 79 Dages Varetægtsarrest, samt Tab af borgerlige Rettigheder i 5 Aar.

for sin
mægtige
trælske

honoreret.

J. R. K.

delsstandsre
købing og
Varerne til
bes her i
det er mulig

Der flages paa hel Stang den 29. August.

Statsministeriet meddeler, at det ved et Ministermøde er blevet besluttet, at der over hele Landet fra Statens Bygninger og Skibe flages paa hel Stang Tirsdag den 29. August.

Komiteen
med en He
heden og
eller to offe
a. Lederen
Ingeniør Pr
Redegørelse
bing, Huru
ritslev vil d
hvor der
gørelse af
Der skal b
iværksættes

,Land-
skete i
skkør-
Verner
Korn

Hesteforsikringen slap ikke.

Strandfoged Martin Hansen, Vangsaa, mistede i November 1944 en Hest, hvorefter han hos Sjøring-Thorsted og Omegns Smaa-hesteforsikring søgte at få en Er-

mod Tysklands illegale Kræfter

Post, Telefon og Telegraf sat ud af Virksomhed, og alle Rejsende visiteres

København (Privat.)

Med øjeblikkelig Virkning har Kontrolraadet i Berlin i Følge et Telegram fra Krusaa til „Nationaltidende“ udstedt en Lov, der med et Slag forbyder enhver indenlandsk Post-, Telefon- og Telegrafforbindelse indenfor Tysklands Grænser samt med Udlandet.

Gennem Plakater bekendtgjorde Militærregeringen i Gaar dette Forbud, der tilsigter at ramme enhver illegal Bevægelse. Alle tyske Telefoner, Fjernskrivere og Telegrafer maa ikke fungere indtil videre. Al Post beslaglægges, hvad enten den er undervejs eller slaar foran Afsendelse. Som eneste Forbindelse med Udlandet oprettholdes Radioudsendelserne, men ogsaa for disse bebudes særlige Bestemmelser.

Den økonomiske Trafik gennem

Banker og Sparekasser berøres indtil videre ikke af Bestemmelserne. Militærregeringen, hedder det, er dog parat til ogsaa paa dette Omraade øjeblikkelig at skride ind. Alle Funktionærer under den tyske Rigspost opfordres til uopholdeligt at melde sig til Tjeneste, og de gøres ansvarlig for, at Loven ikke saboteres. Alle Radioapparater, Sendeapparater, elektriske Maalere og Apparater, i det hele taget alt Materiale, der kan tjene til traadløs Telegrafi, ja, selv Brevduer, skal anmeldes til de britiske Instanser.

Alle Rejsende er underkastet Visitation, saaledes at alle Meddelelser, der befordres med Personer, kan blive Genstand for Censur. Loven fastsætter Dødsstraf for Overtræddelse.

aaret 1940 bukkede han under for den tyske Propaganda, og nogle Maaneder efter tog han til Tyskland.

Dom: Som Soldat?

G S: Nej.

Dom: Som hvad da?

G S: Jeg vilde saa inderligt

sen. Desuden havde Vidnet holdt sig skjult hos Gudmund Sørensen. Vidnet havde haft Oplattelsen af, at G S var Kommunist.

Dom: Han var Eventyrer med Liv og Sjæl, det siger han selv.

Phv. Købmand Jørgen Jensen, Aarhus, oplyste, at han var kom-

...lægges, til de britiske Instanser.
...Rejsende er underkastet
...Visitation, saaledes at alle Med-
...delelser, der befordres med Per-
...soner, kan blive Genstand for
...Censur. Loven fastsætter Døds-
...straf for Overtræddelse.

...sen. Desuden havde Vidnet holdt
...sig skjult hos Gudmund Sørensen.
...Vidnet havde haft Oplattelsen af,
...at G S var Kommunist.

Dom: Han var Eventyrer med
Liv og Sjæl, det siger han selv.

Phv. Købmand Jørgen Jensen,
Aarhus, oplyste, at han var kom-
met ind i „Nordmark“ paa en lidt
mærkelig Maade. G S og Harry
Petersen havde oplyst, at der kun
skulde udløres dansk Vejarbejde,
og Jørgen Jensen havde villigt
skudt Penge i Foretagendet. Det
drejede sig om 2500 Kr. Iøvrigt
havde JJ ikke haft med Driften af
„Nordmark“ at gøre, og egentlig
havde han ikke betragtet sig som
Medlem. De 2500 Kr. var blot et
Laan, som han ikke beregnede at
faa Udbytte af. Alligevel havde
Indskudet kastet et Udbytte paa
8000 Kr. af sig.

Sluttelig afhørtes Forretningsbe-
styrelsen Harry Petersen. Hans Ind-
skud havde været 5000 Kr. og
Udbyttet 32,000 Kr.

Dommen afsiges sent i Efter-
middag.

Dyr Bestilling at være Doms- mand.

En Husmand fra Djernæs var i
Dag for anden Gang i denne Uge
Domsmand ved Særretten i Thi-
sted.

— Det er ikke nogen billig
Historie, udtaler han til Thisted

Socialdemokrat. Vi har travlt med
at faa Høsten ind, og dette Ar-
bejde kan ikke opsættes. Vi maa
slide i det, mens Vejret er godt.

— Hvordan klarer De saa
Høsten?

— I Mandags maatte jeg leje
tre Arbejdsmænd, og det kostede
mig 60 Kr.

— Hvad fik De som Dommer?

— 15—16 Kr. Der betales kun
for Kilometer og Timer, og nogen
Erstatning for tabt Arbejdsfortjene-
ste ydes ikke.

— Har De saa Hjælp igen i Dag?

— Nej, det har jeg virkelig ikke
Raad til. Saa maa jeg arbejde
saa meget mere selv.

I Aften:

Kl. 20: Møde i Missionshuset ang.
nyt Missionshus.

Kl. 20: Palæteatret: „Underverdenens
Diktator“.

Kl. 19 og 20,45: Royalteatret: „Come
on George“. George Formby-Film.

„Markedshallen“: Kunstneroptræden
og Paludan-Nielsens Orkester.

Snedsted Bio Kl. 20: „Som Mænd
vil ha' mig“.

DRÆTTEN

T A B U-Turneringen

I T A B U-Turneringen spilledes
i Søndags en Række Kampe, der
lik følgende Resultater:

A-Rækken: Ræhr-Hillerslev
4—3.

B-Rækken: Vestervig-Hurup
1—1, Koldby-Hørgum—Snedsted
2—2, Skjoldborg—Jegindø 7—10,
Ræhr—Hundborg 2—8, Vang-Tvo-
rup—Nors 12—1, A I K—Vorupør
A I K, uden Kamp, Hjørdemaal—
Hillerslev 2—4, Østerild—V Tho-
rup 4—2.

Drengerækken: Vestervig
—Hurup 2—2, Snedsted—Jegindø

Kransenedlægning i Thyborøn i Morgen.

Paa 2 Aars Dagen for Tyskernes Overfald paa de danske militære Etablissementer nedlægges der forskellige Steder Kranse. Jydsk Marinekommando nedlægger en Krans i Thyborøn paa Marinesoldat Børge Christensen's Grav. Børge Christensen, der er Søn af Arbejdsformand Edv. Christensen, Thyborøn, faldt paa sin Post den 29. August.

Margarinen skal bruges.

**Kan det ikke ske paa anden
Maade, maa den træde i Stedet for
en Del af Smørrationen.**

Alt tyder paa, at der inden længe vil blive indført en Ordning, hvorefter en Tredjedel af den nuværende Smørproduktion erstattes med Margarine. Årsagen er den, at Afsætningen af Margarine fremdeles gaar meget langsomt, men noget sikkert kan man endnu ikke vide, før de nye Mærker træder i Kraft i Morgen.

Handelsminister Villemoes udtaler, at det er klart, at Margارين skal bruges, og kan det ikke ske paa anden Maade, maa vi tage en Del af Smørrationen, ca. en Tredjedel og erstatte den med Margarine, men lad os nu se Tiden an lidt.

Officiel Flagning den 29. August.

Statsministeriet meddeler: Paa et Ministermøde er det blevet besluttet, at der over hele Landet fra Statens Bygninger og Statsskibe flages paa hel Stang Torsdag den 29. August.

Der var ikke kørt for Værnemagten.

Som bekendt vedtog en Række Hesteforsikringer langs Vestkysten et Tillæg til Vedtægterne, hvorved Ejere af Heste, der arbejdede paa „fremmede“ Arbejdspladser, blev udelukket fra Forsikringsforeningerne.

Strandfoged Martin Hansen, Vangsaa, mistede i November 1944 en Hest, som han havde haft forsikret i Sjørring-Thorsted og Omegns Hesteforsikring for smaa Heste for 700 Kr. Foreningen nægtede at betale Erstatning under Henviisning til, at Hesten havde været anvendt til Kørsel for tyske Entreprenører ved forskellige Lejligheder. Foreningen fik Medhold ved Retten i Thisted.

Martin Hansen appellerede til V. Landsret, hvor han krævede Foreningen dømt til at betale 638 Kr. Han havde aldrig kørt for Tyskerne, men der var foretaget en Del Befæstningsarbejde i Klitterne, og dette havde medført, at der maatte foretages Plantning af Klittag til Dæmpning af Sandflugten. Udgiften herved blev afholdt af den Entreprenør, der havde udført Befæstningsarbejdet, og for ham havde Martin Hansen kørt tre Ture med Klittag. Landsretten fandt, at den foretagne Kørsel ikke kunde henføres under „Kørsel for Frem-

s,
d
e,
g
mede". Landsretten dømte derfor Hesteforsikringen til at betale de krævede 638 Kr. samt 275 Kr. i Sagsomkostninger.

Udenrigsminister Gusav Rasmussen

kørte efter Besøget i Thy, Hanstholm og Thisted, til Aalborg og overnattede paa Hotel »Phoenix«. Ministeren, der var ledsaget af Kaptajn Ulf Jensen fra Forsvarsministeriet, havde, inden de kom til Thy, afslagt Besøg i Flygtningelejrene i Oksbøl og Karup Flyveplads. Udenrigsministeren udtalte paa Aalb. Amtstidss. Forespørgsel, at Danmark er midt i Forhandlinger med de allierede Magter vedr. Flygtningenes Overflytning til Besættelseszonerne i Tyskland.

De Oplysninger, der har været fremme fra uofficiel britisk Side gaaende ud paa, at de tyske Flygtninge i Danmark var et af de Spørgsmaal, der rangerede højt blandt de Problemer, som det engelske Udenrigsministerium og Kontrolkommissionen i Tyskland vilde gøre sig Umage for at løse, er rigtige.

Krigsfirmaet „Nordmark“ i Rettens Søgelys.

Den ene af de tre Indehavere har været SS-Mand og Frikorpsmand.

Særrøtten i Thisted med Dommer Asger Rasmussen som Retsskrivningsskriver behandlede i Formiddag Sagen mod Krigsfirmaet „Nordmark“, der udførte Værnemagtsarbejder i Thisted Amt under Besættelsen. Tiltalt var Gudmund Sørensen, Odder, Harry Petersen, Aarhus, samt Jørgen Jensen, Vejle.

Anklageren, Lrs. Larsen, oplæste Anklageskriftet, hvorefter Gudmund Sørensen tiltaltes for i Tiden April 41—Maj 42 at have været SS-Mand og Frikorpsmand, alle tre tiltaltes for i December 42 at have oprettet A/S Nordmark, som indtil September 1944 udførte Entreprenørarbejder for Tyskerne for ca. 2 Mill. Kr. Det bemærkes i Tiltalen, at Gudmund Sørensen havde faaet fra fra den tyske Soldatertjeneste med at arbejde civil i Firmaet „Nordmark“ samt at Firmaet blev oprettet paa Initiativ af Gudmund Sørensen med tysk Hjælp. Der nedlagdes Paastand om Konfiskation af Firmaets Materiel og Tiltaltes Formue samt Firmaets Bil, en D. K. W. Cabriolet.

Gudmund Sørensen nægtede sig skyldig i begge Tiltaleforhold og forklarede, at han ved Besættelsens Indtræden havde en Tomrerforretning i Aarhus. I Maj 1940 gik Forretningen ikke godt, og han fik Arbejde i tyske Barakker for Firmaet Wright, Thomsen og Kier. Senere kom han til Lemvig, hvor han gik i Kompagni med en Tomrer og byggede en tysk Barak, hvorved han tjente 4000 Kr. paa en Maaned.

Havde Trang til Eventyr.

Da dette Arbejde holdt op, tog han tilbage til Aarhus og forsøgte at komme i Gang med sin gamle Forretning. Det vilde ikke rigtig lykkes, og efter at han havde indmeldt sig i DNSAP, kom han paa Kursus i Tyskland, af Trang til Eventyr, hævdede Sørensen. Han mente ikke, at han skulde udføre Krigstjeneste, da hans Kammerater i Aarhus, der havde været paa samme Kursus, var kommet hjem fra Tyskland efter nogle Maaneders Forløb. Før han rejste til Tyskland, var han paa Session i Aarhus, og da han kom til Graz i Polen, blev han iført Soldatuniform. Overfor Tyskerne havde han lejet og sagt at han havde daardig Ryg, saa han ikke kunde holde til Arbejdet som Soldat, og han kom til at gøre rent paa Kasernen.

Vilde vise Tyskerne, hvordan man skød i Danmark.

Dom.: Har De været med til Skydesøvelser dernede?

T.: Ja, jeg skulde ikke have været med, men jeg ønskede at vise Tyskerne hvordan man skød i Danmark!

Efter Hjemkomsten fra Tyskland fik han Arbejde paa et tysk Forsorgskontor i København, hvor han passede Telefon og Centralvarmefyret.

Ankl.: Var det et tysk Kontor?

T.: Der var flest danskere, men Lederen var Tysker.

Efter at han havde sagt sin Stilhed op paa Forsorgskontoret, tog han til Aarhus, og da han skulde have noget Arbejde lagde han Billot ind til Berlingske Tidende og fik civilt Arbejde som Formand for Byggearbejde i Tyskland. I Lybæk traf han Harry Petersen og paa Gudmund Sørensens Forslag oprettede de et Aktieselskab som skulde udføre noget Arbejde i Tyskland, Petersen som Forretningsfører i et udgaaet Firma havde Kontrakter paa.

Efter denne Aftale rejste de hjem og fandt en trist land, Jørgen Jensen, men de to andre var ikke glade for at den

Gudmund Sørensen stiftede ogsaa Modstandsbevægelsen!

Maler Ejnar Frantz Petersen, Aarhus, forklarede som Vidne, at han havde været aktivt Medlem af Modstandsbevægelsen. Hans Svoger, Gunnar Gram, blev taget af Tyskerne, men det lykkedes ham at flygte, medens Gudmund Sørensens Lejlighed blev undersøgt. Vidnet havde til Fordel for den illegale Virksomhed solgt de saakaldte „Holger Danske Mærker“, og Sørensen havde flere Gange købt store Pantier Mærker af ham for at støtte Modstandsbevægelsen.

V.: Jeg regnede med, at Sørensen var Kommunist og derfor god nok.

Dom.: Naa! Han var ellers Medlem af DNSAP!

I 1944 blev Petersen og hans Bror Medlemmer af en illegal 5. Kolonne, og da Broderen blev taget, skjulte Gudmund Sørensen Frantz Petersen i sin Lejlighed i to Maaneder. Her var der ogsaa blevet opbevaret store Mængder af Vaaben og Sprængstof.

Dom.: Han har altsaa spillet et Dobbeltspil, kan De forstaa det?

V.: Nej, det kan jeg ikke; jeg tror ikke, han har været overbevist Nazist.

Fik 8000 Kr. uden at bestille noget!

Næste Tiltale i Sagen, dhv. Købmand Jørgen Jensen, Aarhus, forklarede, at Harry Petersen og Gudmund Sørensen havde henvendt sig til ham for at faa ham med til at stifte Firmaet „Nordmark“.

Der var blevet sagt, at det var dansk Arbejde, der skulde udføres, og det troede Jensen paa, da han overhovedet intet anede om, at Tyskerne i 1942 havde Arbejder i Danmark med danske Entreprenører til at udføre det!

Jensen havde indskudt 2500 Kr. i Aktieselskabet.

Dom.: Deltog De i Bestyrelsesmøder?

T.: Ja.

Dom.: Hvad talte De om? Om Arbejdet og Pengene?

T.: Nej.

Dom.: Ja, naar De ikke talte om Arbejdet, ved jeg ikke, hvad De skulde tale om.

Jensen hævdede, at han ikke vidste, hvilket Arbejde, der var udført. Han havde aldrig været paa de forskellige Arbejdspladser.

Ankl.: Der skal være en Mand, som kaldes Rejseinspektør og Tilsynsførende. Han skal have faaet 8000 Kr. for det. Det er vel Dem?

T.: Ja.

Ankl.: Hvad udførte De for disse Penge. Har De faaet dem uden at bestille noget?

T.: Ja.

Dom.: Har De ellers tyske Interesser?

T.: Nej.

Dom.: De holdt altsaa bevidst Deres Hoved uden for Arbejdet, for ikke at være klar over, hvad der foregik?

T.: Jeg kunde ikke og vilde ikke være med!

Dom.: Det kunde være meget interessant at vide, hvorfor De blev kaldt Tilsynsførende og Rejseinspektør, naar De slet intet kendte til Arbejdet.

A.: Har De faaet udbetalt mere end de 8000 Kr.?

T.: Nej, jeg ragner med, at de 8000 er det hele.

Jensen havde ment, at de 8000 Kr. var udbetalt ham som Udbytte og ikke som Løn, og de 2500, han havde indskudt, havde han betragtet som Løn.

nogle Kontrakter. De kunde faa i Lybæk? De kan lige saa godt sige Sandheden.

T.: Det synes jeg ikke!

Dom.: Det siger Sørensen.

T.: Ja, men jeg tror ikke, det var i Lybæk.

Petersen forklarede, at det var Sørensen, der havde faaet et Tilbud fra en Entreprenør i Rendsborg.

Ankl.: Hvordan kommer Sørensen saa ind paa det andet?

T.: Ja, det ved jeg ikke.

Senere var de alle tre mødtes i Aarhus og var blevet enige om at oprette „Nordmark“.

Ankl.: De regnede med at skulle arbejde i Tyskland?

T.: Ja.

Ankl.: Hvor meget indskød de hver i Aktieselskabet?

T.: Jeg 5000 Kr., og de andre 2500 Kr. hver.

Dom.: Hvorfor skulde De betale dobbelt, saa meget som de andre?

T.: Det var heller ikke Meningen i Begyndelsen.

Forsv.: Hvordan kom De i Gang med Arbejdet?

T.: Ja, hvordan vi fik det første Arbejde — to Barakker i Dragsbæk — ved jeg ikke rigtigt.

Ankl.: Hvad bestilte Deres to Kompagnoner?

T.: Sørensen stod for det tekniske, og Jensen ... ja, i Begyndelsen var han jo stille, men efterhaanden maatte han op til Thisted og drøfte forskellige Ting.

Ankl.: Hvor stor har Omsætningen været?

T.: 2—3 Mill. Kr.

Forsv.: Havde De noget dansk Arbejde?

T.: Ja, Vejarbejde i Hundborg-Jannerup.

Forsv.: Hvor stor var Entreprisen?

T.: Det husker jeg ikke.

Dom.: Var det ikke Dem, som gav Jensen Titel af Rejseinspektør og Tilsynsførende?

T.: Jo.

Dom.: Var det ikke for at kunne udbetale Lønninger og blive fri for at give Udbytte, saa De ikke kom i Konflikt med Reglerne for Aktieselskaber? Var det Deres Idé?

Petersen mente, at de alle tre havde drøftet og var blevet enige om dette Spørgsmaal.

Forhøret fortsættes i Eftermiddag.

Fra Læsektredsen

Søndagsskolefest i Thisted.

Søndagsskolearbejdet er en Sag af største Betydning. Det drejer sig her om vore Børn og vore Børns Fremtid. Søndagsskolen vil gerne sammen med Hjem og Skole være med til at lære Børnene at holde det, Jesus befalede. Der er da al mulig Grund til at kalde til Samling om dette Arbejde, og Søndagsskolearbejderne haaber derfor, at mange vil efterkomme Indbydelsen til den Fest for Forældre og Barn, der — som averteret — er bestemt til Torsdag 29. ds. Kl. 19.30 paa Thisted Afholdshotel. En af Søndagsskolesagens kendte Mænd, dhv. Folketingsmand Julin, fører Ordet, FDF's flinke Orkester spiller; der bliver ogsaa anden Underholdning, og Pastor Nyegaard slutter Aftenen. — Alt er forberedt til en festlig og indholdsrig Aften for store og smaa; — men mest festligt bliver det, hvis rigtig mange vil give Møde. Kom derfor — og vær velkommen!

H. Juul Sørensen.

Mindeord.

Bestyrer Harald Bach, der efter 13 Aars Sygdom er død i Ullerup, har under sin lange Sygdom haft en uvurderlig Hjælp i sin dygtige Hustru, som passede Hjemmet saa godt. Vi vil mindes Harald Bach for den Taalmodighed, hvormed han har sin Sygdom og derved gav raske Mennesker et godt Eksempel. Hans gamle

maet blev oprettet paa Gudmund Sørensen med tysk Hjælp. Gudmund Sørensen med tysk Hjælp. Der nedlagdes Paastand om Kon- fiskation af Firmaets Materiel og Tiltalles Formue samt Firmaets Bil, en D.K.W. Cabriolet.

Gudmund Sørensen nægtede sig skyldig i begge Tiltaleforhold og for- klarede, at han ved Besøttelsens Ind- træden havde en Tomrerforretning i Aarhus. I Maj 1940 gik Forretningen ikke godt, og han fik Arbejde i ty- ske Barakker for Firmaet Wright, Thomsen og Kier. Senere kom han til Lemvig, hvor han gik i Kompagni med en Tomrer og byggede en tysk Barak, hvorved han tjente 4000 Kr. paa en Maaned.

Havde Trang til Eventyr.

Da dette Arbejde holdt op, tog han tilbage til Aarhus og forsøgte at komme i Gang med sin gamle For- retning. Det vilde ikke rigtig lykkes, og efter at han havde indmeldt sig i DNSAP, kom han paa Kursus i Tyskland, af Trang til Eventyr, hav- dede Sørensen. Han mente ikke, at han skulde udføre Krigstjeneste, da han skulde være i Aarhus, der hans Kammerater i Aarhus, der havde været paa samme Kursus, var kommet hjem fra Tyskland efter nog- le Maaneders Forløb. Før han rejste til Tyskland, var han paa Session i Aarhus, og da han kom til Graz i Po- len, blev han iført Soldateruniform. Overfor Tyskerne havde han løjet og sagt at han havde dårlig Ryg, saa han ikke kunde holde til Arbejdet som Soldat, og han kom til at gøre rent paa Kasernen.

Vilde vise Tyskerne, hvordan man skød i Danmark.

Dom.: Har De været med til Sky- deøvelser dernede?

T.: Ja, jeg skulde ikke have været med, men jeg ønskede at vise Tysker- ne hvordan man skød i Danmark!

Efter Hjemkomsten fra Tyskland fik han Arbejde paa et tysk Forsorgs- kontor i København, hvor han pas- sede Telefon og Centralvarmefyret.

Ankl.: Var det et tysk Kontor?

T.: Der var flest Danskere, men Løderen var Tysker.

Efter at han havde sagt sin Stil- ling op paa Forsorgskontoret, tog han til Aarhus, og da han skulde have noget Arbejde lagde han Billet ind til Berlingske Tidende og fik ci- vilt Arbejde som Formand for Bygge- arbejde i Tyskland. I Lybæk traf han Harry Petersen og paa Gudmund Sørensens Forslag oprettede de et Aktieselskab som skulde udføre noget Arbejde i Tyskland, Petersen som Forretningsfører i et udgaaet Firma havde Kontrakter paa.

Efter denne Aftale rejste de hjem og fandt en tredje Mand, Jørgen Jen- sen, men de to andre var ikke glade for at faa Gudmund Sørensen med.

Naar man ingen Penge har, bliver man ikke regnet!

Dom.: Det var da mærkeligt. De havde jo foreslaaet Oprettelsen af Selskabet.

T.: Ja, Hr. Dommer, men naar man ingen Penge har, bliver man ikke regnet for ret meget.

Firmaet kom imidlertid aldrig til at arbejde i Tyskland som planlagt, for det danske Politiforetog en Un- dersøgelse hos Sørensen, fordi han var mistænkt for at skjule kommuni- stiske Flygtninge. Af den Grund turde han ikke rejse over den dansk- tyske Grænse.

Sørensen skulde udføre dansk Ar- bejde og de begyndte i Thisted Amt, hvor de bl. a. udførte Værnemager- arbejder i Hansted, Klitmøller, Hundborg, Hjørdemaal og Drags- bæk. Endvidere opførte de en tysk Værkstedbygning paa Flyvepladsen ved Rom, Lemvig.

Dom.: De havde en Omsætning paa 2 Mill. Kr., hvor stor var Netto- fortjenesten, 6 pct?

T.: Jeg tror ikke, den var saa stor.

Sørensen havde som en Part faa- et 32,725 Kr.

Gudmund Sørensen og Harry Petersen i sin Lejlighed i to Maaned. Her var der ogsaa blevet opbevaret store Mængder af Vaaben og Sprængstof.

Dom.: Han har altsaa spillet et Dølbeltspil, kan De forstaa det?

V.: Nej, det kan jeg ikke; jeg tror ikke, han har været overbevist Na- zist.

Fik 8000 Kr. uden at bestille noget!

Næste Tiltale i Sagen, Mr. Køh- mand Jørgen Jensen, Aarhus, for- klarede, at Harry Petersen og Gud- mund Sørensen havde henvendt sig til ham for at faa ham med til at stifte Firmaet »Nordmark».

Der var blevet sagt, at det var dansk Arbejde, der skulde udføres, og det troede Jensen paa, da han overhovedet intet anede om, at Ty- skerne i 1942 havde Arbejder i Dan- mark med danske Entreprenører til at udføre det!

Jensen havde indskudt 2500 Kr. i Aktieselskabet.

Dom.: Deltog De i Bestyrelsesmæ- der?

T.: Ja.

Dom.: Hvad talte De om? Om Ar- bejdet og Pengene?

T.: Nej.

Dom.: Ja, naar De ikke talte om Arbejdet, ved jeg ikke, hvad De skul- de tale om.

Jensen hævdede, at han ikke vid- ste, hvilket Arbejde, der var udført. Han havde aldrig været paa de for- skellige Arbejdspladser.

Ankl.: Der skal være en Mand, som kaldes Rejseinspektør og Til- synsførende. Han skal have faaet 8000 Kr. for det. Det er vel Dem?

T.: Ja.

Ankl.: Hvad udførte De for disse Penge. Har De faaet dem uden at bestille noget?

T.: Ja.

Dom.: Har De ellers tyske Inter- esser?

T.: Nej.

Dom.: De holdt altsaa bevist De- res Hoved uden for Arbejdet, for ik- ke at være klar over, hvad der fore- gik?

T.: Jeg kunde ikke og vilde ikke være med!

Dom.: Det kunde være meget in- teressant at vide, hvorfor De blev kaldt Tilsynsførende og Rejseinspek- tør, naar De slet intet kendte til Arbejdet.

A.: Har De faaet udbetalt mere end de 8000 Kr.?

T.: Nej, jeg regner med, at de 8000 er det hele.

Jensen havde ment, at de 8000 Kr. var udbetalt ham som Udbytte og ikke som Løn, og de 2500, han havde indskudt, havde han betragtet som Laan til sine to Kompagnoner.

Dom.: De mener altsaa, at De er uskyldig?

T.: Ja!

Dom.: Gudmund Sørensen! Nu har De hørt, hvad Jensen siger. Er det rigtigt?

S.: Det er ikke helt rigtigt. Der maa være en Erindringsforskydning.

Sørensen forklarede, at Jensen ud- mærket var klar over, at det var tysk Arbejde, der skulde udføres af Fir- maet, ligesom det var fortalt Jensen, at saadanne tyske Arbejder var over- taget af Selskabet i Thisted.

Ankl.: Hvad siger De til den For- klaring, Jensen?

J.: Ja, naar Gudmund siger saa- dan, har jeg ingenting at indvende mod det!

En Omsætning paa 2—3 Mill. Kr.

Tredie Tiltale i Sagen var Harry Petersen, som nægtede sig skyl- dig og forklarede, at han, efter at have været i en Automobilforretning i Sønderborg, i 1940 gik arbejdslos et halvt Aar. Han fik saa en Stilling som Bøgholder ved et Installations- firma i Lemvig, der udførte tysk Ar- bejde.

Han var bl. a. i Tyskland flere Gange for Firmaet.

Ankl.: Var der ikke noget med

pagnoner? T.: Sørensen stod for det tekniske, og Jensen ... ja, i Begyndelsen var han jo stille, men efterhaanden maat- te han op til Thisted og drøfte for- skellige Ting.

Ankl.: Hvor stor var Omsætningen været?

T.: 2—3 Mill. Kr.

Forsv.: Havde De noget dansk Ar- bejde?

T.: Ja, Vejarbejde i Hundborg- Jannerup.

Forsv.: Hvor stor var Entreprisen?

T.: Det husker jeg ikke.

Dom.: Var det ikke Dem, som gav Jensen Titel af Rejseinspektør og Til- synsførende?

T.: Jo.

Dom.: Var det ikke for at kunne udbetale Lønninger og blive fri for at give Udbytte, saa De ikke kom i Konflikt med Reglerne for Aktiesel- skaber? Var det Deres Idé?

Petersen mente, at de alle tre hav- de drøftet og var blevet enige om dette Spørgsmaal.

Forhøret fortsættes i Eftermiddag.

Fra Læsekedsen

Søndagsskolefest i Thisted.

Søndagsskolearbejdet er en Sag af største Betydning. Det drejer sig her om vore Børn og vore Børns Fremtid. Søndagsskolen vil gerne sammen med Hjem og Skole være med til at lære Børnene at holde det, Jesus befalede. Der er da al mulig Grund til at kalde til Samling om dette Arbejde, og Søn- dagsskolearbejderne haaber derfor, at mange vil efterkomme Indbydelsen til den Fest for Forældre og Børn, der — som averteret — er bestemt til Tors- dag 29. ds. Kl. 19,30 paa Thisted Af- holdshotel. En af Søndagsskolesagens kendte Mænd, fhv. Folketingsmand Julin, fører Ordet, FDF's flinke Or- kester spiller; der bliver ogsaa anden Underholdning, og Pastor Nyegaard slutter Aftenen. — Alt er forberedt til en festlig og indholdsrig Aften for store og smaa; — men mest festligt bliver det, hvis rigtig mange vil give Møde. Kom derfor — og vær velkom- men! H. Juul Sørensen.

Mindeord.

Bestyrer Harald Bach, der efter 13 Aars Sygdom er død i Ullerup, har under sin lange Sygdom haft en uvurderlig Hjælp i sin dygtige Hu- stru, som passede Hjemmet saa godt. Vi vil mindes Harald Bach for den Taalmodighed, hvormed han bar sin Sygdom og derved gav raske Menne- sker et godt Eksempel. Hans gamle Forældre, Hustru, Børn og mange Venner vil savne ham.

Æret være hans Mindel!

Poul Mikkelsen.

Da Sehested var hos Best.

Der skulde træffes en anden Ordning for Danmark, naar Krigen var forbi, sagde Best.

København. (RB.). I Formid- dagsmødet i Sehested-Sagen i Dag forklarede Sehested om sit Besøg hos Dr. Best, som han aflagde paa Opfordring af Konsul Støren i Nor- ge. Sehested udtalte, at han var klar over, at han skulde være meget for- sigtig med, hvad han sagde, og det var hans Indtryk, at Dr. Best slet ikke regnede med en ny Regering, idet han overhovedet ikke nævnte Ordet under Samtalen, men sagde, at naar Krigen var afsluttet, vilde der blive truffet en anden Ordning med Hensyn til Danmark.

Saa var det, fortsatte Sehested, Best sagde, at Danskerne var fejge, fordi de holdt med Tyskland, saa- længe det gik godt, men ikke naar

Entreprenørfirmaet Nordmark for Retten i Thisted.

Tre Tiltalte faar Dom i Dag. — Den ene har været i tysk Soldatertjeneste og Frikorpsmand.

Ved Særretten i Thisted behandledes i Dag hos Dommer Rasmussen Sagen mod Treklovet Gudmund Sørensen, der for Tiden sidder i Thisted Arrest, Købmand Jørgen Jensen, Aarhus, og Forretningsfører Harry Petersen, Nørre Snede, der mødte med hver sin Forsvarer, nemlig Landsretssagfører Terkilsen, Overretssagfører Dybdahl Andersen og Landsretssagfører Rasmussen. Anklager var Landsretssagfører Larsen og Domsmand Husmand Chr. Poulsen, Tvorup, og Fru Nicolaisen, Nørhø.

Anklagen mod Sørensen gaar ud paa, at han har ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste og været Soldat i SS og senere gjort Tjeneste i Frikorps Danmark. Endvidere tiltales han for Værnemageri ved at have stiftet A/S Nordmark, der udførte Entreprenørarbejde for Tyskerne for 2 Mill. Kr. Firmaet oprettedes under tysk Byggeleder paa Sørensens Initiativ.

Sørensen nægtede sig skyldig i baade at have ladet sig hverve og at have været Værnemager.

Havde Lyst til at se det nye i Tyskland.

Han forklarede, at han oprindeligt havde Tømrerforretning i Aarhus, men blev slaaet ud, da Krigen kom. Saa blev han beskæftiget ved Værnemagtsarbejde i Borris, og senere var han Kompagnon med Mose Petersen, Lemvig, om Barakbygning. Senere vendte han tilbage til Aarhus, og her var der en Aften en Mand, der havde spurgt, om han ikke havde Lyst til at

reren! Nu kalder De det Nysgerighed 6 Aar efter!

S.: Jeg var ikke Soldat; jeg kom jo hjem igen.

Ankl.: Det var De længe om.

Domm.: De gennemgik Militæruddannelse.

S.: Ikke før vi kom til Graz, og da undskyldte jeg mig med en daarlig Ryg og søgte om at komme hjem.

Ankl.: Var De uniformeret?

S.: Det kalder man det herhjemme, men det gør jeg ikke. I Graz fik jeg rigtig Soldateruniform, men gjorde ikke Tjeneste.

Domm.: Deltog De i Skydeøvelser?

S.: Jeg var med ude for at vise, at vi ogsaa kunde skyde herhjemme.

Domm.: De var vel ikke Foregangsmand. Det var vel som almindelig menigt Medlem af Kompagniet?

Frikorpsuniformen skulde bruges til Begravelser.

I Berlin fik han Tilbud om at arbejde civilt i Rusland, men det afslog han og gik i Stedet ind paa at tage Plads paa Frikorps Danmarks Forsorgskontor i København.

Ankl.: Var De i Uniform?

S.: Jeg havde en Drejlsjakke, men var ellers civil.

Ankl.: Havde De ingen Frikorpsuniform?

S.: Den hang i Skabet, og jeg brugte den ikke; den var egentlig kun beregnet til at benyttes ved særlige Lejligheder som Begravelser og lignende!

Domm.: Hvorfor tilbød De saadant Arbejde, naar De siger, De

En finsk Europamester

En af de populæreste Sejrherrer ved Europamesterskaberne i Atletik i Oslo var Finnen Heino, der paa en straalende Maade sejrede i 10 km Løb i en fantastisk Tid. Han hyldes her af sine Sportskammerater efter Sejren.

Opbevarede Vaaben for Modstandsbevægelsen.

Maler Ejnar Frands Petersen, Aarhus, forklarede som Vidne, at han var Medlem af en Sabotagegruppe, og forklarede, at han havde solgt „Holger Danske“ Mærker til Sørensen, der vidste, at Pengene gik til Udgivelse af illegale Blade.

Domm.: De vidste da, han arbejdede for Tyskerne.

V.: Det var der saa mange, der gjorde.

Domm.: Han var jo Storentreprenør.

V.: Jeg troede, han var Kommunist.

Domm.: Han var Medlem af DNSAP. Havde De Opfattelsen af, at han var en Mand med Lyst til Eventyr, han vilde baade være med til det tyske og til det yderliggaaende danske.

V.: Jeg troede, han rejste til Tyskland af økonomiske Grunde, men jeg regnede ham aldrig for Nazist.

Domm.: Men de Penge, De fik fra ham, var tjent hos Tyskerne; naa, det gjorde selvfølgelig ikke noget — tværtimod. Men han var altsaa ikke bange for at hjælpe

Fik 8000 Kr. for intet at bestille.

Ankl.: I Revisionsberetningen omtales en Tilsynsførende og Rejseinspektør Jørgen Jensen, der har faaet udbetalt 8000 Kr. Er det Dem?

J.: Ja!

Ankl.: Hvilket Arbejde udførte De for de Penge?

J.: Ingenting!

Ankl.: Saa har De dog faaet noget Udbytte alligevel —

Domm.: Holdt De bevidst Hovedet væk fra det hele?

J.: Jeg vilde ikke have noget med det at gøre.

Domm.: Udover at hæve Pengene ... Hvordan kunde Revisionen kalde Dem Inspektør og Regnskabsfører?

Ankl.: Det var vel for at omgaa Aktieselskabsloven!

Domm.: Vidste De, det var et saadant Svindelforetagende?

J.: Jeg har aldrig vidst, jeg var Rejseinspektør ...

Domm.: Det er en let Maade at omgaa sit Ansvar som Medlem af et Aktieselskabs Bestyrelse paa. Er det rigtigt, Sørensen, at Jensen er saa uskyldshvid?

S.: Nej, det maa være en Erindringsforskydning. Vi talte alle-

Havde Lyst til at se det nye i Tyskland.

Han forklarede, at han oprindeligt havde Tomrerforretning i Aarhus, men blev slaaet ud, da Krigen kom. Saa blev han beskæftiget ved Værnemagtsarbejde i Borris, og senere var han Kompagnon med Mose Petersen, Lemvig, om Barakbygning. Senere vendte han tilbage til Aarhus, og her var der en Aften en Mand, der havde spurgt, om han ikke havde Lyst til at se det nye, der var sket i Tyskland, og det havde han nok, men han havde ikke Raad, hvilket dog den anden vidste Udvej for.

Ankl.: Saa meldte De Dem ind i Nazistpartiet?

S.: Jeg har aldrig meldt mig ind og har aldrig betalt, — jeg har kun underskrevet en Optagelsesbegæring.

Domm.: Det er virkelig ogsaa det samme som at være Medlem. Vi har her den Erklæring, hvor De har underskrevet paa, at De forpligter dem til ubrydeligt Kammeratskab og ubetinget Lydighed overfor Føreren og hans Ideer. De meldte Dem ind som voksent Menneske, det er Sagen.

Paa Session.

Ankl.: Hvordan kom De saa til Tyskland?

S.: Det lød interessant, hvad de, der kom hjem, havde oplevet, og saa henvendte jeg mig til et Partimedlem om at komme med.

Domm.: Og saa var De paa Session?

S.: Nej, jeg skulde ikke være Soldat.

Domm.: De blev da lægeundersøgt som alle andre.

S.: Ja-e, saadan set var det en Session, men ikke hvad man forstaar ved en Soldatersession.

Domm.: Hvad var det da for noget mystisk noget?

S.: Det var ... ah ... ja ... jeg vilde gerne forklare det rigtigt, men det er saa vanskeligt for mig ...

D.: Det tror jeg gerne, for Deres Forhold er som alle andres, der kom derned. De har sikkert heller ikke misforstaaet det.

S.: Jeg vilde jo nødig sige om mig selv, at jeg er dum; men det skete af Nysgerrighed.

D.: Det var ikke af Hitlerbegæjtring, naar De underskrev paa at arbejde til Døden for Fe-

benhavn.

Ankl.: Var De i Uniform?

S.: Jeg havde en Drejlsjakke, men var ellers civil.

Ankl.: Havde De ingen Frikorpsuniform?

S.: Den hang i Skabet, og jeg brugte den ikke; den var egentlig kun beregnet til at benyttes ved særlige Lejligheder som Begravelser og lignende!

Domm.: Hvorfor tilbød De saadant Arbejde, naar De siger, De søgte ud af den tyske Tjeneste?

S.: Tyskerne var begyndt at arrestere mine Venner herhjemme, og jeg var selv nervøs for at komme i Klemme, men tænkte, at hvis jeg blev i Løvens Hule, kunde jeg maaske hjælpe dem.

Ankl.: Hvorfor blev Deres Venner arresteret?

S.: Fordi de var Kommuniste.

Ankl.: Er De ogsaa det?

S.: Det vil jeg ikke svare paa.

Stiftelsen af Nordmark.

Gennem en Annonce kom han i Forbindelse med en Entreprenør og kom som Arbejdsformand til Tyskland og traf i Lübeck Harry Petersen og Jørgen Jensen, og her vedtog de at starte et Aktieselskab for at udføre nogle Kontrakter, Petersen havde indgaaet.

Ankl.: Men det blev ikke.

S.: Nej, for det danske Politimistænkte mig for at have skjult kommunistiske Flygtninge og foretog Husundersøgelse hos mig, og saa turde jeg ikke tage over Grænsen.

Domm.: Var det da ikke det bedste at gemme sig i Tyskland som Arbejder.

S.: Jeg syntes, det var bedst at blive herhjemme.

Domm.: Det er ikke let at se Logikken. Men det er jo kun noget, De fortæller for at være interessant i Retten. De sagde vel intet om det til Harry Petersen.

S.: Nej, ham foreslog jeg blot at blive herhjemme.

— Firmaet udførte en lang Række Arbejder i Dragsbæk, Hansted, Klitmøller, Hundborg, Lemvig, Hjørdemaal, Hammel osv. Der var engang kommet en Opfordring til ham om at tiltræde Schalburgkorpsen, men det reflekterede han ikke paa. Han opgjorde sin Indtægt ved Nordmark til 32.725 Kr.

tl Eventyr, han vilde baae re med til det tyske og til det yderliggaaende danske.

V.: Jeg troede, han rejste til Tyskland af økonomiske Grunde, men jeg regnede ham aldrig for Nazist.

Domm.: Men de Penge, De fik fra ham, var tjent hos Tyskerne; naa, det gjorde selvfølgelig ikke noget — tværtimod. Men han var altsaa ikke bange for at hjælpe Dem?

V.: Han har ogsaa opbevaret Vaaben og Sprængstoffer et Par Maaneder for Modstandsbevægelsen og jeg boede illegalt hos ham samtidig og stolede fuldt ud paa ham.

Domm.: Han har altsaa spillet et Dobbeltspil.

Anede ikke, at Tyskerne udførte Entreprenørarbejder i Danmark!

Dernæst afhørtes den anden tiltalte, Jørgen Jensen, der ikke kunde erkende sig skyldig i Værnemageri. Han var gennem mange Aar Købmand i Aarhus og havde intet haft med Værnemagten at gøre, da Sørensen og Petersen kom til ham om at være med til at starte et Aktieselskab, men han troede, det drejede sig om dansk Arbejde, — han erklærede, at han ikke anede, at Tyskerne udførte Arbejde i Danmark med danske Entreprenører!

Han skulde indskyde 2500 Kr. i Firmaet, men han havde intet at gøre med den daglige Drift. Han regnede med, at de havde søgt at faa dansk Arbejde, men saa flyttede Firmaet til Thisted.

Domm.: Vidste De ikke, hvad det var for Arbejder.

J.: Først senere!

Domm.: Hvad talte De saa om paa Bestyrelsesmøderne?

J.: Jeg vidste, det var tyske Arbejder, men jeg havde intet med det at gøre. Jeg betragtede bare Pengene som et Laan.

Domm.: Hvorfor kun et Laan? De var økonomisk interesseret i tysk Værnemagtsarbejde.

J.: Det havde jeg aldrig tænkt mig.

Domm.: Det eneste, De ikke havde tænkt Dem, var vel, at der skulde blive denne Sag. Man laaner jo ikke 2500 Kr. ud, uden at regne med at faa Fortjeneste.

J.: Det regnede jeg ikke med.

Domm.: Vidste De, det var et saadant Svindelforetagende?

J.: Jeg har aldrig vidst, jeg var Rejseinspektør ...

Domm.: Det er en let Maade at omgaas sit Ansyar som Medlem af et Aktieselskabs Bestyrelse paa. Er det rigtigt, Sørensen, at Jensen er saa uskyldshvid?

S.: Nej, det maa være en Erindringsforskydning. Vi talte allerede fra Begyndelsen med Jensen om et Selskab til Udførelse af saavel tyske som danske Arbejder. Det blev ogsaa meddelt ham, at vi overtog Arbejdet i Thisted, og han var paa Besøg heroppe, men deltog ikke i Beslutningen om at overtage Arbejdet. Jensen var Medlem af Bestyrelsen, men var hverken Tilsynsførende eller Rejseinspektør.

Jensen turde derefter ikke bestride Rigtigheden af Sørensens Forklaring.

Domm.: De er jo nok klar over, at noget af det hvide gaar af Deres Forklaring!

Den tredie Kompagnon!

Endelig afhørtes den tredie tiltalte, Harry Petersen, der nægtede sig skyldig. Han var i 1940 Disponent i en Bilforretning i Sønderborg, men da der ikke var mere at gøre i Branchen blev han beskæftiget som Bogholder hos en Installatør, der havde Værnemagtsarbejder i Lemvig, og blev ogsaa sendt til Kiel og Lübeck. Her traf han Sørensen, der foreslog ham at gaa i Kompagni om noget Arbejde, som han kunde faa ved Slesvig. Derimod huskede Petersen ikke, der var Tale om nogle Kontrakter i Lübeck. Sørensen kendte en Trediemand i Aarhus, der vilde være med. Det var Jensen, og man talte oprindeligt med ham om at udføre Arbejder i Tyskland. Da Aktieselskabet blev dannet havde Petersen indskudt 5000 Kr., de to andre hver 2500 Kr. Da det kneb at faa Arbejdere til Tyskland, opgav man at tage Arbejde dernede.

Forsv.: Hvordan kom De i Gang herhjemme?

P.: Det husker jeg ikke; jeg var i Sønderborg, og da jeg kom hjem, var Sørensen ved at give Tilbud paa to Barakker i Thisted.

Ankl.: Hvad bestilte Jensen?

Nordmark-Sagen for Retten.

(Fortsat fra Side 2).

P.: Til at begynde med var han en stille Deltager, men efterhaanden maatte han ogsaa herop af og til for at deltage i Drøftelserne.

Uddelingen af Titlerne til Jensen.

Han forklarede, at Firmaet altid modtog Betaling i Check, og der var af Nationalbanken udbetalt 2,144,510 Kr. I Løn havde han selv faaet udbetalt godt 3,000 Kr.

Domm.: De fordelte alle Pengene i Lønninger, saa der ikke blev Overskud, og saa blev Jensen Rejseinspektør og Tilsynsførende.

J.: Ja.

Domm.: Det var en Titel, De gav ham. Der var jo intet at inspicere.

J.: Han kom da paa Kontoret og drøftede Tingene.

Domm.: Ja, som Bestyrelsesmedlem. Det var kun for at Form for Udbytterne.

J.: Tja-e ...

Forsv.: For at han kunde faa sin Del af Kagen.

J.: Vi bestemte alle tre, at han ogsaa kunde tilkomme lidt.

D.: Naa! Men De afgjorde Formen.

J.: Det kan man maaske godt sige.

D.: Ikke maaske. Sørensen siger, han hører det første Gang i Dag, og Jensen er ikke meget klogere.

Selskabets Opløsning blev opgivet.

Paa Forsvarerens Forespørgsel oplyste Petersen, at Jensen sidst i 1944 havde foreslaaet at opløse Selskabet.

Domm.: Hvorfor? Syntes han ikke, det lugtede godt nok?

J.: Jeg var selv inde paa det; det var nemlig ligefrem blevet en Kamp at faa Pengene hjem, og vi opgav Likvideringen, da vi ikke kunde faa Tilgodehavenderne ind.

Domm.: Det var altsaa ikke national Finfølelse, der beherskede nogen af Dem!

Ankl.: Var De Nazist?

P.: Nej.

Domm.: De er gledet over i en forkert Baas. Det er ikke normalt, at en nationalt bevidst Dansker, der er født i Aarhus og har boet 23 Aar paa Dybbøl, arbejder for den tyske Krigsførelse.

10 Øre. Bjerregaard.

Aftalen om,
istes til at

r imidlertid
ne Aftale.
itiløse Tid
man har
lidt lettere
alt har en
eudsalgene
fterrettelig.
sendte De
inger en
steriet, og
dt en Cir-
limestrene
ven over-

kan Peter
in 65 Aars
Vang, og
Værnepligt,
en til Ame-
nde Hustru.
Ting, lige
er tre Aars
n igen for
Christiansen
aa Thisted
kørt med
n er kendt
renner, der
velfodrede
ilsener vil
orp til det

shus

„Nordmark“-Dommene Fængselsstraffe og store Tilbagebetalinger.

Kl. 16,30 i Gaar var Særretten i Thisted naaet igennem den store „Nordmark“-Sag, saa der kunde afsiges Dom. De anklagede førtes ind paa en Gang, og der blev afsagt samlet Dom. Gudmund Sørensen idømtes 15 Maaneders Fængsel (9 for at have været Fri-korpsmand og 6 for Værnemageri). Desuden skal han tilbagebetale Statskassen en Fortjeneste paa 33,250 Kr., men han ejer intet og kommer næppe heller til det. Harry Petersen idømtes 4 Mdr.s Fængsel og skal tilbagebetale 34,275 Kr. Han raader over ca. 15,000 Kr. Jørgen Jensen idømtes 40 Dages Fængsel og skal tilbagebetale 8500 Kr. Han ejer en halv Snes Tusinde Kroner. Dommene blev modtaget, paanær af Jørgen Jensen, der ønskede Betænkningstid.

Tinglyste Skøder.

Fra Købmand P. Pedersen, Gudnæsstrand, til Jens Pedersen, Hillerslev, Købesum 9845 Kr. plus Løsøre 5000 Kr., Vurderingssum 9500 Kr.

Skifteudskrift som Adkomst for Enkefru Karen Pedersen, Gudnæsstrand.

D
de

Købn
aflagde
mer As
Thisted
Lrs. T
mødet
hørere

Ankla
skrevne
elter d
for fra
rede O
solgt Fl
Smør, M
m. v.

blev se
og fra
Tved bl
lignend
sætning
Bruttofo
uden ti
for Tys
tjeneste
krævede
under 5
den u
Fængse

nsyn til det
gøres for at
for denne
om, at alle
erne af dette
idrag til Ar-
ved at købe
kun koster
egaard.

ommene

og store

ar Særretten

m den store

der kunde

agede lortes

der blev af-

Gudmund

Maaneders

a været Pri-

ernemageri).

ilbagebetale

eneste paa

jer intet og

il det. Harry

r.s Fængsel

34,275 Kr.

15,000 Kr.

40 Dages

ebetale 8500

nes Tusinde

v modtagel,

en, der øn-

T.

en, Gudnæs-

n, Hillerslev,

Løsøre 5000

Kr.

mst for Enke-

udnæsstrand,

et efter Johs.

smrer Anders

Købesum 200

København,

og Mekaniker

Købesum 400

r.

n, Hundborg,

n, Hundborg,

ærsk. vurd.

, Nørhø, til

aa, Købesum

800 Kr., Vur-

ard, Aas, til

besum 30000

, Vurderings-

sbøl, til Niels

Købesum 14000

, Vurderings-

egaard, Hund-

bach Andersen,

00 Kr., Vurde-

en, Sennels, til

Sennels, Købe-

vurd.

n, Tilsted, til

g og Fiskeri,

eringsum 5200

Øland Mk., til

Harring, Købe-

søre 12600 Kr.,

n, Thisted, til

n, Thisted, til

s Løsøre 11500

00 Kr.

r, Snedated, til

sted, Købesum

43200 Kr., Vur-

n, Oxenbøl, til

trup, Købesum

3000 Kr., Vurde-

lmon Sørensen,

P. Bjerregaard

m 2000 Kr., ikke

egaard Riis til

ammelby, Købe-

søre 530 Kr.,

r.

Porpagter Jens

Købmand Fosgaard-Sagen:

Flæsk, Smør og Æg til Tyskerne

**Dommeren paataler Forhold, der bragte
den danske Befolkning i Vanskeligheder**

Købmand Johs. Fosgaard, Tved, allagde i Dag Regnskab for Dommer Asger Rasmussens Særret i Thisted. Lrs. Larsen var Anklager, Lrs. Therkilsen Forsvarer. Retsmødet overværedes af 6—7 Tilhørere fra Tved.

Anklageskriftet lødte to maskinskrrevne Ark. Fosgaard tiltaltes efter det strenge Straffelovstillæg for fra en Kiosk i det tyskaftspærrede Omraade i Vigsø at have solgt Flæsk, Spegepølse, Æg, Ost, Smør, Mælk, Damestrømper, Æbler m. v. Fra en Kiosk i Bulbjerg blev solgt Varer af samme Slags og fra Købmandsforretningen i Tved blev solgt en urimelig Mængde lignende Varer til Tyskerne. Omsætningen var 198,000 Kr. og Bruttofortjenesten 24,000 Kr. Desuden tiltaltes han for at have kørt for Tyskerne med en Lastbil. Fortjenesten var her 10,000 Kr. Der krævedes Tillægsbøde paa ikke under 50,000 Kr., Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste samt Fængselsstraf.

Fosgaards Forklaring

**Lad være at væve, siger
Dommeren**

Da Fosgaard paa Anklagerens Forespørgsel om hans Medlemskab i DNSAP svarede noget undvigende, udbrød Dommeren:

— Fosgaard! Lad nu være at sidde og væve her i Retten. Man melder sig ikke ind i et saadant Parti og underskriver en ganske gyselig Lydighedserklæring uden at vide, hvad det drejer sig om. De har ingen Interesse af at gøre det ligegyldigt, hvad De har foretaget Dem. De kan ligesaa godt opføre Dem som et Mandfolk!

Fosgaard oplyste efter denne Opsang, at han var blevet Medlem af DNSAP i 1935. Tre Maaneder efter meldte han sig ud igen paa Grund af Splittelse i Partiet.

Dom: Hvad er De saa nu politisk?

Fosg: Jeg har aldrig interesseret mig for Politik.

Dom: Naa, saa kan De altsaa blive, hvad det skal være!

Kun Tyskerbesøg i Ulykkestilfælde?

Ankl: Spiste Tyskerne ikke hos Dem?

Fosg: Kun en enkelt.

Ankl: Ja, og det var Tyskernes Indkøbschef, men det vidste De selvfølgelig ikke?

Fosg: Nej!

Ankl: Saa skaffede De Værelse til en anden Tysker?

Fosg: Ja, han vilde bo hos os,

L. Riis, Gammelby, Købesum 53800 Kr. plus Løsøre 21200 Kr., ikke særskilt vurderet.

Ægnoteringen

var i Dag 2,40.
Sidste Uges Notering var 2,20.

Smørnoteringen

var i Dag 3,89.
Sidste Uges Notering var 3,89

men vi havde kun eet Værelse ved Siden af Pigeværelset, og der vilde min Kone ikke have ham til at bo.

Ankl: Det er blevet set, at Tyskere har forladt Deres Hjem ved Nattetid.

Fosg: De kom der kun i Ulykkestilfælde for at laane Telefonen

Ankl: Ulykkestilfælde hos Dem?

Fosg: Nej! Paa Vejen.

Dom: Det er noget underligt noget, De sidder og taler om. Kom Tyskerne kun, naar der skele Ulykker?

Fosg: Ja, jeg har ikke haft Selvskabelighed med dem.

Dom: Tyskerne kom da ikke for at besøge andre i Huset, Pige, Kone eller andre?

Fosg: Næ-h!

Tyskerne fik Masser af Levnedsmidler

Anklageren gennemgik derefter Salget til Tyskerne. Der var indkøbt en Masse Daasemad: Bøfkarbonade, Grisesylte, Flæsk, Pølser m. v.

Ankl: Saadan noget købte den lokale Befolkning da ikke.

Fosg: Jo.

Ankl: Tror De virkelig, at de jævne Mennesker i Tved købte den Slags?

Fosg: Vel ikke ret meget.

Ankl: Nej, det var nærmest Tyskerne, der fik de rare Sager. De har ogsaa haft Æghandel.

Fosg: Det var kun forsvindende lidt.

Ankl: Mon dog? De havde selv Hønseri, og fik ogsaa Æg fra Deres Leverandører.

Fosg: Der var jo ingen Æg under Krigen!

Dom: Nej, vist ikke! Det er det, Sagen drejer sig om. Tyskerne fik alle de Æg, de vilde have, men vi andre saa aldrig et Æg!

Fosg: Jeg troede, jeg maatte sælge til enkelte Soldater!

Dom: Nej, det maatte De ikke. Lidt Slik maatte de faa, men ikke danske Næringsmidler, som skulde over Clearingkontoen, saa vi kunde faa Værdier fra Tyskland til Gengæld.

Fosgaard oplyste, at hovedsagelig Arbejderne købte Æg, som de spejlede og spiste i Arbejdsskurene. Iøvrigt var der ogsaa købt Æg hos en anden Kioskejer i Vigsø.

Dom: Hvad hed Bjereren af denne Kiosk?

Fosg: Det var Købmanden i Vigsø.

Ankl: Saa havde De Fløde i Daaser, Tørmælk m. v. Hvor kom det hen? De kunde da vist ikke sælge Tørmælk og Fløde i Daaser fra Købmadsbutikken!

Fosg: Nej, det gik til Kiosken i Vigsø.

Ankl: Ja — til Tyskerne!

Beskeden Fortjeneste

Fosgaard regnede med, at der var solgt for ca. 180,000 Kr. i Stedet for som af Politiet opgjort 198,000 Kr.

Ankl: Hvor meget har De tjent?

Fosg: 20 pCt.

Ankl: Politiet regner ellers med 25 pCt. Kan det ikke passe, naar Omkostningerne regnes med?

Fosg: Jo, det er nok muligt.

Dom: Det var Bruttofortjenesten. Maa vi saa faa Nettofortjenesten?

Fosg: Nej, det er min bestemte Overbevisning.

Han hævdede, at der aldrig havde været Flæsk og andre ragede Varer end Spegepølser i Kiosken i Vigsø. Der var kun solgt et Dusin Damestrømper.

Dom: Kan det virkelig gøre det? Saa maa De have haft andre Varer med en kolossal Avance, siden De kan komme op paa en Omsætning af 180,000 Kr.

Fosg: Fortjenesten er ogsaa sat altfor højt.

Dom: Naa, er den nu for høj! Det svinder efterhaanden ind, efter at De gaar fra det meste af det, vi lige var blevet enige om. Noget maa De da have tjent. Brød og Mælk kan ikke give ret meget, men jeg ved godt, at det er en god Forretning at sælge Spegepølser i Skiver!

I Kiosken i Bulbjerg var solgt omfrent samme Slags Varer.

Dom: Det var Vigsø og Bulbjerg. Saa er der Butikken i Tved. Hvor meget har De solgt der?

Fosg: Det staar i Bøgerne. Mere er der ikke solgt.

Det fremgik af Regnskaberne, at der var solgt for 420,000 Kr. i Forretningen i Tved. Fosgaard mente at 10 pCt. havde været tysk Handel.

Dom: Det giver altsaa 42,000 Kr. med en Bruttofortjeneste paa 10,000 Kr. og en Nettofortjeneste paa 4000 Kr., saa bliver det Anklagerens Opgave at bevise det, hvis der er større Tal.

De ukontrollerede Vare- salg gik ud over Landets Befolkning

Ankl: Der blev solgt en Del Damestrømper til Tyskerne.

Fosg: Nej, til Arbejderne.

Ankl: Deres Kommissar siger Tyskerne. De har ogsaa leveret Gæs og Kalkuner.

Fosg: Det var til forskellige Soldater, der bestilte dem ved Juletid.

Om Kartoffelhandelen oplyste Fosgaard, at det drejede sig om 5 Tdr.

Dom: Vidste De ikke, at det var ulovligt? Hvordan tror De, at hele den tyske Hær blev forsynet med Kartoffler? Der var en bestemt Ordning for, at Kartofflerne ikke skulde blive taget fra de danske Forbrugere.

Fosg: Tyskerne fik Kartoffler andre Steder end hos mig, og de fik kun de 5 Tdr., til deres egne Forsyninger naaede frem.

Dom: Alle disse ukontrollerede Leveringer er netop Skyld i alt det, Bybefolkningen led under Krigen. Herved blev alle Administrationens Beregninger slaaet omkuld.

Fosgaard erkendte Bilkørselen for Tyskerne. Bilen kørte først for Danskerne, men der opstod et Underskud.

Dom: Saa skulde Underskudet dækkes ved Tyskerne? Det er hvad man forstaar ved Værnemageri.

Fosg: Ja, hvis Dommeren mener det, saa er det naturligvis Værnemageri!

Dom: Nej, det kommer an paa, hvad De mener, og før gav De mig Ret.

Fosg: Jeg synes ikke, det kan være Værnemageri at henvende sig til et dansk Kørselskontor.

Dom: Godt, saa skriver vi, at De nægter Dem skyldig.

Vidneafhøring

Som Vidne forklarede Forkarl Johs. Christiansen, Tved, at han mange Gange havde set Tyskerne i Fosgaards Kontor. En enkelt Gang havde han set Tyskerne komme derfra om Natten.

Frk. Laura Mose Christensen, Tved, havde set Tyskerne komme og gaa fra Fosgaards om Aftenen. Købmanden kørte selv Smør, men om Tyskerne fik det, vidste hun ikke.

Arbm. Anders Mose Christensen, Tved, havde set Tyskerne hente Kartoffler hos Fosgaard.

Dom: Naa, saa kan De altsaa blive, hvad det skal være!

Kun Tyskerbesøg i Ulykkestilfælde?

Ankl: Spiste Tyskerne ikke hos Dem?

Fosg: Kun en enkelt.

Ankl: Ja, og det var Tyskernes Indkøbschef, men det vidste De selvfølgelig ikke?

Fosg: Nej!

Ankl: Saa skaffede De Værelse til en anden Tysker?

Fosg: Ja, han vilde bo hos os,

L. Riis, Gammelby, Købesum 53800 Kr. plus Løse 21200 Kr., ikke særskilt vurderet.

Ægnoteringen

var i Dag 2,40.

Sidste Uges Notering var 2,20.

Smørnoteringen

var i Dag 3,89.

Sidste Uges Notering var 3,89

Turningskampe

September Kl. 14.

ad"s Mesterrækkehold

r 1946 og Finalist til Divisionen) contra Mesterrækkehold.

kl. 18,30 følgende Turningskamp:

B. ctr. T.I.K.s II B.

T.I.K. I Jun. ctr. T.I.K.s II Jun.

pe.

ing Arbejderne købe Æg, som de spejlede og spiste i Arbejdsskurene. Iøvrigt var der ogsaa købt Æg hos en anden Kioskejer i Vigsø.

Dom: Hvad hed Ejeren af denne Kiosk?

Fosg: Det var Købmanden i Vigsø.

Ankl: Saa havde De Fløde i Daaser, Tørmælk m.v. Hvor kom det hen? De kunde da vist ikke sælge Tørmælk og Fløde i Daaser fra Købmandsbutikken!

Fosg: Nej, det gik til Kiosken i Vigsø.

Ankl: Ja — til Tyskerne!

Beskeden Fortjeneste

Fosgaard regnede med, at der var solgt for ca. 180,000 Kr. i Stedet for som af Politiet opgjort 198,000 Kr.

Ankl: Hvor meget har De tjent?

Fosg: 20 pCt.

Ankl: Politiet regner ellers med 25 pCt. Kan det ikke passe, naar Omkostningerne regnes med?

Fosg: Jo, det er nok muligt.

Dom: Det var Bruttofortjenesten. Maa vi saa faa Nettofortjenesten?

Fosg: Det fremgaar af Bøgerne. Jeg regner med 10 pCt.s Nettofortjeneste.

Dom: Saa skulde De kun have tjent 18,000 Kr. i den lange Tid?

Fosgaard mente, at kun 10 pCt. af Handelen var tysk.

Ankl: Der er andre, der mener 60 pCt., f. Eks. Kommisserne.

Fosg: Det kan der være delte Meninger om.

Dom: Kan De ikke strække Dem til mere end 10 pCt.? Er det ikke et Fantasilø?

Dom: Saa skulde Underskudet dækkes ved Tyskerne? Det er hvad man forstaar ved Værnemageri.

Fosg: Ja, hvis Dommeren mener det, saa er det naturligvis Værnemageri!

Dom: Nej, det kommer an paa, hvad De mener, og lær gav De mig Ret.

Fosg: Jeg synes ikke, det kan være Værnemageri at henvende sig til et dansk Kørselskontor.

Dom: Godt, saa skriver vi, at De nægter Dem skyldig.

Vidneafhøring

Som Vidne forklarede Forkarl Johs. Christiansen, Tved, at han mange Gange havde set Tyskerne i Fosgaards Kontor. En enkelt Gang havde han set Tyskerne komme derfra om Natten.

Frk. Laura Mose Christensen, Tved, havde set Tyskerne komme og gaa fra Fosgaards om Aftenen. Købmanden kørte selv Smør, men om Tyskerne fik det, vidste hun ikke.

Arbm. Anders Mose Christensen, Tved, havde set Tyskerne hente Kartotter hos Fosgaard.

Arbm. N. Chr. Vutborg, Tved, havde set Fosgaards Bil læsset med Frugt køre rundt i Tyskernes Omraade.

Husass. Karen Marie Nielsen, der har tjent hos Fosgaard, oplyste, at han selv kørte Smør og pakkede det i Pundspakninger til Tyskerne. Han traktede dem med Vin og Cigarer.

I Eftermiddag afhøres endnu seks Vidner, og Dommen vil falde sent paa Eftermiddagen.

ng

saa

TRIKOHL

RENSERIET

Minerydningen langs Aggertangen afsluttet.

Minerydningskommandoen i Agger sluttede i Aftes Arbejdet med Minerydningen langs Aggertangen. I de sidste 14 Dage har Vejret været saa gunstigt, at Arbejdet er gaaet langt stærkere frem end paa Forhaand beregnet, og i Gaar sprængte man de sidste Miner, der laa helt ude i Thyborøn Kanal. Det var vanskeligt at finde de sidste af Minerne, idet enkelte af dem var anbragt paa indtil 8 Meter Vand, et Sted, hvor de ganske vist ingen Skade kan forårsage paa Skibene, men findes og sprænges skulde de.

Tilbage er endnu Rydningen af Strækningen fra Agger nordpaa til Lodbjerg, men i Dag blæser det for haardt til, at Minestrygerne kan ligge ved Kysten.

Engelsk Kritik af den langsomme Genopbygning af Tyskland.

Hvorfor ødelægges Materiel, som ogsaa kan bruges til fredelige Formaal?

London, (RD). I en Artikel i "Times" skriver Lord Beveridge om Resultaterne af et 14 Dages Besøg i Tyskland bl. a. om Forholdene i den britiske Zone; 15 Maanedre efter Kapitulationen er der saa at sige ikke sket nogen Bedring, og der er intet Haab om at undgaa Sultedøden. De utaaløselige Boligforhold vedvarer, og Industriens Hjul er næppe begyndt at snurre, idet der mangler Kul og Materialer. Alligevel synes Besættelsesmagten at være mindre interesseret i at gøre det muligt for Tyskerne at genopbygge deres Økonomi end i at skabe yderligere Ødelæggelse. Hele den Politik, der gaar ud paa at ødelægge Bygninger og Maskiner med den Motivering, at de er et Krigspotential, maa revideres. Med Henblik paa en totalitær Krig er alting Krigspotential, ligesom næsten alt, hvad der er Krigspotential, ogsaa er Fredspotential, dvs. det kan anvendes til at møde Fredstidens mest paatrængende

Krav. I Betragtning af den fortvivlede Materielkrise i den britiske Zone bør vi bevare alt, hvad der er Fredspotential, og hvis dets første Formaal er af krigsmæssig Art, kan vi ødelægge det senere, naar Krisen er overstaaet. Ang. Afnazificeringen skriver Lord Beveridge: Den Politik, vi gik med til i Potsdam, er en Politik, der kun egner sig for en totalitær Stat. Den hviler paa det Synspunkt, at ingen Mand har Indflydelse, med mindre han tilhører et godkendt Parti eller indtager en offentlig Stilling, saaledes at han kan gøres uskadelig ved Afsked. Dette er ikke Demokrati. Jo før vi bryder med denne totalitære Politik, des bedre. Vor psykologiske Opgave — for et Aar siden vilde den have været lettere — er at overbevise Tyskerne om, at Hitler, ikke England, var Aarsagen til deres Ulykke. I Dag er vi ved at lære dem det modsatte, ved at lade Elendigheden bestaa, skaber vi Had.

Købmand Fosgaard, Tved, for Særretten i Thisted.

Et omfangsrigt Anklageskrift.

Særretten i Thisted behandlede i Dag Sagen mod Købmand Johs. Fosgaard, Tved. Anklager var Lrs. Larsen og Forsvarer Lrs. Terkildsen. Retsformand var Dommer Rasmussen.

Anklageren oplæste det omfangsrigte Anklageskrift, hvorefter Fosgaard tilfaldt for

1.) i Juni Maaned 1942 at have oprettet en Kiosk i et af Besættelsesmagten afspærret Omraade i Vigso, hvorfra han dels solgte almindelige Kioskvarer, dels forskellige Lønvedsmidler til den tyske Værnemagt uden Tilladelse og uden at forde Rationeringsmærker. Omsætningen havde været ca. 194,000 Kr. og Bruttofortjenesten 24,000 Kr.

2.) at have oprettet en Kiosk i Bulbjerg — 45 km fra hans Forretning i Tved og solgt et ukendt Kvantum Varer til Tyskerne.

3.) under hele den tyske Besættelse at have solgt et urimeligt stort Kvantum Varer til Tyskerne fra sin Forretning i Tved.

4.) i 1944 at have rettet Henvendelse til det tyske Kørselskontor i Thisted med Anmodning om at komme til at køre for Tyskerne med en Lastbil, han havde lejet til dette Formaal. Hans Omsætning paa Kørslen havde været 25,669 Kr. og Nettofortjenesten 10,000 Kr.

Meldte sig ud af DNSAP efter Pastor Mallings Møde i Koldby.

Fosgaard nægtede sig skyldig og forklarede, at han havde været Købmand i Tved siden 1930.

Ankl.: Paa et eller andet Tidspunkt meldte De Dem ind i DNSAP?

T.: Jeg mener ikke jeg er Medlem mere. Dengang Pastor Malling, Bruns, holdt Foredrag i Koldby blev alle Medlemmer heroppe meldt ud. Det kan jeg skaffe Vidner paa, men det er jo uden Betydning.

Dom.: Centralkartoteket viser, at De meldte Dem ind i 1935. Var det Mallings Agitation, der brugte Dem ind i det nazistiske Parti?

T.: Nej, det var det ikke.

Ankl.: De mener alltsaa at De er meldt ud efter Pastor Mallings Mo-

Udmeldelse?

T.: Nej, Arne Smith i Thisted fik alle Medlemskort.

Ankl.: Kan De huske om De afleverede Medlemskortet?

T.: Nej.

Tnkl.: Er De overhovedet sikker paa, at De er medt ud?

T.: Ja, det er jeg sikker paa.

Dom.: Er De Nazist nu?

T.: Nej.

Dom.: De er vel ingenting og alting, ligesom Vinden blæser!

Ankl.: Har der ikke været nogen Tyskere i Deres Hjem?

T.: Jo, der har været en enkelt.

A.: Det var Ladvikschefen for Tyskerne?

T.: Nej, han havde med Transport at gøre.

A.: I Begyndelsen af Besættelsen skaffede De en Tysker Bolig i Tved.

T.: Ja, det var, da de tyske Soldater kom til Vigso. Han vilde bo hos os, men min Kone vilde ikke ha' ham ind, fordi vi kun havde et ledigt Værelse ved Siden af Pigeværelset, og der vilde hun ikke have ham.

Tyskerne kørte ofte i Grøften i Tved.

A.: Der er blevet set, at Tyskere har forladt Deres Bopæl om Natten.

T.: Der har været flere Ulykker derude.

Dom.: Ulykker?

T.: Ja, de kørte Grøften hele Tiden derude.

Dom.: Kom Tyskerne saa til Dem naar der var sket Ulykker, eller var det for Fornøjelsens Skyld?

T.: Jeg har ingen selskabelig Omgang haft med dem.

A.: Hvad saa med de Tyskere?

T.: Dem kan jeg ikke sige noget om.

Kiosken i Vigso var oprettet for de danske Arbejdere.

Fosgaard forklarede videre, at Kiosken i Vigso var blevet oprettet i Juni 1944 paa Opfordring af Firmaerne Thout og Bølsen og Doga med det Formaal at sælge til de danske Arbejdere derude. Der var solgt store Partier af fra Kiosken, men

Eggekartoner bl. a. i Holstebro og Hårup.

T.: Ja.

A.: Hvad brugte De dem til?

T.: De blev solgt.

A.: Hvor fik Soldaterne Æg til at putte i Kartonerne?

T.: Det ved jeg ikke.

A.: De mener alltsaa, at Æggedet er gaaet helt uden om Deres Kiosk?

T.: Ja!

A.: Har De nogen Mening om, hvor stor Deres Omsætning var i Tved?

T.: Omkring 180,000 Kr.

A.: Hvor meget var saa tysk Handel?

T.: Jeg regner ikke med, at over 10 pCt. var tysk Handel.

Fosgaard havde ikke personligt opholdt sig i Forretningen, men givet Besked om, at visse Varer ikke maatte sælges til Tyskerne. Kiosken, som var blevet oprettet i Bulbjerg, havde kun gaaet i tre Maanedre, fordi Afstanden fra Kiosken i Tved her til var for stor. Fosgaard havde, at der kun var solgt Mælk, Brød og Slikkeri herfra.

A.: Fra Dets Butik i Tved har De haft megen Samhandel med Tyskerne?

T.: Nej, ikke noget videre.

A.: Der blev vist ogsaa solgt Damestrømper?

T.: Det var forsvindende lidt.

Dom.: Hvor meget er det?

T.: Ca. et Dusin.

A.: Tror De ikke, det er for lidt.

T.: Nej.

Dom.: Ja, efterhaanden skal man jo leve længe efter de 180,000 Kr. i Omsætning, naar De næsten ingenting solgte!

Den samlede Omsætning fra Forretningen i Tved vilde Fosgaard anslaa til ca. 420,000 Kr., hvoraf 10 pCt. regnes at hidrøre fra tysk Handel.

Ogsaa Gæs, Kalkuner og Kartofler til Tyskerne.

A.: Saa har De leveret Gæs og Kalkuner. Hvor meget var det?

T.: 6—7 Gæs og 5 Kalkuner.

Dom.: Til Værnemagten?

T.: Der var en Soldat, som bestilte en Gaas.

Dom.: Der kom altsaa flere Soldater og bestilte en Gaas?

T.: Ja.

A.: De skal ogsaa have solgt Kartofler til Tyskerne?

T.: Det passer! Jeg har leveret ca. 1000 Pund til dem.

Dom.: De vidste, at det var forbudt?

T.: Nej.

Dom.: Det er det, Bybefolkningen under Krigen har lidt under, f. Eks. at de solgte Kartofler til Tyskerne.

A.: Har De solgt Grise til Tyskerne?

T.: Nej.

A.: Æbler?

T.: Nej, jeg har haft Æbler i Kiosken.

A.: Det siges, at De kørte rundt og solgte Æbler til Tyskerne?

T.: Det var ikke til Tyskerne.

A.: Er De sikker paa det?

T.: Ja.

A.: Saa har De haft en Vogn til at gaa for Tyskerne?

P.: Ja, jeg lejede den af en Mand i Røhr i 1944.

A.: Har De noget at bemærke til, at De har faaet udbetalt ca. 25,000 Kr. for denne Kørsel.

T.: Nej.

A.: Hvem kørte De for?

T.: H. P. Hansens Kørselskontor.

Dom.: Direkte for Værnemagten eller for et Firma?

T.: Han kørte for alle.

A.: Men fortrinvis for Tyskerne.

Dom.: De vidste alltsaa, at det var til Værnemagtsarbejdere, De kørte?

T.: Ja, men det første Halve Aar kørte jeg for Danskerne, og det gav Underkul.

Dom.: Naa, De tabte Pengene paa Danskerne og skulde tjene dem ind igen. Var det saadan?

T.: Ja, men der var ikke noget Gummipaa Vognen, og jeg henvendte mig til H. P. Hansen, da jeg var

V.: Ja, en 3—4 Gange.
A.: Hvad troede De, de kom for?
V.: Det ved jeg ikke!
A.: De har forklaret til Rapporten, at De troede, han holdt Biskabet med dem.

V.: Nej.

A.: Har De Indtryk af, at Fosgaard favoriserede Tyskerne?

V.: Det ved jeg ikke.

A.: Kom der mange Tyskere?

V.: Ja.

A.: Hvad købte de?

V.: Det ved jeg ikke.

Dom.: Ved De heller ikke det, h. maa da vide lidt om, hvad de købte, naar de kom i Forretningen.

V.: Ja, de købte Smør.

A.: Ved De, om Fosgaard leverede til Værnemagtsafdelinger?

V.: Nej, men der kom Biler og Vogne og holdt uden for Forretningen.

Fosgaard forklarede, at Vognene havde kørt med Varer til Kiosken i Tved.

Anders Mose Christensen, Tved, havde ogsaa lagt Mærke til, at der kom Biler og Hestekorselojer til Fosgaards Forretning. Engang havde han set en tysk Vogn hente en Ladning Kartofler, ca. 10 Tdr. ialt.

Dom.: De er ikke i Tvivl om, at de gik til Tyskerne?

V.: Nej!

A.: Ved De, om der er leveret Æg?

V.: Ja, engang saa jeg, at der blev hesset en Kasse paa en Vogn, og Tyskerne sagde, den skulde til den tyske Afdeling i Hamborg.

Christensen havde endvidere set, at der fra Kiosken var blevet solgt Æg og Smør til Tyskerne, og det var hans Indtryk, at Fosgaard var en tyskvenlig. Hver Uge Aaret igennem var der kommet tyske Vogne til Fosgaards Butik i Tved og havde hente nogle Pakker, men hvad de indeholdt, vidste Vidnet ikke.

Fosgaard mente, at disse Pakker maatte være Varer, som Tyskerne havde stillet ind til ham og senere hentet.

Arbm. Niels Chr. Nielsen, Tved, forklarede, at han havde set Fosgaard køre rundt inden for et afspærret Omraade i Hansled og sælge Frugt til Tyskerne.

A.: Var det Fosgaard selv?

V.: Nej, det var hans Folk.

A.: Kender De ellers noget til Fosgaards Handel med Tyskerne?

V.: Nej.

A.: Var han nazistisk og tyskvenlig?

V.: Næh....

A.: Var det ikke almindeligt kendt, at han var Nazist?

V.: Det ved jeg ikke rigtigt.

Købmanden kørte selv Smør.

Husassistent Karen Marie Nielsen, Nørre, forklarede, at hun i Vinteren 44 havde tjent hos Fosgaard og i den Tid havde set Fosgaard kørte Smør hjemme og pakke det ind i Pundpakker. Der var flere Gange om Maanednen kommet Tyskere til Fosgaard, og en enkelt Gang havde hun serveret Aftensmad for en.

Hun havde set, at Fosgaard den Gang paa sit Kontor havde trukket Tyskere med Vin og Cigaretter, ligesom hun havde lagt Mærke til, at der Pakhuset stod Eggekartoner med Æg. Retsmødet fortsattes ved Redaktions Slutning.

Ny Amtsvejsinspektør i Aalborg.

Aalborg Amtsråd har antaget Civilingenior, Amtsvejsassistent Chr. Kirkgaard, Roskilde, som Amtsvejsinspektør i Aalborg Amt 1. Oktober.

Nedlagt Skole gensejnes.

Grund af Døkmangel.

Landsbyen Kølnerne i Gørlev Kommune har i nogen Tid været uden Centralbureau i Jægersbo.

Købmand Fosgaard, Tved, for Særretten i Thisted.

Et omfangsrigt Anklageskrift.

Særretten i Thisted behandlede i Dag Sagen mod Købmand Johs. Fosgaard, Tved. Anklager var Lrs. Larsen og Forsvarer Lrs. Tørkildsen. Retsformand var Dommer Rasmussen.

Anklageren oplyste det omfangsrigt Anklageskrift, hvorefter Fosgaard tiltaltes for

1.) i Juni Maaned 1942 at have oprettet en Kiosk i et af Besættelsesmagten afspærret Område i Vigso, hvorfra han dels solgte almindelige Kioskvare, dels forskellige Lovnødsnmidler til den tyske Værnemagt uden Tilladelse og uden at foredre Rationeringsmærker. Omsætningen havde været ca. 194,000 Kr. og Bruttofortjenesten 24,000 Kr.

2.) at have oprettet en Kiosk i Bulbjerg — 45 km fra hans Forretning i Tved og solgt et ukendt Kvantum Varer til Tyskerne.

3.) under hele den tyske Besættelse at have solgt et urimeligt stort Kvantum Varer til Tyskerne fra sin Forretning i Tved.

4.) i 1944 at have rettet Henkendelse til det tyske Kørselskontor i Thisted med Anmodning om at komme til at køre for Tyskerne med en Lastbil, han havde lejet til dette Formål. Hans Omsætning paa Kørslen havde været 25,669 Kr. og Nettofortjenesten 10,000 Kr.

Meldte sig ud af DNSAP efter Pastor Mallings Møde i Koldby.

Fosgaard nægtede sig skyldig og forklarede, at han havde været Købmand i Tved siden 1930.

Ankl.: Paa et eller andet Tidspunkt meldte De Dem ind i DNSAP?

T.: Jeg mener ikke jeg er Medlem mere. Dengang Pastor Mulling, Bruns, holdt Foredrag i Koldby blev alle Medlemmer heroppe meldt ud. Det kan jeg skaffe Vidner paa, men det er jo uden Betydning.

Dom.: Centralkartoteket viser, at De meldte Dem ind i 1935. Var det Mallings Agitation, der bragte Dem ind i det nazistiske Parti?

T.: Nej, det var det ikke.

Ankl.: De mener altsaa, at De er meldt ud efter Pastor Mallings Møde?

T.: Ja.

Ankl.: Fik Pastor Mulling Deres

Dybdahl Andersen, krævede Frifindelse subsidiært Dom efter Værnemagerlov Nr. 2, og det samme gjorde Harry Petersens Forsvarer, Lrs. Rasmussen.

Dommen, der faldt ved 16.30-Tiden, led paa Fængsel i 1 Aar og 3 Maanedere til Gudmund Sørensen. Han har afsonet 1 Aar og 66 Dage som Varetægtsarrest og har altsaa 24 Dage tilbage. Han skal til Statskassen udrede 33,250 Kr. og mistede visse Rettigheder for 5 Aar. Han demtes til 9 Maaneders Fængsel for at have været Frikorpsmand og 6 Maaneders Fængsel for Værnemageri. Han modtog Dommen.

Jørg. Jensen idømmes 40 Dages Fængsel og skal betale 8525 Kr. til Statskassen. Han bad om at maatte betænke sig ang. Appel.

Harry Petersen idømmes Fængsel i 4 Maanedere. Han skal udrede 34,275 Kr. til Statskassen. Han modtog Dommen.

Udmeldelse?

T.: Nej. Arne Smith i Thisted fik alle Medlemskort.

Ankl.: Kan De huske om De afleverede Medlemskortet?

T.: Nej.

Tekl.: Er De ovenhovedet sikker paa, at De er meldt ud?

T.: Ja, det er jeg sikker paa.

Dom.: Er De Nazist nu?

T.: Nej.

Dom.: De er vel ingenting og alting, ligesom Vinden blæser!

Ankl.: Har der ikke været nogen Tyskere i Deres Hjem?

T.: Ja, der har været en enkelt.

A.: Det var Indkøbschefen for Tyskerne?

T.: Nej, han havde med Transport at gøre.

A.: I Begyndelsen af Besættelsen skaffede De en Tysker Bolig i Tved.

T.: Ja, det var, da de tyske Soldater kom til Vigso. Han vilde bo hos os, men min Kone vilde ikke have ham ind, fordi vi kun havde et ledigt Værelse ved Siden af Pigeværelset, og der vilde hun ikke have ham.

Tyskerne kørte ofte i Grøften i Tved.

A.: Der er blevet set, at Tyskere har forladt Deres Bopæl om Natten.

T.: Der har været flere Ulykker derude.

Dom.: Ulykker?

T.: Ja, de kørte Grøften hele Tiden derude.

Dom.: Kom Tyskerne saa til Dem naar der var sket Ulykker, eller var det for Fornøjelsens Skyld?

T.: Jeg har ingen selskabelig Omgang haft med dem.

A.: Hvad saa med de Tyskere?

T.: Dem kan jeg ikke sige noget om.

Kiosken i Vigso var oprettet for de danske Arbejdere.

Fosgaard forklarede videre, at Kiosken i Vigso var blevet oprettet i Juni 1944 paa Opfordring af Firmaerne Theut og Bojsen og Degn med det Formål at sælge til de danske Arbejdere derude. Der var solgt store Partier af fin Kødkonserver, men Fosgaard hævdede, at det ikke var meget, der var solgt til Tyskerne.

Dom.: Tror De, at Beboerne i Vigso dagligt køber den Slags fine Konserver?

T.: Ikke i store Partier.

A.: Har De solgt Æg til Tyskerne?

T.: Det er forsvindende lidt. Der var ikke saa mange.

Dom.: Hvorfor var der ikke det? De var godt klar over, at De ikke maatte levere et eneste Æg til dem?

T.: Nej.

Dom.: Vi fik Kul for vores Æg, naar vi solgte til Tyskerne. Det fik vi jo ikke over Deres Disk!

A.: I 1939 solgte de 14,500 Æg til Ægforretninger, men i 1942—43 gik det ned til næsten ingenting. Var det ikke p. Gr. af den tyske Handels?

T.: Nej, vi solgte kun ca. 200 Æg maanedlig fra Kiosken.

A.: Det kan vist ikke passe. Hvem fik saa de Æg?

T.: Arbejderne, de kom et Par Gange om Dagen og fik Æg.

Dom.: Naa, der kan da ikke spæles mange Æg af 400 Arbejdere, naar der kun er 200 Æg om Maanedens?

A.: De købte ogsaa en Mængde

jo mere billig, naar De næsten ingen ting solgte!

Den samlede Omsætning fra Forretningen i Tved vilde Fosgaard anslaa til ca. 420,000 Kr., hvorefter 10 pct. regnes at hedrede fra tysk Handels.

Ogsaa Gæs, Kalkuner og Kartofler til Tyskerne.

A.: Saa har De leveret Gæs og Kalkuner. Hvor meget var det?

T.: 6—7 Gæs og 5 Kalkuner.

Dom.: Til Værnemagten?

T.: Der var en Soldat, som bestilte en Gaas.

Dom.: Der kom ogsaa flere Soldater og bestilte en Gaas?

T.: Ja.

A.: De skal ogsaa have solgt Kartofler til Tyskerne?

T.: Det passer! Jeg har leveret ca. 1000 Pund til dem.

Dom.: De vidste, at det var forbudt?

T.: Nej.

Dom.: Det er det, Bybefolkningen under Krigen har lidt under, f. Eks. at de solgte Kartofler til Tyskerne.

A.: Har De solgt Grise til Tyskerne?

T.: Nej.

A.: Æbler?

T.: Nej, jeg har haft Æbler i Kiosken.

A.: Det siges, at De kørte rundt og solgte Æbler til Tyskerne?

T.: Det var ikke til Tyskerne.

A.: Er De sikker paa det?

T.: Ja.

A.: Saa har De haft en Vogn til at gaa for Tyskerne?

P.: Ja, jeg lejede den af en Mand i Riehr i 1944.

A.: Har De noget at bemærke til, at De har faaet udbetalt ca. 25,000 Kr. for denne Kørsel?

T.: Nej.

A.: Hvem kørte De for?

T.: H. P. Hansens Kørselskontor.

Dom.: Direkte for Værnemagten eller for et Firma?

T.: Han kørte for alle.

A.: Men fortrinsvis for Tyskerne?

Dom.: De vidste altsaa, at det var til Værnemagtsarbejder, De kørte?

T.: Ja, men det første halve Aar kørte jeg for Danskerne, og det gav Underskud.

Dom.: Naa, De tabte Penge paa Danskerne og skulde tjene dem ind igen. Var det saadan?

T.: Ja, men der var ikke noget Gummi paa Vognen, og jeg henvendte mig til H. P. Hansen, da jeg vidste, han havde noget.

En Tilstandelse, der blev trukket tilbage.

Dom.: Jeg kan ikke forstaa, at De ikke indrømmer, at De i dette Tilfælde har lavet Værnemageri?

T.: Ja, men det gør jeg ogsaa!

Da denne Udtalelse senere skulde føres til Protokols, vilde Fosgaard ikke vedgaa den og nægtede sig skyldig i alle Tilfældeforhold.

Vidneforstien.

Forkarl Johs. Christiansen, Tved, forklarede som Vidne, at han en Aften havde set 3—4 Tyskere komme ud fra Fosgaards Hus og køre bort. Han havde flere Gange set Tyskere i Butikken og paa Kontoret.

A.: De 4 Tyskere, kom de ud af Butikken?

V.: Nej, ad den private Dør.

A.: Var Fosgaard venlig overfor Tyskerne i Butikken?

V.: Det kan jeg ikke sige noget om.

Fru Laura Mose Christensen, Tved, forklarede, at hun i to Aar havde været nærmeste Nabo til Fosgaard.

A.: Har De set Tyskerne komme fra Fosgaard om Aftenen?

Æg og Smør til Tyskerne, og det var hans Indtryk, at Fosgaard var ret tyskvenlig. Hver Uge Aaret igennem var der kommet tyske Vogne til Fosgaards Butik i Tved og havde hentet nogle Pakker, men hvad de indeholdt, vidste Vidnet ikke.

Fosgaard mente, at disse Pakker maatte være Varer, som Tyskerne havde stillet ind til ham og senere hentet.

Arhm. Niels Chr. Nielsen, Tved, forklarede, at han havde set Fosgaard køre rundt inden for et afspærret Område i Hansted og sælge Frugt til Tyskerne.

A.: Var det Fosgaard selv?

V.: Nej, det var hans Folk.

A.: Kender De ellers noget til Fosgaards Handel med Tyskerne?

V.: Nej.

A.: Var han nazistisk og tyskvenlig?

V.: Naa....

A.: Var det ikke almindeligt kendt, at han var Nazist?

V.: Det ved jeg ikke rigtig.

Købmanden kærkede selv Smør.

Husassistent Karen Marie Nielsen, Nørre, forklarede, at hun i Vinteren 44 havde tjent hos Fosgaard, og i den Tid havde set Fosgaard kærne Smør hjemme og pakke det ind i Pundspakker. Der var flere Gange om Maanedens kommet Tyskere til Fosgaard, og en enkelt Gang havde hun serveret Aftensmad for en.

Hun havde set, at Fosgaard flere Gange paa sit Kontor havde trakteret Tyskere med Vin og Cigarer, ligesom hun havde lagt Mærke til, at der i Pakhuset stod Ægkartoner med Æg.

Retsmødet fortsattes ved Bedrationsens Slutning.

INDLAND

Ny Amlsvejsinspektør i Aalborg.

Aalborg Amtsråd har antaget Civilingenieur, Amlsvejsassistent Chr. A. Kirkegaard, Roskilde, som Amlsvejsinspektør i Aalborg Amt fra 1. Oktober.

Nedlagt Skole gænaabnes — paa Grund af Dækmangel.

Elevne i Landsbyen Koblerne i Gerlev-Brands Kommune har i nogen Tid strøget fra Centralskolen i Jægerspris, da Skolebørnene ikke har Dæk til deres Cykler. Da det har været umuligt at skaffe anden Befordring, har Skolekommissionen nu maattet gribe til den Udvej at gænaabne den gamle Landsbyskole i Koblerne, der blev nedlagt efter Gennemførelsen af Centralskoleordningen.

Blaahøj-Filskov Kommune.

Ved en Afstemning i Gaar i Kommunen om Deling af Blaahøj-Filskov Kommune i to selvstændige Kommuner blev der afgivet 491 St. for Delingen, mens kun 89 stemte imod. Det betragtes herefter som givet om Deling i de to selvstændige Kommuner bliver gennemført.

Askov Højskole afholder som tidligere Efteraarsskole i Dagene fra 1.—11. September.

Efteraarsskolen antages som sædvanlig med Gæstesamling i Elevforeningen og Klubbet og derefter bliver der 3—4 Foredrag hver Mødedag. Af fremmede Taler kan nævnes Rektor Svend Jørgensen, Stevig, Højskoleforstander Martin Birkeland, Norge, og Skoleforstander M. Bredsted, Thisted.

Modeplan laas paa Højskolen.

Skal Thisted ikke fortsat være Garnisonsby?

Det er muligt, at de fire Flygtningelejre i Nordthy snart nedlægges.

Det Kompagni Soldater, som for Tiden er indkvarteret i Lejren ved Faarboflivej, forlader Thisted sidst i September. Det er begrænset, hvor meget Uddannelse Soldaterne kan faa, naar de skal passe Vagttjenesten ved Flygtningelejrene, og derfor skal de have den sidste Afspidsning i Viborg, inden de 19. Oktober hjemsendes efter 11 Maaneders Tjeneste.

Disse Oplysninger gav Kaptajn Vesterdal os i Formiddag. Det er endnu ikke bestemt, hvem der skal følge efter os, fortsatte Kaptajnen, og om der i det hele taget kommer Soldater til Faarboflivej igen. Jeg har nemlig paa Forhøret, at de fire Flygtningelejre, der endnu findes her paa Egnen: Hjørdemaal, Kronens Hede, Dragebæk og Klitmøller, snart skal ophæves, idet det ikke fortsat kan gaa at have saa stort et Kontingent Soldater til at passe paa saa forholdsvis smaa Lejre.

— Soldaterne uddannes samlet med at de passer paa Flygtningene?

— De faar selvfølgelig deres sædvanlige Uddannelse, selv om den knap kan blive saa god, som hvor man udelukkende kan hellige sig de militære Opgaver. Det har ogsaa betydet en Del med Hæstloven, og i August er det faktisk ikke blevet til noget med Uddannelsen.

— Soldaterne er vel blevet vaccineret mod Paratyfus og Dysenteri? En Soldat ved Aalborg har jo faaet Tyfus af at staa Vagt ved en Flygtningelejr.

— Samtlige 120 Soldater her er blevet vaccineret mod disse Sygdomme. Vaccinationen foregaaft ad tre Gange som det er Tilfældet ved Vaccination mod Difteri.

— Hvordan med Sundhedstanden i Lejren?

— Den er fortrinlig. Barakkerne er imidlertid ikke saa gode, som de burde være. Vi har haft Tilfælde af Fodsvamp, og helt fri for Kakerlaker og andre ubehagelige Insekter er vi ikke — det er Minder fra Tykkertiden.

Saa vidt Hr. Vesterdal. Der er altsaa Mulighed for, at Thistedes Dage som Garnisonsby er talte, naar Flygtningene bliver flyttet.

mil

Den nye Toldforvalter
i Nykøbing

Maarum i Nordsjælland.

Jordefærd

Cyklohandler Fr. Sørensen, Thisted, blev begravet fra Vestre Kapel i Gaar under stor Deltagelse. Der var sendt mange Blomster og Kranse til Baaren. Der var signerede Kranse fra Forsvarsbrødrene og Cyklebørsen.

Pastor J. Aul Sørensen talte i Kapellet og forrettede Jordpaakastelsen. Ved Graven talte Ejendomsnægler Johs. Nielsen, der fremhævede Afdødes gode Egenskaber, særlig hans Ærlighed. Kommunekasserer Erik Andersen talte fra Forsvarsbrødrene.

Kantor Fredskild takkede for Deltagelsen.

Missionshusplanerne i Thisted.

Ved et Møde i Aftes ang. et evt. Køb af en Byggegrund til et nyt Missionshus i Kr. Koldsgade i Thisted, vedtoges det at afslaa Tilbudet, idet man vil se Tiden an, til den ideelle Grund viser sig.

Minerydningen langs Aggertangen afsluttet.

Minerydningskommandoen i Agger slutførte i Aftes Arbejdet med Minerydningen langs Aggertangen. I de sidste 14 Dage har Vejret været saa gunstigt, at Arbejdet er gaaet langt stærkere frem end paa Forhaand beregnet, og i Gaar sprængte man de sidste Miner, der laa helt ude i Thyborøn Kanal. Det var vanskeligt at finde de sidste af Minerne, idet enkelte af dem var anbragt paa indtil 8 Meter Vand, et Sted, hvor de ganske vist ingen Skade kan forårsage paa Skibene, men findes og sprænges skulde de.

Tilbage er endnu Rydningen af Strøkmengen fra Agger nordpaa til Lodbjerg, men i Dag blæser det for haardt til, at Minestrygerne kan ligge ved Kysten.

Ung Mand angrebet af Børnelammelse.

Den 21-aarige Valdemar Graversen, der stammer fra Bedsted, og som tjener hos Gdr. Helge Østergaard, Kjæstrup ved Heltborg, blev i Aftes indlagt paa Thisted Sygehus med tydelige Symptomer paa Børnelammelse.

Færgefarten mellem Jegindø og Mors

er indstillet hver Tirsdag og Torsdag fra 1. September til 1. Maj.

Der
tyske
ternis
var
imidle
Samk
at ha
dem
kunde
noget
Som
Crand
dede
Don
Til T
paa
Kreat
Ejend
An
sin E
mand
19,50
følge
Hand
stians

Tin

Bm
Pouls
1 by
Ud
Ths.
23 i
Gdr
til G
Matr
plus
Har
P. Jer
dum
Lm
Niels
6 b m
vurde
Hst
ren M
49 i
6600
Tyr
J. Se
9 v H
Hst
Verne
60 g
Gdr
Gdr.
Nr. 7
90,00
vurde
Hst
ter
Refs.
Mu
Gdr.
drup
30,00
Hst
Mads
Hellig
Sne
handl
Nr. 6
Krom
Fis
kitekt
bund

Tyske Flygtningekvinder som Vidner.

Der blev i Gaar ført to kvindelige tyske Flygtninge som Vidner i en Fraterniseringssag i Fjerritslev. Tiltalt var Arbmd. Henning Jensen, der imidlertid nægtede at have haft noget Samkvem med Flygtningene ud over at have talt med et Par Stykker af dem enkelte Gange. Flygtningene kunde ikke huske, at de havde haft noget med Henning Jensen at gøre. Som Vidner afhørtes endvidere Læge Crandal og Frue, Fjerritslev, der ledede Lejren.

Dommen falder i næste Uge.

Nu er Værket komplet

FEM AAR

I 2 store Bind fortæller 132 danske Mænd og Kvinder om deres

INDTRYK OG OPLEVELSER

fra 9. April 1940 - 5. Maj 1945

Redigeret af Redaktør Chr. Refslund og Overlæge Dr. med. Max Schmidt

Læs Pressens Udtalelser om Bd. I:

— en Samling Øjenvidners Beretning af stor Værdi. **Berl. Tid.**

Det er som Begivenhederne Jaar Liv paa Siderne. **Information**

— den nemmest tilgængelige Fremstilling af Besættelsen, jeg endnu har læst. **Krist. Dagblad**

— belyser Sider af Udviklingen, som kun et Faatal har kendt.

Jyllandsposten

— et af de Værker om Danmarks Trængselsaar, der vil blive staaende.

Fyns Tidende

— spændende og dramafyldt Stof, der bevæger Læseren. **Sønderjyden**

Bd. I Kr. 18,00 • Bd. II Kr. 22,00

Indbundet i 2 smukke Vælskbind Kr. 65,00

ET VÆRK DE BØR EJE

H. HAGERUP

SLESVIGSK FORLAG

Slipper Thisted for at faa allierede Flygtninge?

Der arbejdes for Tiden paa at gøre Dragsbæk-Fæstningen i Orden til at modtage de tidligere omtalte 1500 allierede Flygtninge, som skulde hertil fra Lejren i Nymindegab, der skal anvendes af Hæren. Hvornaar Flygtningene kommer ved man ikke, og det skal endda ikke være helt afgjort, om de overhovedet kommer, idet Røde Kors' Hovedkontor for faa Dage siden har meddelt, at „det ikke var givet, at Flygtningene kom hertil,“ idet Røde Kors, under hvem Flygtningene sorterer, helst vil beholde dem i Nymindegab, hvor Boligforholdene er bedre, end de vil blive i Dragsbæk.

En af de første Dage ventes Lejrchefen fra Nymindegab, Løjtnant Kaas-Larsen, til Thisted.

Købmanden i Tved havde broget Omsætning med Tyskerne

Købmand Fosgaard tiltalt for baade ulovlig Handel og Værnemageri. — Sagen til Afgørelse ved Særretten i Dag.

I Formiddags behandledes ved Særretten i Thisted hos Dommer Rasmussen Sagen mod Købmand Johs. Fosgaard, Tved, der tiltaltes for under Paaberaabelse af egen national og politisk Indstilling og særlig anstødeligt Initiativ at have samarbejdet med Besættelsesmagten som Leverandør og Entreprenør, ved

1. i Juni 1942 at have oprettet en Kiosk indenfor det afspærrede Omraade i Vigso, 7 km fra Forretningen, hvorfra han til i Slutningen af 1944 til Tyskerne solgte almindelige Kioskvarer, samt Flæsk, Pølse, Kød, Mælk, Konserver, Brød, Æbler og Damestrøm-

per har til Formaal at oprette et uafhængigt Khuzistan.

Reuters Bureau tilføjer, at de nævnte Tropper er blevet udsendt fra Indien til Basra for at beskytte indiske, britiske og arabiske Liv i Sydpersien, saafremt Forholdene skulde kræve det.

Ekskursionerne.

cen er der allerede Ekskursioner af fagdanske Statskonsulent, Dr. Jacobsen karplanter, som Major Ignatieff fra Car Formand for FAOs Ernæringskomite, lanteavlslaboratorium i Lyngby.

per uden Tilladelse og uden at der afleveredes Rationeringsmærker, hvorved han havde en Omsætning paa 198,000 Kr. med en Bruttofortjeneste paa 24,000 Kr.

2. for ulovligt i 1944 at have oprettet en lignende Kiosk i Bulbjerg, 45 km fra hans Bopæl, hvorfra han solgte lignende Varer som i Vigso.

3. for fra sin Købmandsforretning i Tved under hele Besættelsen at have solgt et urimeligt stort Kvantum Varer samt Kartofler og Fjerkræ.

4. og for i Begyndelsen af Oktober 1944 at have rettet Henvendelse til et tysk Kørselskontor med Tilbud om at udføre Kørselsarbejde med en lejet Lastbil, og at have kørt for 25,699 Kr. indtil April med en Nettofortjeneste paa 10,953 Kr.

Ind i og ud af Nazistpartiet.

Fosgaard erklærede at han ikke heltud kunde erkende sig skyldig. Han forklarede, at han begyndte Forretning i 1930.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen: De blev meldt ind i Nazistpartiet i 1935.

F.: Det mener jeg ikke... i hvert Fald mener jeg, jeg blev meldt ud igen.

Domm.: De staar i Kartoteket Men hvorfor meldte De Dem ind?

F.: Det ved jeg ikke, jeg har aldrig været politisk interesseret.

Domm.: Lad nu være med at sidde og væve! Man melder sig ikke ind i et Parti og skriver under paa saadan nogle gyselige Erklæringer, hvis der ingenting er. De kan lige saa godt optræde som et Mandfolk i Retten.

F.: Jeg sympatiserede ikke med Fritz Clausens Politik og meldte mig ud ved et Møde i Koldby. Det skete til Arne Smith og da jeg sad i Celle med ham, sagde han, at det kunde han godt huske.

E. Larsen,

Landsretssagfører,
Vestergade 38.Incassationer, Retssager,
Ejendomshandeler, Laane-
sager og andre juridiske
Forretninger. Telf. 189.Domm.: Er De ikke Nazist nu?
F.: Nej!Domm.: De er vel ingenting!
Saa kan man jo blive alt muligt
— som Vinden blæser i Øjeblik-
ket.Tyskerne maatte ikke sove ved
Pigekammeret.Ankl.: Hvordan kom De efter
Besættelsen i Forbindelse med
Tyskerne.F.: Jeg kom ikke i særlig For-
bindelse med dem udover at de
kom i Butiken.Ankl.: Der var ogsaa nogen,
der spiste hos Dem.F.: Det kunde passere med en
enkelt.Ankl.: Det var Indkøbschefen
for Tyskerne.F.: Nej, han havde med Trans-
porten at gøre.Ankl.: De skaffede en Tysker
Bolit i Tved.F.: Han skulde jo hos os, da
Tyskerne kom til Tved; men min
Kone vilde ikke have det, da vi
kun havde et Værelse ved Siden
af Pigekammeret, og saa maatte
jeg skaffe en Stue et andet Sted
og fik ham ind hos Søren Søren-
sens.Ankl.: Man har ogsaa set Ty-
skerne forlade Deres Bopæl om
Natten.F.: Det hændte mange Gange,
de kom ind, naar der var sket
Ulykkestilfælde.

Domm.: Hvad gjorde de?

F.: Ja, de kom altid ind til os.

Domm.: Det var noget under-
ligt noget, at Tyskerne kom kun
hos Dem ved Ulykkestilfælde og
ikke for Fornøjelse.F.: Det er ikke saa underligt;
jeg husker engang en Motorcyk-
le...Domm.: Det er ligegyldigt; det
er ikke det, vi taler om. Hvilken
selskabelig Omgang har De haft
med Tyskerne?

F.: Jeg har ingen haft.

Ankl.: Hvad var det saa med
de fire Tyskere?

Domm.: Var det Pigen, der

rer Terkilsen: Har De Anel-
se om, hvor meget af det, der
solgtes til Tyskerne?

F.: Vel en Trediedel.

Domm.: Var De personligt op-
pe i Kiosken?

F.: Nej.

Domm.: Gav De Personalet
deroppe Instruktioner?F.: Jeg mente, det var saa ind-
lysende, at Tyskerne ikke vilde
handle i Kiosken, naar de selv
havde Kantine, og paa Fløde i
Daaser stod, at det ikke maatte
sælges til Tyskerne.Ankl.: Tror De ikke, det alli-
gevel er gaaet til dem?F.: Det kan man maaske nok
gaa ud fra.Ankl.: Før De oprettede Kio-
sken, købte De f. Eks. for 395
Kr. paa KoopmannsSlagteri, men
saa steg det til 2000 Kr. ad Gan-
gen.F.: Det var Polser, der solgtes
varme.

Fosgaards Æghandel.

Ankl.: De solgte ogsaa Æg til
Tyskerne.

F.: Det var forsvindende!

Ankl.: De havde stort Hønseri
selv.F.: Det var kun lille under
Krigen, kun paa 100 Høns.Ankl.: De fik ogsaa Æg fra
Deres Kunder.

F.: Det har ikke været meget.

Ankl.: De plejede at levere Æg
til Thisted, men det holdt næsten
op.Domm.: Var det ikke, fordi Ty-
skerne fik dem? Vi andre fik
næsten aldrig Æg.F.: Jeg var ikke klar over, at
jeg ikke maatte sælge Æg til en
tysk Soldat. Jeg troede slet ikke,
jeg maatte nægte det.Domm.: De skulde have givet
ham nogle daarlige Slikkerier i
Stedet for danske Næringsmid-
ler!Ankl.: I 1939 leverede De
14.500 kg Æg til Firmaerne i
Thisted, i 1943 blev det til in-
genting, og i 1944 købte De end-
da 35 Kasser Æg. Det var da paa
Grund af Tyskerhandelen.Domm.: Hvor mange Æg gik
der ud til Kiosken i Vigso?

F.: Ca. 200 Æg om Maaneden.

Ankl.: Det kan da vist ikke
passe!

Domm.: Hvem fik de Æg?

F.: Det passerede hver Dag, at
de danske Arbejdere spejlede
Æg.Domm.: Saa slog 5 Æg om Da-
gen ikke meget til til 400 Arbej-
dere og 100 Soldater.F.: Der var jo en Kiosk mere,
som havde lige saa megen Han-
del.

Domm.: Hvem havde den?

F.: Købmanden i Vigso.

Ankl.: Der er Vidner paa, at
der er solgt Æg til tyske Solda-
ter.

F.: Det passer ikke!

Kun lille Strømpesalg.

Ankl.: Solgte De meget fra Bu-
tiken i Tved?F.: Ikke særlig meget; det var
kun Smaating.Ankl.: Blev der ikke købt ind
til Tyskerne i Hansted?

F.: Nej!

Ankl.: Hvordan var det med
de Damestrømper i Vigso?F.: Det var kun forsvindende
lidt og kun det første Aar.Domm.: Hvor meget er for-
svindende lidt?

F.: Maaske et Dusin Par.

Domm.: Efterhaanden skal vi
jo til at lede efter, hvordan De
overhovedet er kommet op paa
en Omsætning af 180.000 Kr.,
naar der kun er solgt Mælk, Brød
og Slikkerier.Ankl.: Gik der ikke Vognlad-
ningsvis af Varer til Hansted?

F.: Nej.

Ankl.: De har i Forretningen
haft en Omsætning paa 420.000
Kr. under Krigen. Er ogsaa kun
10 pCt. deraf til Tyskerne?F.: Jeg mener ikke, det er
mere.Ankl.: Solgte De Damestrøm-
per til Tyskerne i Tved?

F.: Nej, aldrig til Tyskerne.

Ankl.: Det siger Folk.

Forsv.: Solgte De rationerede
Varer til Tyskerne overhovedet?F.: Nej, det mente jeg ikke;
jeg forlangte at faa rationeret
Brød hos Bageren.Domm.: De spiste vel selv
Brød hjemme og var derfor klar
over, at det var rationeret Brød,
De fik.Ankl.: De har ogsaa leveret
Gæs og Kalkuner.

F.: Det var ikke mange.

Domm.: Til Tyskerne?

F.: Der kom maaske en Sol-
dat og bestilte en Gås.Tyskerne manglede Kartofler —
Ankl.: Og Kartofler?F.: Ca. 5 Tdr. til nogle Solda-
ter i Tved Skole, der ikke havde
faaet deres Forsyninger frem.Domm.: Vidste De ikke, det
var strengt forbudt?F.: Nej, Tyskerne købte ogsaa
andre Steder i Tved.Domm.: Det var det, Bybe-
folkningen led under hele Krigen,
hvad der gled ud paa den Maade
og ødelagde alle Administratio-
nens Beregninger.Ankl.: Der er ogsaa noget med
tre Grise.

F.: Nej.

Ankl.: Og Æbler.

F.: Vi har haft lidt i Kiosken.

Ankl.: De kørte ogsaa rundt
og solgte Æbler.

F.: Ikke til Tyskerne.

Værnemøderiet med Lastbilen.
Ankl.: Hvordan var det med
Lastvognen?F.: Den lejede jeg af en Mand
i Røhr og led den køre for H. P.
Hansens Kørselskontor. Den kør-
te først ved dansk Arbejde, men
da havde jeg et Underskud paa
8000 Kr.

Domm.: De tabte altsaa Penge

Redigeret af Redaktør Chr. Refslund

Læs Pressens Udtalelser om B
— en Samling Øjenvitners Beretning
af stor Værdi. Berl. Tid.Det er som Begivenhederne faar Liv
paa Siderne. Information— den nemmest tilgængelige Frem-
stilling af Besættelsen, jeg endnu har
læst. Krist. Dagblad

Bd. I Kr. 18,00 •

Indbundet i 2 smukke

ET VÆRK D

H. HAGERUP

Domm.: Hvad købte de bl. a.?

Fru C.: Mælk og Smør...

Domm.: Købte de Smør? Det
har vi ikke hørt før.Ankl.: Kernede Fosgaard Smør
hjemme?Fru C.: Ja, jeg har selv købt
af det; men jeg ved ikke, om Ty-
skerne fik af det.Ankl.: Skete der Salg af større
Varepartier?Fru C.: Der kom Biler og hen-
tede en Del Varer.Fosgaard: Det var ud til Kio-
sken!Tyskerne hentede Varer
hver Uge.Arbejdsmand Anders Mose
Christensen, Tved, havde
bl. a. set Tyskerne hente Kartof-
ler i et Hestekøretøj.Forsv.: Ved De, at det var til
Tyskerne?C.: Ja, jeg stod selv og talte
med en af dem om det.Fosgaard: Det har aldrig fun-
det Sted.Domm.: Ratten har ingen
Grund til at tvivle om Vidneud-
sagnets Rigtighed.Ankl.: Hvor mange Kartofler
var det?

C.: Vel en halv Snes Tdr.

Ankl.: Har De set, om der er
hentet Æg?C.: Det har jeg set flere Gan-
ge.Fosgaard: Det var ud til Kio-
sken!C.: Æggene kom til Hamborg,
og der har Fosgaard ikke haft
Kiosk.

kun havde et Værelse ved af Pige-kammeret, og saa maatte jeg skaffe en Stue, et andet Sted og fik ham ind hos Søren Sørensen.

Ankl.: Man har ogsaa set Tyskerne forlade Deres Bopæl om Natten.

F.: Det hændte mange Gange, de kom ind, naar der var sket Ulykkestilfælde.

Domm.: Hvad gjorde de?

F.: Ja, de kom altid ind til os.

Domm.: Det var noget underligt noget, at Tyskerne kom kun hos Dem ved Ulykkestilfælde og ikke for Fornøjelse.

F.: Det er ikke saa underligt; jeg husker engang en Motorcykle.

Domm.: Det er ligegyldigt; det er ikke det, vi taler om. Hvilken selskabelig Omgang har De haft med Tyskerne?

F.: Jeg har ingen haft.

Ankl.: Hvad var det saa med de fire Tyskere?

Domm.: Var det Pigen, de besøgte eller Deres Kone... det er da mystisk, at De ikke ved det.

Troede ikke, Tyskerne vilde handle i Kiosken.

Ankl.: Deres Hukommelse er ikke god. Hvorfor oprettedes Kiosken i Vigso?

F.: Entreprenørfirmaerne opfordrede mig til at lave en Kiosk for danske Arbejdere.

Ankl.: Der var ogsaa Tyskere derude!

F.: Der var kun 60, da vi begyndte, og 400 danske Arbejdere. Kiosken oprettedes udenfor det afspærrede Omraade; først senere kom der Pigtraad om.

Domm.: Hvad handlede De med?

F.: Chokoladevarer.

Domm.: Det er ikke det, der interesserer os!

Ankl.: Konserver?

F.: Det har vi haft, men det var ikke meget.

Ankl.: Der ligger Regninger paa Indkøb for over 3000 Kr. til Deres Forretning. Hvem har købt Grisesylte og Bøfcarbonade... det var da ikke Beboerne i Tved!

F.: Jo-e, de købte da noget.

Ankl.: Tror De nu ogsaa det; det gør man da ikke i Almindelighed.

F.: Det var muligvis ikke store Partier.

Ankl.: Tyskerne var jo interesserede i at sende den Slags hjem.

Forsvareren, Landsretssagfø-

der har haft ham nogle daarlige Slikkerier i Stedet for danske Næringsmidler!

Ankl.: I 1939 leverede De 14,500 kg Æg til Firmaerne i Thisted, i 1943 blev det til ingenting, og i 1944 købte De endda 35 Kasser Æg. Det var da paa Grund af Tyskerhandelen.

Domm.: Hvor mange Æg gik der ud til Kiosken i Vigso?

F.: Ca. 200 Æg om Maaneden.

Ankl.: Det kan da vist ikke passe!

Domm.: Hvem fik de Æg?

F.: Det passerede hver Dag, at de danske Arbejdere spejlede Æg.

Domm.: Saa slog 5 Æg om Dagen ikke meget til til 400 Arbejdere og 100 Soldater.

F.: Der var jo en Kiosk mere, som havde lige saa megen Handel.

Domm.: Hvem havde den?

F.: Købmanden i Vigso.

Ankl.: Der er Vidner paa, at der er solgt Æg til tyske Soldater.

F.: Det passer ikke!

Ankl.: De købte da 40,000 Stk Ægkartoner. Hvad brugte De dem til?

F.: Dem solgte jeg i Bundter.

Domm.: Hvor fik Tyskerne saa Æg fra til at lægge i Kartonerne?

F.: Det ved jeg ikke; men jeg saa jo, de kom med hele Bilfulde Æg fra Thisted til Hansted.

Domm.: Hvor meget androg den tyske Handel i Vigso?

F.: Ca. 10 pCt.

Ankl.: Kommissionen mener betydeligt mere.

F.: Der var forsvindende lidt tysk Handel.

Ankl.: Mon ikke vi nærmere skulde regne med 60 pCt.?

F.: Det tror jeg ikke.

Ankl.: Har De overhovedet nogen Mening om det?

F.: Der kan jo være forskellige Meninger...

Varerne i Bulbjerg blev stjaalet.

Ankl.: Saa fik De ogsaa Kiosk i Bulbjerg.

F.: Det var Theut, der flyttede dertil, og vi flyttede med og lukkede Kiosken i Vigso.

Ankl.: Lukkede?

F.: Naa, nej, jeg lejede den ud.

Ankl.: Saa kan jeg ikke forstaa, at De lige til Krigens Slutning har faaet Tusinder af Kroner i Indtægt derfra.

F.: Ja, saa maa vi jo have haft den senere.

Ankl.: Var det ogsaa Tyskerne, De solgte til i Bulbjerg?

F.: Nej, det var mest Russere.

Ankl.: Javel, men de var da i tysk Uniform.

F.: Det var kun ganske kort, vi havde Kiosken i Bulbjerg. Den gik ikke godt nok en Nat brækkede nogen ind og stjal det hele paa een Gang, og saa holdt vi op.

faaet deres Forsyninger frem. Domm.: Vidste De ikke, det var strengt forbudt?

F.: Nej, Tyskerne købte ogsaa andre Steder i Tved.

Domm.: Det var det, Bybefolkningen led under hele Krigen, hvad der gled ud paa den Maade og ødelagde alle Administrations Beregninger.

Ankl.: Der er ogsaa noget med tre Grise.

F.: Nej.

Ankl.: Og Æbler.

F.: Vi har haft lidt i Kiosken.

Ankl.: De kørte ogsaa rundt og solgte Æbler.

F.: Ikke til Tyskerne.

Værnemageriet med Lastbilen.

Ankl.: Hvordan var det med Lastvognen?

F.: Den lejede jeg af en Mand i Ræhr og lod den køre for H. P. Hansens Kørselskontor. Den kørte først ved dansk Arbejde, men da havde jeg et Underskud paa 8000 Kr.

Domm.: De tabte altsaa Penge paa Danskerne, og saa skulde det tjenes ind paa Tyskerne. Det er det, der hedder Værnemageri.

F.: Ja, det maa man vel erkende.

Domm.: Ja, det kan De lige saa godt sige rent ud.

F.: Men jeg synes ikke, der er Tale om noget utilbørligt Forhold.

Tyskerne forlod Fosgaards ved Midnatstid.

Forkarl Johs. Christensen, Tved, forklarede, at han en Søndag Aften havde set 3-4 Tyskere komme ud fra Fosgaards efter Midnatstid og køre bort i Bil.

Ankl.: Har De ellers set Tyskere der?

C.: Mange Gange i Kontoret og Butiken.

Ankl.: Kom Tyskerne ud af Butiken den Nat?

C.: Nej, af den private Indgang.

Fosgaard kernede selv Smør og solgte.

Fru Laura Mose Christensen, Tved, der har boet nærmeste Nabo til Fosgaard, forklarede, at hun havde set Tyskerne komme og gaa der om Aftenen.

Ankl.: Hvad mente De, de kom der for.

Fru C.: Det ved jeg ikke.

Ankl.: Til Rapporten har De sagt, De troede Fosgaard holdt Sammenkomster for Tyskerne.

Domm.: Det hører ikke hjemme i en Politirapport, hvad Folk fantaserer sig til.

Ankl.: Kom der Tyskere i Butiken?

Fru C.: Ja... de handlede meget der; men jeg ved ikke, om de blev favoriserede.

Tyskerne hentede Varer hver Uge.

Arbejdsmand Anders Mose Christensen, Tved, havde bl. a. set Tyskerne hente Kartofler i et Hestekøretøj.

Forsv.: Ved De, at det var til Tyskerne?

C.: Ja, jeg stod selv og talte med en af dem om det.

Fosgaard: Det har aldrig fundet Sted.

Domm.: Retten har ingen Grund til at tvivle om Vidneudsagnets Rigtighed.

Ankl.: Hvor mange Kartofler var det?

C.: Vel en halv Snes Tdr.

Ankl.: Har De set, om der er hentet Æg?

C.: Det har jeg set flere Gange.

Fosgaard: Det var ud til Kiosken!

C.: Æggene kom til Hamborg, og der har Fosgaard ikke haft Kiosk.

Forsv.: Hvordan ved De, de kom dertil?

C.: Det var Opkøbschefen derfra, der hentede dem.

Domm.: Hvor mange Æg var der i en Kasse?

C.: Ca. 250.

Ankl.: Hvad blev der solgt til Tyskerne fra Kiosken?

C.: Æg og Smør og i det hele taget alt...

Ankl.: Var Fosgaard tyskvenlig?

C.: Han snakkede venligt med dem.

Domm.: De snakkede jo selv med Tyskerne.

C.: Ja.

Domm.: Saa hans Ansigt venligere ud, naar han talte med Tyskerne, end Deres saa ud, naar De talte med dem?

Chr. Det synes jeg.

Fosgaard: Jeg har ikke kunnet snakke Tysk under hele Besættelsen!

Domm.: Og Venligheden digter man sig nok til.

Forsv. (til Christensen): Hvordan kom De selv i Snak med dem?

C.: De vilde jo gerne snakke...

Domm.: Ja, og saa snakkede De. — Men der var mange, der ikke gjorde det!

Ankl.: Hvor tit kom de tyske Biler efter Varer?

C.: Hver Uge Aaret igennem!

Fosgaard: Det passer ikke; men der er blevet sat Varer af hos mig, som Tyskerne skulde afhente.

Solgte Æbler i Hansted.

Arbejdsmand Niels Chr. Nielsen Vutborg, Tved, forklarede, at han havde set Fosgaards Vogn køre rundt indenfor det

Domme i Nordmark-Sagen.

Gudmund Sørensen fik 15 Mdr., Harry Petersen 4 Mdr. og Jørgen Jensen 40 Dages Fængsel.

Efter en Frokostpause gik Særretten i Thisted i Gaar Eftermiddags over til Proceduren i Nordmark-Sagen.

Landsretssagfører Larsen krævede Dom efter Anklageskriftet, idet han ogsaa krævede de Tiltaltes Formuer konfiskerede. Sørensen er jo en mærkelig Mand, der baade har gjort tysk Krigstjeneste og været Værnemager, men samtidig støttet Modstandsbevægelsen. Dette synes modstridende, men mange Mennesker vilde gerne staa i begge Lejre eller hældede til samme Anskuelse som dem, han var sammen med. Sørensen var en slap Karakter, der hældede til begge Sider — mest til den tyske. Han var baade tysk Soldat og har arbejdet i Tyskland, før han blev Entreprenør for Værnemagten her. Jensen var jo Købmand og Petersen handelsuddannet, saa det maa betegnes som anstødeligt Initiativ, at de bliver Entreprenører.

Sørensen støttede helt Kampen mod Tyskerne!

Landsretssagfører Terkilsen erklærede, at Sørensen var Kommunist, men paa Grund af ulykkelige personlige Forhold kunde han ikke være i Aarhus og blev indfanget af nazistiske Lokketoner og vilde se, hvad der laa i dette nye, som man i Danmark ikke kendte meget til. Han tog ned til en Sportsskole, men der var ikke Tale om, at det var en Slags Førerskole eller Uddannelse til Krigstjeneste. Han var ikke paa Session, men kun til Undersøgelse for smitsomme Sygdomme. Da Tyskerne vil presse ham til at fortsætte ved Militæret, forlanger han at blive hjemsendt. Tjenesten ved Rikorpset var rent civil og ikke strafbar. Vi har hørt, at han støttede Modstandsbevægelsen, og jeg tror, han fuldt og helt hældede til den Side, der støttede Kampen mod Tyskerne. Heller ikke kan han straffes efter Værnemagerlovens § 15, hans Forhold maa henføres under en af de mildere Love. Han har altid været Bygningshaandværker, og det er kun den Slags Arbejde, han har udført.

Ikke udfoldet personligt Initiativ.

Overretssagfører Dybdahl Andersen nedlagde Paastand om Frifindelse af Jørgen Jensen, subsidiært Dom efter Værnemagerlov 2. Han havde kendt Sørensen mange Aar som Tømrermester i Aarhus og af og til lånt ham Penge, og han havde ikke

se for Harry Petersen, subsidiært mildeste Straf efter Værnemagerlov 2. Han henviste til, at alle Priser og Betalingsforhold var i Orden. Spilletts Regler var fulgt, saa der foreligger intet anstødeligt. Heller ikke Selskabets Stiftelse var utilbørlig, da det skete med Henblik paa et kommende Genopbygningsarbejde. Man udførte ikke alene Værnemagerarbejde, men ogsaa et Vejarbejde for Hundborg-Jannerup Kommune.

Ikke afgørende, om Spilletts Regler er fulgt.

Anklageren bemærkede, at selv om Spilletts Regler var fulgt, var Spørgsmaalet, hvad man havde gjort for at faa Arbejdet. Sørensen er forøvrigt tidligere straffet for Hæleri med Hensyn til Indkøb af Materialer til Firmaet.

Landsretssagfører Terkilsen betegnede det som et Postulat, at Selskabet var stiftet med Værnemageri for Øje. Sørensen er straffet for at have købt nogle Brædder til en privat Bygning i Aarhus.

Dommeren: Det er mærkeligt, der kun er tjent 105,000 Kr. paa en Omsætning af over 2 Mill. Kr., altsaa kun 5 pCt.

Harry Petersen: Der var en Tid, vi tjente mere, men vi tabte det paa et stort Arbejde i Klitmøller.

Dommen.

Kl. 4½ faldt Dommen. Gudmund Sørensen fik 1 Aar og 3 Mdr.s Fængsel, hvorfra gaar 1 Aar og 66 Dages Varetægtsarrest. Han er idømt 8 Mdr. for Krigstjenesten og 7 Mdr. for Værnemageri. Til Fordel for Statskassen inddrages 33,250 Kr., og Sørensen mister i 5 Aar Stemmeret, Valgbarhed og Adgang til offentlige Stillinger.

Harry Petersen idømtes 4 Mdr. Fængsel, og der inddrages 34,275 Kr., og Jørgen Jensen 40 Dages Fængsel og fik inddraget 8525 Kr.

Af Sagsomkostningerne skal Sørensen ændre Halvdelen, de to ændre hver en Fjerdedel.

Sørensen og Petersen modtog Dommen, medens Jensen udbad sig Betænkningstid.

ikke kendte til. Han tog ned til en Sportsskole, men der var ikke Tale om, at det var en Slags Førerskole eller Uddannelse til Krigstjeneste. Han var ikke paa Session, men kun til Undersøgelse for smitsomme Sygdomme. Da Tyskerne vil presse ham til at fortsætte ved Militæret, forlanger han at blive hjemsendt. Tjenesten ved Rikorpset var rent civil og ikke straffbar. Vi har hørt, at han støttede Modstandsbevægelsen, og jeg tror, han fuldt og helt hældede til den Side, der støttede Kampen mod Tyskerne. Heller ikke kan han straffes efter Værnemagerlovens § 15, hans Forhold maa henføres under en af de mildere Love. Han har altid været Bygningshaandværker, og det er kun den Slags Arbejde, han har udført.

Ikke udfoldet personligt Initiativ.

Overretssagfører Dybdahl Andersen nedlagde Paastand om Frifindelse af Jørgen Jensen, subsidært Dom, efter Værnemagerlov 2. Han havde kendt Sørensen mange Aar som Tømrermester i Aarhus og af og til lånt ham Penge, og han havde ikke udfoldet noget personligt Initiativ for at blive engageret i tysk Arbejde. Selvfølgelig var det forkert at modtage de 8000 Kr., og det maa han bløde for, men hans Indskud paa 2500 Kr. som er tabt, maa dog tages i Betragtning.

Nordmark stiftet med Henblik paa Danmarks Genopbygning!

Landsretssagfører Rasmussen krævede ligeledes Frifindel-

abte det paa et stort Arbejde i Klitmøller.

Dommen.

Kl. 4½ faldt Dommen. Gudmund Sørensen fik 1 Aar og 3 Mdr.s Fængsel, hvorfra gaar 1 Aar og 66 Dages Varetægtsarrest. Han er idømt 8 Mdr. for Krigstjenesten og 7 Mdr. for Værnemageri. Til Fordel for Statskassen inddrages 33,250 Kr., og Sørensen mister i 5 Aar Stemmeret, Valgbarhed og Adgang til offentlige Stillinger.

Harry Petersen idømtes 4 Mdr. Fængsel, og der inddrages 34,275 Kr., og Jørgen Jensen 40 Dages Fængsel og fik inddraget 8525 Kr.

Af Sagsomkostningerne skal Sørensen udrede Halvdelen, de to andre hver en Fjerdedel.

Sørensen og Petersen modtog Dommen, medens Jensen udbad sig Betænkningstid.

SPORTEN

Herning „Fremad“s Mesterrækkehold.

der paa Søndag skal spille Turneringskamp i Thisted, spillede i Aften paa Hjemmebane Cupkamp mod Divisionsholdet fra Esbjerg. Herning tabte med 1—3.

Ved en Fodboldkamp

paa Idrætspladsen i Snedsted i Aften vandt Bedsted 1. Hold over Snedsted 1. Hold med 2—1.

Ved Særretten i Thisted

vil der i Morgen Formiddag blive berammet adskillige Sager til Behandling. Det drejer sig bl. a. om Sagerne mod Manufakturhandler Chr. Søndergaard og Fru Ingeborg Jensen. Desuden vil Brødrene Jens og Poul Jensen samt Henrik Krogh, der alle tre har siddet fængslet i et Aarstid for Værnemageri, blive fremstillet, og de vil af Forsvareren blive krævet løsladt.

gaard bevilte og
eder Dahlgaards træer
or hans Vinduer, saa
brænde Lys paa Værk-
ger hele Dagen. Over
synsmændene.

and Monn Thomsen
Spiritusbevilling. For-
r. Bojsen og Sønder-
ikke gaa med hertil,
gaard anbefalede, da
det var bedre, at en
Mand solgte Øllet, end
og Nykøbing-Bilerne
aden og solgte det.
e vilde ikke gaa med,
e kendte Manden, og
Andragendet nægtet.
alget havde været i
t se paa et motordrevet
ingsanlæg og anbefa-
at anskaffe et lignende,
oste godt 2000 Kr.

gaard var betænkelig
til Arbejdsløsheden,
e syntes det var bedre
jds mændene lave Ar-

gaard vilde gaa imod,
skulde købes helt ny

anbefalede at over-
ejudvalget at købe et

de d. 12. September

Har et godt kester.

ommer glæde
oncenter
mmunerne.

ede Musikdirektør Axel
isted Plantage for næst-
denne Sæson, og paa
r han Taktstokken. Saa
ad fra, at den bedste Del
er forbi. Orkestret har
nge, og Vejret har ikke
ldelse af nogen Koncert.

Søndagsudflugter og
Arrangementer fandt et
Antal Tilhørere til Kon-
agkyndig udtaler, at Thi-
Provinsens fineste Blæse-
naaske Randers overgaar
skal man helt op til Milli-
nde noget tilsvarende.

at afslutte med en Kon-
tærket Orkester fra Aal-
ted, oplyser Musikdirek-
ted Socialdemokrat, men
ikke noget af i Aar. Jeg
aa Vejret, og i Stedet
aa at holde en Koncert i
g's Sal med Musikere

rt er Deres Orkester?

Fosgaard sad en Maaned for længe.

Han dømtes kun for en lille
Part af Tiltalen, og det blev
til 5 Mdr.s Fængsel.

Kl. 17,30 i Gaar faldt Dommen
i Købmand Fosgaard-Sagen ved
Særretten i Thisted. Han idømtes
Fængsel i 5 Mdr., og da han har
siddet i seks, nemlig fra 22. Febr.
1946, er Straffen saa vel afsonet.
Der gives ikke Erstatning for den
overskydende Maaned. 10,359 Kr.
konfiskeredes, men der fradømmes
ikke almen Tillid.

Fosgaard blev irifundet for Til-
tale i Kiosk-Sagen og dømtes ude-
lukkende for at have kørt Lastbil
for Tyskerne. Kørselen angik
25,000 Kr. Han modtog Dommen,
og en halv Time efter forlod han
Arresten og tog til sit Hjem.

Som Vidner afhørtes i Gaar Ef-
termiddag Kommis Knud Jensen,
Vorupør. Han mente, at der var
solgt lige saa meget til Danskerne
som til Tyskerne i Fosgaards For-
retninger.

Mølleriejer Niels Anders Dams-
gaard Jensen, Hundborg, der har
passet en af Kioskerne, mente, at
der var solgt meget lidt til Tyskerne.
Iøvrigt fragik Vidnet en hel Del
af, hvad han havde forklaret til
Politirapporten i sin Tid.

Videre afhørtes Kommis Verner
Fuglsang, Ræhr, Bagerm. Tousig,
Hillerslev, og Bagerm. Boddum
Nielsen, Thisted, der oplyste, at
det Brød, de leverede til Kioskerne,
hovedsagelig bestod af Ærtemel
og kun lidt Rugmel. Forretnings-
lærer Chr. Smed Christensen og
Ægeksportør Chr. Jørgensen for-
klarede om Ægleverancerne.

Frisørforretning solgt.

Frisørmester Reginald Thomsen,
Thisted, har solgt sin Forretning i
Vestergade til Frisør Aage Daniel-
sen, Skanderborg. Overtagelsen
sker 1. September.

Farvel til Tømmerby-Præsten.

I Anledning af Pastor L. B. Chri-

mange, og
konen var
Søndag
mester S.
og Folk
varmt og
fra Ordet
Gud".

Der b
Voksne
og der v
F D Fs
Elter at
havde re
og Foræl
til Sønd
Nyegaard

Prisen p

Prisdin
den gæ
ning for
videre.
dende M
under H
gelig er d
i Somme
sigten s
Forhandl
Vintergu
ringere
sættes ti

Politif Injurie

Besl
føje
dog

En D
under F
mægtig
Formidd
af Polit
Viborg,
mod In
benhavn

Sage
Ingeniør
kom til
drag i
filmen
Ingeniør
lam, for
draget
Dage i
Thisted,
draget
littet, og
han til
Privatbo
meddel

Domme, der ventes.

Ved Særretten i Thisted er følgende Sager berammet:

19. Septbr. Vognm. Harry Dahl, Hvidbjerg, 20. Septbr. Fru Ingeborg Jensen og Vognm. J. Michael Jensen, 23. Septbr. Ant. Vilh. Jensen, Hvidbjerg, 24. Septbr. Chr. Søndergaard, Thisted.

En „Vildand“ fra Flensborg

Meddelelsen om Trafik- afbrydelserne var urligtige

København. Mysteriet angaaende Meddelelsen om de britiske Myndigheders Afbrydelse af al Post-, Telefon- og Telegraf forbindelse i Tyskland er nu klaret. Det viser sig, at der paa en eller anden Maade i Flensborg er kommen nogle Plakater frem som Besættelsesmyndighederne anvendte

THISTED BY OG EGN

Hvorledes bliver Vejret?

Meteorologisk Institut meddeler:
Udelt til svag sydlig Vind, omkring
normal Varme og enkelte Byger, for-
trinvis over de vestlige Egne.
Førdelelygterne tændes 20,57, og
slukkes 5,50.

Jensen & Krogh løsladt.

De tre Indhavere har siddet
fængslet i et Aar.

Efter forudgaaende Under-
haandsforhandlinger mellem Øvrig-
hedens Instanser fremstilledes
Indehaverne af Firmaet Jensen &
Krogh i Morges Kl. 9 for Dom-
mer Rasmussen i Thisted efter at
Statsadvokaten havde erklæret, at
han ikke vilde modsætte sig en
evt. Løsladelse af de paagældende.

Murerm. Poul C. Jensen blev
arrestet 7. September 1945 og
har saaledes siddet i snart et Aar.
Hans Portjeneste ved Firmaets
tyske Arbejde var 257,000 Kr.
Vognmand Jens Jensen fængsle-
des 24. August 1945. Hans Por-
tjeneste var 342,000 Kr. Vogn-
mand Henrik Krogh fængsledes
3. September 1945. Hans Por-
tjeneste var 338,000 Kr. Firmaets
samlede Omsætning var paa 7
Mill. Kr.

Statsadvokaten mener, at den
antagelig forskyldte Frihedsstraf
er udstaaet med det Aar, der er
afsonet af de Anklagede, hvorfor
det findes rimeligt, at der sker
Løsladelse. Til Frihedsstraffen
kommer Kravet om Konfiskation
af de nævnte Portjenester.

Anklageskriftet er udarbejdet
paa Grundlag af det strenge
Straffelovstillæg, men man har
tidligere set i lignende Tilfælde,
at det „milde“ Tillæg er taget i
Anvendelse ved Dommen. Det
skærpende Moment i Sagen har
været, at Firmaet — den ansvar-
lige Person er ikke fundet —
skal have foræret Tyskerne kost-
bare Gaver og trakteret dem paa
anden Maade. Forsvareren har
her over for hævdet, at „det drejer
sig om rene Bagateller, Laan og
Gaver, der ikke var ydet Tyskerne
for at skaffe mere Arbejde, men
kun for at fremskynde Betalingen
af tyske Tilgodehavender, saa
Firmaet skadesløst kunde trække
sig ud af sine tyske Forbindelser“.

Et andet skærpende Moment
har været Sammenslutningen af
de to Vognmandsfirmaer og den
stigende Omsætning, men her
over for hævdes, at der ogsaa før
Krigen fandt et Samarbejde Sted,
og at den forøgede Omsætning
under Besættelsen ogsaa skyldtes
dansk Arbejde. Poul Jensen peger
saaledes paa, at han har udført
for over 1 Mill. Kr. dansk Arbejde
under Besættelsen.

Retsmødet blev meget kort, men
der var stor Tilstrømning af Til-
hørere.

Paa Dommerens Forespørgsel
oplyste Politifuldmægtig Korsner,
at der under Efterforskningen var
fremkommet Forhold, der trængte
til en nærmere Undersøgelse.
Sagen trak op til at blive den

største Værnemagersag i Thisted,
og der vilde gaa endnu to Maa-
neder inden endeligt Anklageskrift
kunde udarbejdes. Anklagemyn-
digheden regnede med, at Straffen
fuldt ud vilde dække Varetægts-
arresten.

Lrs. Rasmussen krævede Løs-
ladelse, idet han vanskeligt kunde
tro, at der vilde ske Domfældelse
eller andet end den „milde“ Vær-
nemagerlov. De arresterede havde
siddet i 8 Mdr., inden Sagen
var berammet til Domsforhand-
ling, og naar der nu yderligere
vilde gaa to Maaneder, var det
paa Tide, at der skete Løsladelse.

Lrs. Terkildsen oplyste, at det
nye i Sagen drejede sig om en
Orusleverance til for høj Pris.
Andet var der ikke.

Terkildsen beklagede, at Politiet
ikke i Løbet af de 8 Maaneder
havde ført Sagen frem for Dom-
stolen. Der kunde ikke forventes
Straf efter andet end den „milde“
Værnemagerlov, idet der aldrig i
en lignende Sag var dømt eller
det strenge Straffelovstillæg.

Politifuldm. Korsner protesterede
imod, at der skulde være smølet
med Sagen. Der var til Stadig-
hed foretaget omfattende Afhørin-
ger. Politifuldm. protesterede prin-
cipielt mod Løsladelse.

Lrs. Terkildsen beklagede, at
et Thistedblad havde bragt den
Meddelelse paa Forhaand, at de
arresterede vilde komme ud i Dag.
Hvor kom den Slags uheldige
Oplysninger fra, som kun kunde
fremkalde Forvirring hos de Paa-
rørende?

Dom: Det er ikke fra Retten,
disse Oplysninger er givet.

Dommeren afsagde derefter flg.
Kendelse:

„Da det findes, at der maa gives
Forsvaret Medhold i, at der er
overvejende Sandsynlighed for,
at Anklagen ikke kan føres til
Dom i Medfør af Straffelovstil-
lægget af 1. Juni 1945, og da Sagen
ikke ved Fremsendelse af Sagens
Akter til Retten er fremmet af
Anklagemyndigheden paa et tid-
ligere Tidspunkt, samt da de i Rets-
plejelovens Par. 780 indeholdende
Fængslingsgrunde ikke er paabe-
raabt af Anklagemyndigheden, er-
agtes:

De tre tiltalte fængslede vil være
at løslade“.

Nye Postelever.

Fra 1. September er følgende antaget
som Elever ved Post- og Telegraf-
væsenet og indkaldt til Kursus i Kø-
benhavn: Donald Lindstrøm Kristensen,
Frøstrup, Jens Filskov Nielsen, Hvid-
bjerg, Karen M. N. Ægidius, Thisted,
og Gunnar Dueholm Overgaard, Hvid-
bjerg.

70 Aar.

Arbejdsmand Jens Knudsen
Jensen, Kastet 22, Thisted, fyl-
der Søndag den 1. September 70
Aar.

Jens Knudsen stammer fra Ros-
holm Præstegaard i Haring, hvor
hans Fader var Forpagter. Fami-
lien flyttede senere til Skinnerup,
og i 15 Aars Alderen fik Jens sin
første Plads i Thisted, hvor han
forblev hele sit Liv.

Han var altid en solid og sam-
vittighedsfuld Arbejder. Han in-
teressererede sig meget for Heste
og var i mange Aar Vognmands-
kusk, bl. a. hos afdøde Bager-
mester og Vognmand A. M. Hær-
kjær. Han har i en Aarrække
haft Sæde i Bestyrelsen for Ar-
bejdsmandenes Pagforening. I
den sidste halve Snes Aar har
Jens Knudsen grundet paa svig-
tende Helbred maattet lade Arbej-
det ligge, men han lærdes daglig
ude og vil gerne have „en Praat“
med gode Venner.

stkringe
genvalg
gerede
Nederb
derup,
og Lar

Olief

Me

Ira

Der

Meldin

i Tæt

Søren

ejeren

Gaard

været

Vand

Lag

Besæt

al og

til de

deling

finf.

All

det d

Prøve

landt

ger

sætte

Foret

blev

Pers

som

havd

Der

tend

det

Opri

man

Fe

det a

bori

ledn

dele

lerti

en

ma

giv

at

klar

M

næg

ster

Dr.

am

tag

saa

Tæl

-

der

nog

jo

der

Aar

Jeg

og

ide

Lo

eje

vis

Jeg

det

til

der

Fal

ove

ikk

Oli

ska

at

hav

leu

kun

A

Ma

væ

net

var

C

—

In

L

Ny Bog af Erik Bertelsen:

„Fiskerliv“.

Den kendte Forfatter Erik Bertelsen har i disse Dage udsendt en ny Bog paa Jespersen og Pios Forlag. „Fiskerliv“ hedder den, og Indholdet er 16 gode Fortællinger bl. a. fra Vorupør. Det er en Bog, som utvivlsomt vil finde stor Af sætning paa disse Egne.

De 3 Ledere af Firmaet Jensen & Krogh løsladt.

De dømmes antagelig efter Værnemagerlov Nr. 2, men Sagen vil ikke komme for Retten lige straks.

Hovedmændene i Firmaet Jensen & Krogh, Thisted, der er tiltalt for Værnemageri, blev som bekendt løsladt i Formiddag.

Anklageren Politifuldm. Korsnær oplyste, at der pr. 15. Decbr. sidste Aar var udarbejdet Anklageskrift mod de Tiltalte, Vognmændene Jens Jensen og Henrik Krogh samt Mureren Poul Jensen. Siden var der imidlertid kommet et andet Forhold i Sagen ang. Bedrageri ved Graskørsel, hvorefter der blev foretaget en Revision af alle Kørselskontorets Regnskaber. Der er nu udarbejdet et Tillægsanklageskrift, men Sagen vil ikke kunne komme til Paa dømmelse ved Retten de første Par Maanedier. Politifuldmægteren bemærkede, at Sagen var den største i sin Art i Thisted, men det var Anklagemyndighedens Opfattelse, at den ndstaaende Varetægtsarrest vil kunne dække den Straff, de Tiltalte kan ventes idømmet. De Tiltalte krævedes dog fortsat fængslet.

Lrs. Rasmussen bemærkede som Forsvarer, at Domfældelsen vanskeligt kunde ske efter Værnemagerlov Nr. 1, men maatte behandles efter Værnemagerlov Nr. 2. Han pointerede, at Sagen var færdig fra Politiets Side og begærede Løsladelse.

sin Kane og sine Born. Politiet henede ham og satte ham i Arresten, hvorfra han slap ud i Formiddag, da han havde sundet sig og var kommet til Fornuft.

Særret i Vestervig.

Særretten i Vestervig behandler den 12. September Sagen mod Handelsmand Reinhard Korsgaard, Dover, der er tiltalt for forskellige Forhold, bl. a. sort Børs Handel med Tyskerne.

Ved Særretten i Thisted

er berammes to nye Sager. Den 20. September faar Indehaverne af Ingeborg Jensens Pelsvareforretning deres Sag for, og den 24. skal Manufakturhdl. Othr. Søndergaard møde i Retten.

Ægpriserne.

Landbrugsministeriet meddeler, at det Fradrag, der skal foretages ved Køb af sekunda Æg, indtil videre uforandret er 2 Øre pr. Æg. Fra og med i Dag, Fredag, ændres derimod det paabudte Fradrag for fordærvede Æg til 18 Øre pr. Æg.

Selvbryllup

fejres i Dag af Valgmenighedspræst Uffe Hansen og Hustru, Ubberup, Kalundborg, fh. Aggersborg-Bøjstrup Sognekald.

Overpostbud Alfr. S. Madsen og Hustru, Margrethevej 10, Thisted, fejrer Selvbryllup Mandag den 2. September.

Paa Kryds og Tværs

Fødselsdag.

Støbegodshandler N. Højland, Hvidbjerg, fylder 50 Aar i Dag.

Fru Johanne Dueholm, Skinnerup, fylder 50 Aar Lørdag den 31. August.

Gdr. Jens Ravensmed, Hassing, fylder 60 Aar paa Søndag.

Beskyldningen mod Politifuldm. Friis Berg for Embedsmisbrug.

Injuriesagen for Retten i Thisted i Dag.

Retten i Thisted behandlede i Dag Sagen mod Ingeniør Harry Dahl Jensen, København, som var tiltalt for Injurier mod Politifuldmægtig Friis Berg, tidl. Thisted. Som Vidner mødte bl. a. Politimester Brix. Retten beklædtes af Dommerfuldm. Hove med Doms mænd. Lrs. Larsen var Anklager og Lrs. Terkildsen Forsvarer.

Harry Dahl Jensen havde under et Filmsforedrag paa Hotel „Aalborg“ i Thisted 7. Oktober 1945, da han viste „og Klokken blev 12“, beskyldt Politifuldmægtig Friis Berg for Embedsmisbrug. Entreen til Forestillingen var 2 Kr. Filmen var vist i over 50 danske Byer i Danmark, før den skulde vises i Thisted.

Da Dahl Jensen kom til Thisted, erfarede han, at Plakaterne til Foreklame samt Avisannoncerne var standset, hvorefter han henvendte sig til Politiet og kom til at tale pr. Telefon med Fuldm. Friis Berg i dennes Hjem.

Friis Berg vilde ikke diskutere Spørgsmaalet med mig, forklarede Dahl Jensen. Han sagde, at han havde fri. Jeg ringede igen, men fik stadig ikke Svar, og til sidst blev der paa Centralen oplyst, at Telefonrøret var lagt paa.

Tilfalte erfarede, at Billetsalget var blevet forbudt i Begyndelsen af Ugen, men det blev tilladt igen om Lørdagen, da Forestillingen skulde være om Søndagen.

Der var dog herefter kun sparsom Tilslutning til Foredraget.

Da Filmsforevisningen skulde begynde, udtalte Dahl Jensen:

Jeg maa karakterisere Politifuldmægtigens Optræden som Embedsmisbrug, idet Vedkommende uden Dommerkendelse og uden at henvise til Lov eller Paragraffer egenmæssigt forbyder og gør Forsøg paa at stoppe dette Foredrag, hvorved han gør Talefriheden i Danmark ren illusorisk. Jeg ved, at mange her i Danmark vilde give Penge for at faa standset dette Modstandsforedrag, men at de staar bag dette Tilfælde tror jeg dog ikke, selv om det kan se mærkeligt ud, at det var en Person, som var interneret efter 5. Maj, der er Kilden til Pfm. Friis Bergs mærkelige Opførsel. Tilfalte sluttede med at sige, at han vilde anklage Pfm. Friis Berg for Embedsmisbrug.

Om Mandagen henvendte Dahl Jensen sig hos Politimesteren for at tale om det skete.

Der blev her givet Tilladelse til, at Forestillingen kunde gentages samme Aften, og det blev tilladt en Højtalervogn at køre gennem Byen og reklamere for Forestillingen.

der var ophængt i Byen.

Lrs. Terkildsen: Med hvilken Hjemmel kunde De give den Ordre?

Friis Berg: Naar en Plakat giver Udseende af, at Filmen er det væsentlige, maa man gaa ud fra, at den er ulovlig, og deri havde jeg Medhold af Politimesteren. Han havde ikke fra Justitsministeriet modtaget Bebrejdelse for, at han havde givet Ordren.

Retsform.: Dahl Jensen hævder, at Billetsalget har været forbudt.

Friis Berg: Der har ikke været foretaget noget i den Retning fra min Side.

Beskyldte Fuldmægtigen for at være betalt af Værnemagerne.

Da Dahl Jensen ved Ankomsten til Thisted hørte om de Forholdsregler, som var foretaget fra Politiets Side, henvendte han sig til mig, fortsatte Pfm. Han var noget ophidset, men jeg gav en Begrundelse for det skete. Dahl Jensen telefonerede igen og sagde dengang, at jeg skulde være betalt af Værnemagere til at foretage visse Skridt. Derefter afbrød jeg Forbindelsen. Telefonen ringede senere, men da jeg vidste, hvem der ringede, tog jeg ikke Telefonen.

Ved Mødet paa Politikontoret om Mandagen efter at Forestillingen havde været Søndag Aften, blev det bestemt af Politimesteren, at Plakaterne godt maatte ophænges. Der var ikke Tale om en direkte Undskyldning til Dahl Jensen for, at Plakaterne var taget ned.

Thisted Amtsavis slog Dahl Jensens Udtalelse paa Hotel „Aalborg“ stort op, og Politimesteren spurgte, hvad jeg kunde tænke mig at gøre. Jeg mente, at Udtalelserne var grebet den Grad ud i Luften, at der ingen Grund var til at tage nogen Notits af den. Da Justitsministeriet imidlertid senere kunde rette Bebrejdelse, hvis Sagen ikke blev taget op, gav Politimesteren mig Ordre til at følge den.

Vidneførslen.

Politibetjent Bjerregaard forklarede som Vidne, at han havde overværet Filmsforedraget den 7. Oktober. Foredraget udgjorde den væsentligste Del af Forestillingen. Under Foredraget udtalte Dahl Jensen, at Friis Berg havde gjort sig skyldig i Embedsmisbrug og han fremsagde et Spørgsmaal om, at Værnemagerne kunde have Indflydelse paa, at Forestillingen blev generet.

Dernæst afhørtes Politimester Brix. Lrs. Terkildsen spurgte, hvilke Forhandlinger der var ført. Politimesteren svarede, at han havde

Jeg maa itrakke Politifuldmægtigens Optraeden som Embedsmisbrug, idet Vedkommende uden Dommerkendelse og uden at henvise til Lov eller Paragraffer egenmæssigt forbyder og gør Forsøg paa at stoppe dette Foredrag, hvorved han gør Talefriheden i Danmark ren illusorisk. Jeg ved, at mange her i Danmark vilde give Penge for at faa standset dette Modstandsforedrag, men at de staar bag dette Tilfælde tror jeg dog ikke, selv om det kan se mærkeligt ud, at det var en Person, som var interneret efter 5. Maj, der er Kilden til Pfm. Friis Bergs mærkelige Opførsel. Tiltalte sluttede med at sige, at han vilde anklage Pfm. Friis Berg for Embedsmisbrug.

Om Mandagen henvendte Dahl Jensen sig hos Politimesteren for at tale om det skete.

Der blev her givet Tilladelse til, at Forestillingen kunde gentages samme Aften, og det blev tilladt en Højtalervogn at køre gennem Byen og reklamere for Forestillingen.

Tiltalte hævdede, at Friis Berg havde givet en Undskyldning for Forbudet.

Selvfølgelig gav vi ikke hinanden Haanden som andre Skoledrenge, men i den Omstændighed, at det blev tilladt at gentage Forestillingen laa en Undskyldning Politimesteren havde sagt, at der kunde ske Fejltagelser alle Steder.

Pfm. Friis Berg forklarede, at Baggrunden for Sagen var, at Politiets Tilladelse kræves, saafremt Filmen udgør den væsentlige Del af en saadan Forestilling. Politiet havde undersøgt forskellige af saadanne Forestillinger, og det havde vist sig, at der i flere Tilfælde var holdt for korte Foredrag, saa disse Forestillinger efterhaanden var blevet en Landeplage.

Politifuldmægtigen fremlagde en Plakat, som var blevet ophængt for Filmsforedraget „og Klokken blev 12“. Biografdir. Fru Olga Thomsen kom paa Politikontoret med nogle Plakater og mente, at de var ulovlige, og deri gav han hende Medhold, hvorefter han gav et Par Betjente Ordre til at fjerne de Plakater,

Cirkus Miehes Afslutning i Hurup.

Cirkus Miehe forlod i Nat Hurup efter tre succesfyldte Dage. Der var stuvende fuldt Hus i Onsdags, og der var pænt Besøg i Aftes.

Høstvejret.

Lavtrykket over England er nu under Udfyldning, men nye Barometerfald nærmer sig England fra Atlanterhavet, og Væjrforholdene har fremdeles en ustadig Karakter.

700 „Løsladelser“ i Thisted i Morgen.

Thisted Brevdueforening slipper i Morgen 700 Duer løs, som deltager i en Kapflyvning fra Thisted til Fyn og

derop, og Politimesteren spurgte, hvad jeg kunde tænke mig at gøre. Jeg mente, at Udtalelserne var grebet den Grad ud i Luften, at der ingen Grund var til at tage nogen Notits af den. Da Justitsministeriet imidlertid senere kunde rette Behrejdelse, hvis Sagen ikke blev taget op, gav Politimesteren mig Ordre til at følge den.

Vidneførslen.

Politibetjent Bjerregaard forklarede som Vidne, at han havde overværet Filmsforedraget den 7. Oktober. Foredraget udgjorde den væsentligste Del af Forestillingen. Under Foredraget udtalte Dahl Jensen, at Friis Berg havde gjort sig skyldig i Embedsmisbrug og han fremsagde et Spørgsmaal om, at Værnemagerne kunde have Indflydelse paa, at Forestillingen blev generet.

Dernæst afhørtes Politimester Brix. Lrs. Terkildsen spurgte, hvilke Forhandlinger der var ført. Politimesteren svarede, at han havde talt med Friis Berg om, at Plakaterne var ulovlige.

Ved Mødet paa Politikontoret var Dahl Jensen noget ophidset. Efter Samtalen mellem Tiltalte og Friis Berg at dømme, kunde jeg forstaa, at de havde talt med hinanden tidligere, og at Tiltalte havde været noget aggressiv, hvorefter Friis Berg ikke vilde tale med ham. Jeg forsøgte at berolige de to Herrer og nævnte, at vi kan jo alle fejle, og det endte med, at de gav hinanden Haanden. Paa dette Tidspunkt vidste Friis Berg og jeg ikke, hvad der var sket under Forevisningen den foregaaende Aften. Politimesteren erindrede ikke, at han havde givet Lov til at sende Højtalervogn ud og at sætte Plakaterne op paany.

Redaktør Kjeld Jensen afhørtes som Vidne ang. „at Friis Berg vilde paalægge, at Bladet ikke bragte Annoncen om Filmsforedraget“. Han mente ikke, Politiet kunde kræve det, og vilde i det mindste have Meddelelsen skriftligt. Saa vidt Redaktøren kunde se af sine Noter havde Friis Berg telefoneret 5. Oktober og sagt, „at efter Aftale med Slangers Bureau skulde Annoncen ikke fortsat tages med“.

Tiltalte: De kontrollerede ikke, om det var rigtigt, at en saadan Aftale var truffet?

Kj. J.: Nej, naar jeg fik Besked gennem en Politifuldmægtig, mente jeg ikke dette var paakrævet.

Boghandlermedhj. Poul Christensen forklarede om Billetsalget: Da Plakaterne var sat op, ringede Fru Olga Thomsen og sagde, at det var ulovligt at gennemføre Forevisningen, men det tog man ingen Notits af.

— Sagens Behandling fortsættes i Eftermiddag.

En Grav, som ikke blev glemmt i Gaar.

I Gaar, da der var officielle Kran-senedlægninger saa mange Steder i Landet, blev der ogsaa tænkt paa den ukendte engelske Flyvers Grav paa Signalbakken ved Lyngby Strand. Besøgende ved Graven i Gaar nedlagde en smuk Krans, og adskillige dvælede nogle Minutter ved denne ukendte Soldats Grav.

Den ukendte engelske Flyver blev begravet den 27. September 1944 og fandt sin Grav, saaledes som der staar om Terje Vigen:

Han lagdes for Solbrand og Vindens Vift
og derfor blev Græsset saa stridt og stift,
men med vilde Blomster iblandt.

Fygesandet risler henover den ensomme Grav, og den graa Marehalm er den eneste Pynt, som Naturen har kunnet afse, men venlige og nænsomme Hænder værner til Stadighed om Gravstedet. Der er lagt en Krans af hvide Strandsten om det simple Trækors, som Tyskerne rejste, og hjemmebundne Lyngkranse fortæller om, at den Soldat, der hviler her, ikke er glemmt. Den gamle Fisker, som passer Signalstationen, kan ogsaa berette, at mange Besøgende har gæstet Graven i Sommer.

Men trods alle disse ukendte, nænsomme Hænder, der plejer Graven, ser den alligevel saa fattig og forsømt ud, og hvis den engelske Flyver vedblivende skal hvile her, bør man drage Omsorg for en lidt anden Udsmykning. Trækorset med den tyske Tekst maa først og fremmest væk, og der turde ikke være Tvivl om, at mange gerne vil være med til at løse denne lille Opgave, saa den ukendte Soldat kan faa det sidste sømmelige Hvilested, som ogsaa vi skylder ham.

Købmand Fosgaard i k 5 Mdr.s Fængsel.

Og erklærede sig tilfreds med
Dommen.

Sagen mod Købm. Fosgaard, Tved, der begyndte i Gaar Formiddag ved Særretten i Thisted, fortsatte om Eftermiddagen med Vidneafhøring.

Husejer Marinus Sørensen, Tved, kendte ikke noget nærmere til Fosgaards Forbindelse med Tyskerne, men fortalte, at Fosgaard engang havde købt 6—8 Kartoner af ham.

Kommis Knud Jensen, Nr. Vorupør, forklarede, at han fra Juni 42—Februar 43 havde passet Kiosken i Vigso for Fosgaard.

A.: Hvor stor var Omsætningen?

V.: Det kan jeg ikke sige, da jeg ikke havde med Regnskaberne at gøre.

A.: Hvem handlede i Kiosken?

V.: Arbejderne og en Del Tyskere. Vidnet forklarede paa Anklagerens Spørgsmaal, at der var handlet med Æg, Smør, Mælk, Isvafler, Pølser o. m. a.

A.: Havde de Damestrømper?

V.: Der blev kun solgt en 4—6 Par i den Tid, jeg var der.

Dom.: Til hvem?

V.: Til Soldaterne.

Dom.: Solgte De ogsaa Daasefløde?

V.: Ja, det er hædt.

Dom.: Havde De ikke faaet Besked om, hvad De ikke maatte sælge?

V.: Nej.

Dom.: Hvem købte mest i Kiosken, Tyskerne eller danske Arbejdere?

V.: Det er ikke nemt at sige.

Dom.: Købte de i Forhold til deres Antal?

V.: Jeg tror Arbejderne købte mere i Forhold til Tyskerne.

Dom.: Blev der solgt Æg til Tyskerne?

V.: Det er passeret.

A.: Havde De nogen af de Ægkartoner i Forretningen, og solgte De til Tyskerne af dem?

V.: Ja, det er sket, men der er bestemt solgt flest Kartoner uden Æg.

A.: Har De solgt Smør?

V.: Enkelte Gange mod Mærker.

Dom.: Er det kun til Tyskerne, der er solgt Smør?

V.: Ja.

A.: Var Fosgaard Nazist?

V.: Ja — Nazist og Nazist, det er ikke saa let at svare paa.

A.: Var han tyskvenlig?

V.: Nej, det tror jeg just ikke han var.

Møleejer Niels Anders Damsgaard Jensen, Hundborg, forklarede, at han i 1943 blev ansat i Fosgaards Kiosk i Vigso. Der var blevet handlet med Sardinier, Æg Spegepølser, Wienerbrød, Ost m. m.

Dom.: Mange Æg?

V.: Ikke særlig mange.

A.: Havde De Smør?

V.: Ja lidt solgte vi mod Aflevering af Mærker til Danskere.

A.: Har De ikke solgt til Tyskerne?

V.: Det har været forhavsende lidt.

A.: Hvem købte mest?

V.: Det gjorde Arbejderne.

Tror du ikke, du husker forkert?

Dom.: Har De solgt Daasefløde?

V.: Ja.

Dom.: Havde De ikke faaet Besked om ikke at sælge det til Tyskerne?

V.: Jo.

Dom.: Solgte De det saa alligevel til Tyskerne?

V.: Ja.

Fosgaard: Tror du ikke, du husker forkert.

V.: Nej, det tror jeg ikke, Fosgaard.

Fosgaard: Jeg kan lige saa godt tage Skylden for det som alt det andet!

Forw.: (Læs. Terkildsen): Sikke noget Sludder! Nu begynder De jo at føle Dem forfulgt igen!

A.: Er der handlet med Dame-

strømper af Mærker.

Der var leveret ca. 500 Æg til Fosgaards Kiosk i Vigso over 8. Dag, forklarede Fuglsang, og han mente ikke, at den tyske Omsætning i Butikken i Tved havde overstøjet 10 pCt.

Dom.: Nu er det vel ikke fordi De er venligtsindet overfor Fosgaard, De siger saadan?

V.: Nej, det er det ikke, men det er jo ikke saa let at svare paa.

A.: Var Fosgaard glad for Tyskerne?

V.: Det synes jeg ikke.

Bagermestrene H. Tounsig, Høllerslev, og Bodum Nielsen, Thisted, forklarede begge, at de havde leveret en Del Brød til Fosgaard.

Ægleverancerne til Thisted gik uforholdsmæssigt ned.

Ægeksportørerne Chr. Smed Christensen og J. Chr. Jørgensen, Thisted, forklarede, at Fosgaard til dem før Krigen havde leveret ret store Mængder Æg, men under Krigen var Leveringerne gaaet uforholdsmæssigt ned. De havde ikke tænkt paa, at Æggene muligvis kunde være gaaet til Tyskerne.

Dommen kom til at lyde paa Fængsel i 5 Mdr. og Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste ved Kiosken for det tyske Koreskantor. Fosgaard blev straffet for tre af Tillægsforholdene, nemlig for Forholdene vedr. Oprettelsen af Kiosker i Vigso og Bulbjerg samt for Tillægsforholdet for 4 unimuligt stort Omfang at have solgt Varer til Tyskerne fra sin Forretning i Tved. Han blev dømt efter Værnemagerlov 2. Fosgaard erklærede sig tilfreds med Dommen.

Et Overfald, der ikke blev meldt.

Var det en Ægtemand paa gale Veje?

Kriminalpolitiet i Nordre Birk er nu ved at have færdigbehandlet Sagen mod de to Revolverpiger, den 20-aarige Lillian Rasmussen og den 19-aarige Ellinor Christensen, der for en Maaaned siden begik to dramatiske Overfald i Dyrehaven, og hvor det i det ene Tilfælde lykkedes dem at frarøve en Forretningsmand 5000 Kr.

De to Piger har endvidere tilstaaet, at de en Nat havde lokket en Mand til et ret øde Sted ved en af Søerne i København, og imens den ene af Pigerne kurtiserede Manden, slog den anden ham bagfra i Hovedet med en Soda vandsflaske, der var fyldt med Sand. Manden har imidlertid ikke meldt Overfaldet til Politiet, saa man regner med, at det har været en Ægtemand der har været paa gale Veje!

Snedsted Sogneraad

holdt Møde i Aftes.

Der forelaa en Del Cirkulærer, der iblandt et fra Arbejds- og Socialministeriet om, at man skulde undgaa at benytte Entreprenører, der havde arbejdet for den tyske Værnemagt.

Til Naturfredningsnævnet valgt Chr. Houe, Beerstedgaard.

Grosserer Chr. Rysgaard klagede over, at Skræder L. Dahlgaard havde nogle høje Træer staaende uden for hans Kontorvindue. De skygger meget for Vinduet, at man maa have det elektriske Lys tændt det meste Dagen. Det vedtoges at overlade Sagen til Hegnsynsmændene.

Købmand Monn Thomsen, der havde købt Købmand Ejner Petersens Kramandsforretning i Snedsted, hvor der var Spiritusbevilling, ansøgte Sogneraadet om fortsat Tilladelse til Handel med stærke Drikke.

Form., Chr. Bojesen og Chr. Sandgaard var imod at give Bevillingen.

Chr. Houe: Jeg vil ikke være med til at give Bevilling til en Mand, jeg ikke kender.

Jens Vestergaard: Naar vi havde to Købmænd med Spiritusbevilling, kan vi lige saa godt give til den ene som til den anden. Det er ingen Nyhed.

zel-Nielsen.

— Kaldte De ham Olsen?

— Ja, Sehested gjorde, jeg kaldte ham Quisling.

I samme Brev kaldte Sehested Hitler for „Adolf“, ligesom han i tidligere nævnte Breve kaldte Knud Bach for „Bamse“.

Amerikansk Humor.

Jeg har hørt, at der er kommet Cirkus til Byen!

Købmand Fosgaard f k 5 Mdr.s Fængsel.

Og erklærede sig tilfreds med Dommen.

Sagen mod Købm. Fosgaard, Tved, der begyndte i Gaar Formiddag ved Særretten i Thisted, fortsatte om Eftermiddagen med Vidneafhøring.

Husejer Marinus Sørensen, Tved, kendte ikke noget nærmere til Fosgaards Forbindelse med Tyskerne, men fortalte, at Fosgaard engang havde købt 6—8 Kalkuner af ham.

Kommiss Knud Jensen, Nr. Vorupør, forklarede, at han fra Juni 42—Februar 43 havde passet Kiosken i Vigsø for Fosgaard.

A.: Hvor stor var Omsætningen?

V.: Det kan jeg ikke sige, da jeg ikke havde med Regnskaberne at gøre.

A.: Hvem handlede i Kiosken?

V.: Arbejderne og en Del Tyskere.

Vidnet forklarede paa Anklagerens Spørgsmaal, at der var handlet med Æg, Smør, Mælk, Isvafler, Pølser o.

strømper?

V.: Ikke mens jeg var der. Det er muligt, der har været lidt, lige da jeg kom; de blev solgt til Tyskerne, men hvor mange det var, er ikke let at svare paa.

A.: Er det fuldstændigt Opspand, naar Betjenten, der har skrevet Rapporten, skriver, at De har sagt, at Fosgaard i Begyndelsen var meget tyskvenlig, og at Tyskerne fik mere end Danskerne?

V.: Det har jeg aldrig sagt!

Kommiss Verner Chr. Fuglsang, Ræhr, forklarede, at han fra 1. Maj 44—Novbr. 45 var Kommiss i Fosgaards Butik i Tved.

A.: Blev der handlet med Tyskerne?

V.: Ja — der kom da Tyskere.

A.: Købte de mange Æg — ogsaa i Kartoner?

V.: Ja, det passerede, men det var ikke saa nær altid, de fik dem i Kartoner.

Vidnet forklarede, at der enkelte Gange var solgt Smør til Tyskerne mod Aflevering af Mærker.

Der var leveret ca. 500 Æg til Fosgaards Kiosk i Vigsø hver 8. Dag, forklarede Fuglsang, og han mente ikke, at den tyske Omsætning i Butikken i Tved havde oversteget 10 pCt.

Dom.: Nu er det vel ikke fordi De er venligtsindet overfor Fosgaard, De siger saadan?

V.: Nej, det er det ikke, men det er jo ikke saa let at svare paa.

A.: Var Fosgaard glad for Tyskerne?

V.: Det synes jeg ikke.

Bagermestrene H. Tousig, Hillelslev, og Boddum Nielsen, Thisted, forklarede begge, at de havde leveret en Del Brød til Fosgaard.

Ægleverancerne til Thisted gik uforholdsmæssigt ned.

Ægeksportørerne Chr. Smed Christensen og J. Chr. Jørgensen, Thisted, forklarede, at Fosgaard til dem for Krigen havde leveret ret store Mængder Æg, men under Krigen var Leveningerne gaaet uforholdsmæssigt ned. De havde ikke tænkt paa, at Æggene muligvis kunde være gaaet til Tyskerne.

Dommen kom til at lyde paa Fængsel i 5 Mdr. og Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste ved Kiosken for det tyske Kørselskontor. Fosgaard blev frifundet for tre af Til-

til, at
sig p
Ake
keriet
havde
Fo
talt o
villing
fierd
De
raade
gen.
Ch
valge
Mask
De
Sage
Chr.
for,
hed
hvis
men
købe

U
afta
Sve
5 M
Dan
kvæ

K
træ
pul
hal
tio
Kr
bli
dit
ud
fo
no
Re
vo
ve
ge
pt
h
e
s
d
C
g
I
r
i

STENBJERG KRO

Mandag den 2. September Kl. 20

offentlig Fremvisning af den dokumentariske Film:

„Kampen for Danmarks Frihed“

der er optaget illegalt under Besættelsen. Med Dødsforagt har Sabotørerne filmet for Øjnene af Gestapo og dermed skabt dette Mesterværk, der vil blive staaende som et Minde om Herrefolkets Raseren af vort Land.

Forud for Filmen fortæller Redaktør, Dr. nat. Dahlsen, Randers, om sit 33 Mdr.s lange Ophold i de tyske Koncentrationslejre.

..... En Aftenunderholdning, som ingen dansk Mand eller Kvinde maa gaa Glip af.

Enkelte Aftener ledige for Foreninger.

Henv. J. Feddersen, Aarhus.

**Særretssager berammet for
Retten i Thisted.**

Særretten i Thisted har i Dag
berammet følgende Sager til Be-
handling:

Ernst Harry Dahl den 19. Sep-
tember, Ingeborg Jensen og Bog-
holder Jens Chr. Jensen den 20.
September, Anton Vilhelm Jen-
sen den 23. Septbr., Manufak-
turhandler Chr. Søndergaard og
Disponent Harry Egon Jensen d.
24. September samt Nic. Carsten
Christiansen den 27. September.

Købmand Fosgaard idømtes 5 Maaneders Fængsel for Lastbilkørsel for Tyskerne

Men han blev frifundet for Salget baade i sine Kiosker og i Forretningen i Tved. — Fortjenesten ved Lastbilkørslen paa 10,000 Kr. blev inddraget.

Retsmødet mod Købmand Fosgaard, Tved, fortsattes i Gaar Eftermiddags med den omfattende Vidneafhøring, idet der først

eder kom.

Oyd Orrs Ankomst til Kastrup Lufthavn.

afhørtes Husejer Marinus Sørensen, Tved, der forklarede, at Fosgaard havde købt 7 Kalkuner hos ham; men han vidste ikke, hvem der skulde have dem, da han selv laa paa Sygehuset, da Handelen skete.

Ingen Instruks om, hvad Tyskerne maatte købe.

Næste Vidne var Kommis Knud Jensen, Vorupør, der en Tid passede Kiosken i Vigso, og som forklarede, hvad der var solgt derude, Kager, Mælk, Æg, Polser og engang imellem lidt Daasevarer osv.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen: Og Damestrømper?

J.: Kun 4—6 Par.

Dommer Rasmussen: Til hvem?

J.: Til Soldaterne.

D.: Købte de Daasefløde?

J.: Det forekommer mig nogle faa Daaser.

Side 2.

THISTED AMTSAVIS

Fredag den 30. August.

D.: Vidste De ikke, at det maatte ikke sælges til Tyskerne?

J.: Nej.

A.: Havde De faaet nogen Instruks af Fosgaard om, hvad der ikke maatte sælges?

J.: Ikke Spor.

D.: Hvem købte mest derude, Danskerne eller Tyskerne?

J.: Jeg tror, Danskerne købte mest i Forhold til deres Antal.

A.: Blev der solgt mange Æg?

J.: Egentlig ikke.

A.: Solgtes de i Kartoner?

J.: Det passerede.

A.: Fik Tyskerne Smør?

J.: Det hændte — men kun mod Mærker.

A.: Hvor fik Soldaterne Mærker fra?

J.: Det spurgte jeg ikke om.

A.: De boede jo hos Fosgaard. Kom der Tyskere udenfor Forretningstiden?

J.: Det ved jeg ikke; jeg var ikke meget hjemme om Aftenen, og da har der ingen været.

A.: Var Fosgaard Nazist?

J.: Tja-e ... Nazist ... det er ikke let at sige ...

Forsvareren, Landsretssagfører Terkilsen: Prøvede han at paavirke Dem?

J.: Nej.

A.: Var han tyskvenlig indstillet?

J.: Det tror jeg ikke just, han var.

Kan ikke godkendt sin Forklaring til Rapporten.

Møllejer Niels Anders Damsgaard Jensen, Hundborg, der ogsaa har været ansat i Kiosken i Vigso, forklarede ligeledes om Handelen derude, og mente, der var solgt forbausende lidt til Tyskerne. De havde mest købt Skrivepapir og saadan noget.

D.: Købte de ikke mange Fordevarer?

J.: Nej.

A.: Heller ikke Æg?

J.: Jo.

A.: Hvor mange?

J.: Ca. 25 om Dagen, og deraf

taget Rapporten, har fundet paa?

J.: Jeg har aldrig udtalt mig saadan.

F.: Det er jo ikke noget nyt, at Rapporterne ikke stemmer!

Der blev leveret ikke saa faa Æg til Kiosken.

Videre afhørtes Kommis Verner Fuglsang, Ræhr, der har været Kommis i Forretningen i Tved. Han forklarede, at der var solgt Æg til Tyskerne derfra.

A.: Var det i Kartoner?

F.: Det passerede, at der solgtes i 12 Stk.s Kartoner, men ikke saa nær altid. Som Regel købte Soldaterne kun 5—6 Æg til dem selv.

A.: Kartonerne var vel beregnede til at sende hjem?

F.: Det kan godt være.

A.: Blev der ikke leveret til selve Værnemagten?

F.: Det tror jeg ikke.

A.: Der kom da Vogne og hentede Varer.

F.: Naar Tyskerne havde hentet Mælk i Nøis, tog de Varer med til Kiosken.

A.: Hvor mange Æg kom der derud ad Gangen? Ca. 500?

F.: Det kan godt være.

A.: Hvor længe varede de?

F.: 8—10 Dage.

Vidnet forklarede, at Omsætningen med Tyskerne i Tved ikke var over 10 pct. af den samlede Omsætning, og han havde kun set de Tyskere, der kørte Vognen blive budt ind paa Fosgaards Kontor.

A.: De har sagt til Rapporten, at alle Æggene fra Hønsriet blev solgt fortrinsvis til Tyskerne.

F.: Der blev ogsaa solgt mange til Beboere i Tveds, der havde Pensionat.

Brød af Ærtemel til Kiosken.

Bagerm. Toussig, Hillerslev forklarede at have leveret Brød for 2675 Kr. til Fosgaards Kiosk. Brødet var fremstillet af Ærtemel og Bygmel samt noget Rugsigtemel. Der blev ikke leveret Mærker for det, og det havde Toussig faaet en Bøde for.

Bagerm. Boddum Nielsen, Thisted, havde solgt ca. 25 Stænger Brød til Fosgaard om Dagen, ialt for ca. 8000 Kr. Det var

get for Værnemageri, saa kommer man i Retten altid til meget mindre Beløb, end man skulde regne med efter Politirapporterne. Det er givet, at det i dette Tilfælde ikke har manglet paa anstødeligt Initiativ fra Tiltaltes Side.

Forsvareren fandt det sandsynligt, at Fosgaards Lastbilkørsel maatte rammes af Værnemagerlov 2; men med Hensyn til Bevis for, at Fosgaard har været Nazist, er Anklagemyndigheden meget tyndt kørende, naar den kun kan basere sit Bevis paa almindelig Snak og Rygter. At Tyskerne blev beværtet paa Kontoret, maa ses i Sammenhæng med, at de tog Varer med til Kiosken og derved sparede Fosgaard for betydelige Kørselsudgifter. At der foreligger anstødeligt Initiativ fra Fosgaards Side ved Paaberaabelse af sin politiske Indstilling savner man ethvert Bevis for, og det maa henvises til Fantasiens Verden. Det er rimeligt at antage, at de danske Arbejdere med deres knaldhøje Lønninger købte betydeligt mere end de tyske Soldater, der kun havde beskedne Lønninger. Med Hensyn til Salget til Værnemagten maa Kommis'en vide betydeligt bedre Besked end en tilfældig Mand, der kommer daskende forbi og snakkede med de tyske Soldater. Hvem garanterer for, at han forstod dem, eller at han fik rigtig Besked af dem. Jeg vil paastaa Fosgaard frifundet for Ankla- gens tre første Punkter.

Dommen.

Forst sidst paa Eftermiddagen faldt Dommen. Den lød paa 5 Maaneders Fængsel og Inddragelse af de 10,359 Kr., der var tjent paa Lastbilkørslen. Fosgaard skal betale Sagens Omkostninger. Fængselsstraffen anses for udstaaet med Varetægtsarresten. Fosgaard er udelukket dømt efter Værnemagerlov 2 for Lastbilkørslen, men er frifundet for Kioskhandelen i Vigso og Bulbjerg og for Salget til Tyskerne fra Forretningen i Tved.

Fosgaard erklærede sig tilfreds med Dommen og blev derefter løsladt.

J.: Det tror jeg ikke st, han var.

Kan ikke godkendt sin Forklaring til Rapporten.

Møllejer Niels Anders Damsgaard Jensen, Hundborg, der ogsaa har været ansat i Kiosken i Vigso, forklarede ligeledes om Handelen derude, og mente, der var solgt forbavsende lidt til Tyskerne. De havde mest købt Skrivepapir og saadan noget.

D.: Købte de ikke mange Fødevarer?

J.: Nej.

A.: Heller ikke Æg?

J.: Jo.

A.: Hvor mange?

J.: Ca. 25 om Dagen, og deraf fik Tyskerne 10—15.

D.: Saa købte Tyskerne altsaa betydeligt mere end Danskerne af den Vare.

A.: Blev der ogsaa solgt Daasemælk og Fløde til Tyskerne?

J.: Det gjorde der vist.

D.: Det maatte ikke sælges til Tyskerne.

J.: Nej, Fosgaard havde sagt, det var til Fiskerne; men jeg solgte en Del af det til Tyskerne.

Fosgaard: Er det nu rigtigt? Jeg kan lige saa godt tage Skylden for det ogsaa som for alt det andet.

F.: Lad nu være med at føle Dem forfulgt igen.

D.: Retten regner med, at alt, hvad De siger er rigtigt, indtil det er modbevist.

A.: Fik De Mærker for det Brød, de solgte?

J.: Nej.

A.: Undrede det Dem ikke?

J.: Fosgaard havde sagt til mig, at det var Brød, der kunde sælges uden Mærker.

A.: Er der solgt Damestrømper?

J.: Ikke i min Tid.

A.: Det har De sagt til Rapporten.

J.: Der var nogle faa Par, da jeg kom, og dem fik Tyskerne, men jeg husker ogsaa, at en dansk Arbejder købte to Par til sin Kone.

A.: Var Fosgaard interesseret i den tyske Handel?

J.: Det har jeg ikke mærket.

A.: De har sagt til Rapporten, at han var meget tyskvenlig til at begynde med.

J.: Det har jeg aldrig sagt.

A.: De har ogsaa sagt, at Tyskerne fik mere end Danskerne. Er det da noget, som Politibetjent John Nielsen, som har op-

A.: De har ogsaa sagt, at alle Æggene fra Hønsriet blev solgt fortrinsvis til Tyskerne.

F.: Der blev ogsaa solgt mange til Beboere i Tveds, der havde Pensionat.

Brød af Ærtemel til Kiosken.

Bagerm. Tousig, Hillerslev forklarede at have leveret Brød for 2675 Kr. til Fosgaards Kiosk. Brødet var fremstillet af Ærtemel og Bygmel samt noget Rugsigtemel. Der blev ikke leveret Mærker for det, og det havde Tousig faaet en Bøde for.

Bagerm. Boddum Nielsen, Thisted, havde solgt ca. 25 Stænger Brød til Fosgaard om Dagen, ialt for ca. 8000 Kr. Det var fremstillet hovedsageligt af Ærtemel og lidt Rugsigtemel. Han havde heller ikke modtaget Mærker for Brødet og havde været tiltalt herfor, men var blevet frifundet.

Fosgaards Ægleverancer til Thisted.

Forretningsfører Chr. Smed Christensen, Thisted, forklarede, at Fosgaard i 1937 havde leveret 15,000 kg. Æg til Thisted Ægeksport, i 1939 var Leverancen 10,000 kg., saa gik det under Krigen gradvis ned til i 1944 at være 224 kg., men i 1945 leverede han 2722 kg. Smed Christensen oplyste, at Ægproduktionen under Krigen var gaaet godt 60 pCt. ned, men indrømmede, at det ikke var normalt, at en Landkøbmands Leverance gik ned til 2 pCt.

Ægeksportør Chr. Jørgensen, Thisted, oplyste, at Fosgaard i 1939 leverede ham 4188 kg. Æg, i 1940 var det 6931 kg., men saa gik det ned til i 1943 at være 51 kg. og i 1944, hvorpaa det i 1945 steg til 1143 kg.

Proceduren.

Anklageren krævede Dom efter Anklageskriftet, subsidiært efter Værnemagerlov Nr. 2 med Konfiskation af den ulovlige Fortjeneste og Idømmelse af en Tilæggsbøde paa ikke under 50,000 Kr. Fosgaard var Nazist, og det var almindelig bekendt, at han under Krigen var meget tyskvenlig, og man har nu hørt, at Tyskerne blev beviertede i Forretningen og besøgte ham om Aftenen. Det er givet at mindst Halvdelen af Salget til Tyskerne ikke burde være sket; men det er typisk, at man behandler Sagen mod Købmand, der er ankla-

Dommen.

Først sidst paa Eftermiddagen faldt Dommen. Den lød paa 5 Maaneders Fængsel og Inddragelse af de 10,359 Kr., der var tjent paa Lastbilkørslen. Fosgaard skal betale Sagens Omkostninger. Fængselsstraffen anses for udstaaet med Varetagtsarresten. Fosgaard er udelukket de dømt efter Værnemagerlov 2 for Lastbilkørslen, men er frifundet for Kioskhandelen i Vigso og Bulbjerg og for Salget til Tyskerne fra Forretningen i Tved.

Fosgaard erklærede sig tilfreds med Dommen og blev derefter løsladt.

Udenrigsminister-mødet

Enighed om at lette Behandlingen af Ændringsforslag.

Paris, Torsdag. De fire Stormagters Udenrigsministre opnaaede paa Mødet i Aften Enighed om en Ordning, der skal lette Behandlingen af Ændringsforslag paa Fredskonferencen.

Man drøftede Muligheden for en Udsættelse af de forenede Nationers Generalforsamling, men blev ikke enige.

Finlands Grænser fastlagt

De tre første Artikler i Fredstraktaten godkendt.

Paris, Torsdag. De paagældende Udvalg paa Fredskongressen har godkendt de tre første Artikler i Udkastet til Fredstraktaten med Finland. Det omfatter bl. a. Grænsen i Overenssømmelse med Udkastet. Stillingen for Aalandsoerne bliver uforandret. Australien foreslog, at Finland skulde være Medlem af FAO og andre Organisationer under UN, men Forslaget blev nedstemt efter at Rusland og England havde talt imod den Tvang, man hermed vilde pålægge Landet.

Aalborg Amtsråd har som Amtsvejinspektør ansat Assistent ved Roskilde Amta Vejvæsen, Ingeniør Anton Kirkegaard.

Indehaverne af Firmaet Jensen & Krogh løsladt.

Det skønnes ikke, at Straffen vil overstige den udstaaede
Varetægtsarrest.

I Formiddags afsagde Dommer Rasmussen, Thisted, Løsladelseskendelse over Vognmændene Jens Jensen og Henrik Krogh samt Murermester Poul C. Jensen. Retsmødet overværedes af en stor Tilhørerskare.

Politifuldmægtig Korsner oplyste, at efter at der pr. 15. December var udfærdiget Anklageskrift, var der dukket et andet Forhold op, nemlig med Hensyn til Bedrageri vedrørende Kørsel af Grus, og det har siden været til Undersøgelse og navnlig en omfattende Revision, og Sagen er nu moden til Forelæggelse for Statsadvokaten til Udfærdigelse af Tillægsanklage, men der vil endnu gaa to Maaneder, inden der kan blive Domsforhandling. Det er den største Sag i Thisted for Værnemageri, og det kan ventes, at Straffen i hvert Fald fuldtud kan dækkes af Varetægtsarresten.

Landsretssagfører Rasmussen: Anklagen er udfærdiget efter Straffelovstillægets § 15, men jeg kan vanskeligt tænke mig, der kan ske Domfældelse efter andet end Værnemagerlov 2. Jeg er heller ikke enig i, at Straffen vil overstige, ja, ikke engang naa op paa Varetægtsarresten, og da Sagen er færdigoplyst fra Politiets Side, fastholder jeg Løsladelsesbegæringen.

Landsretssagfører Terkilsen var ikke enig i, at det var

det største Værnemagerforhold her. Det ekstraordinære Forhold, der har staaet paa i maanedsvist, drejer sig om en Leverance af Grus, som Firmaet paatog sig til Sørensen i Oddesund. Der aftaltes en Pris paa Grundlag af, at Gruset skulde hentes i Vorupør, men saa skete, hvad der ikke er sket i Mands Minde, at der drev Grus i Land i Lyngby; det hentedes man, hvorved Fortjenesten blev større. Det ser mærkeligt ud, at Sagen har ligget i 7 Maaneder, inden den sendtes til Revision. Jeg synes, der er al mulig Grund til at tro, at Straffen er fuldtud absorberet af Varetægtsfængslet, hvorfor jeg henstiller de sigtede løsladt til Domsforhandlingen.

Korsner: Der er ikke Tale om, at Sagen har ligget i 7 Maaneder. Der maatte jo skaffes det nødvendige Grundlag for Revisionen og bl. a. foretages Afhøringer rundt i Jylland og af københavnske Ingeniørfirmaer, saa jeg tilbageviser Paastanden om, at der ikke er arbejdet med tilbørlig Hast. Straffen vil i nogen Grad komme til at overstige Varetægtsarresten selv med to Maaneders Tillæg, og jeg vil derfor protestere mod Løsladelse.

Terkilsen: Jeg har hørt fra kompetent Side, at Sagen ikke behøvede at trække saa længe

Beskyldningerne mod Politifuldmægtig Friis Berg for Embedsmisbrug

Domsmandssag ved Retten i Thisted mod Ingeniør Dahl Jensen.

I Formiddags behandledes ved Domsmandsret i Thisted den Sag, der er rejst mod Ingeniør Harry

fuldmægtigen for at være betalt af Værnemagerne!

D. J.: Ikke med et Ord! Jeg

Tales der om

Rensning og Presning,

tales der ogsaa om

Thisted Dampfarveri

Byens nyeste og mest moderne
Renseanlæg.

ud. Jeg har indtil Dato ikke set en Værnemagersag af dette Omfang medføre Straf paa over 8 Maaneders Fængsel, kun i et enkelt Tilfælde i København, hvor det drejede sig om 12—14 Mill. med meget anstødeligt Initiativ. Jeg kan heller ikke forstaa, at jeg i en lokal Avis forleden kunde se en Notits om, at D.Hrr. skulde ud i Dag; det maa da stamme et Sted fra; men det er iøvrigt ret uheldigt med en saadan Meddelelse, navnlig overfor de paagældendes Familie. Jeg forstaar ikke, hvor Meddelelsen kan stamme fra ...

Dommeren: I hvert Fald ikke fra Retten!

— Derpaa afsagde Dommeren Løsladelseskendelse, da der er overvejende Sandsynlighed for, at Anklageskriftet ikke kan gøres til Dom i Medfør af Straffelovstillæget.

Jens Jensen har siddet arresteret siden 24. August i Fjor, Henrik Krogh fra 1. September og Poul C. Jensen fra 5. September.

Jensen, en Undskyldning.

Dom.: Gjørde de?

D. J.: Vi gik selvfølgelig ikke rundt og stak hinanden paa Haanden, men der laa en Undskyldning deri, at jeg fik Lov at gentage Forestillingen og meddele i Højttalervogn, at den alligevel var lovlig.

Forsvareren, Landsretssagfører Terkildsen: Stangerup skal den 5. Oktober have erklæret sig indforstaaet med Forbudet.

D. J.: Det kender jeg ikke, — man kan i hvert Fald ikke forbyde mig at holde Foredraget.

Friis Bergs Forklaring.

Derefter førtes Politifuldmægtig Friis Berg som Vidne. Han forklarede, at Baggrunden for Aktionen var, at de saakaldte Filmsforedrag var blevet en ren Landeplage. De konkurrerer med de private Biografere og unddrager det offentlige Forlystelsesafgift, skønt Foredraget ofte var noget ganske overflødigt, mens Filmen er Hovedbestanddelen. Umiddelbart forinden havde der i Thisted været reklameret med et Seksualforedrag med Film, hvor man havde Indtryk af, at Filmen var det vigtigste.

Forsv.: Var den det.

F. B.: Ja.

Forsv.: Det var da kedeligt, man ikke saa den!

Politifuldmægtigen forklarede videre, at Politimesteren i en Samtale havde erklæret sig enig i, at disse Plakater ikke burde op, og senere var Fru Thomsen kommet paa hans Kontor med

Ugen svarende nøje til den Kvotatildeling, han havde, og mere fik han ikke.

Thisted Postkontor.

Fra 1. September er Post- og Telegrafmedhjælper Knud Lottrup Thomsen, Thisted, forfremmet til Post- og Telegrafassistent samme Sted.

Ny Storkutter til Agger.

Beskyldningerne mod Politifuldmægtig Friis Berg for Embedsmisbrug

Domsmandssag ved Retten i Thisted mod Ingeniør Dahl Jensen.

I Formiddags behandledes ved Domsmandsret i Thisted den Sag, der er rejst mod Ingeniør Harry Dahl Jensen, København, for Injurier, idet han i et Foredrag paa Hotel Aalborg i Thisted den 7. Oktober i Fjor to Gange har beskyldt Politifuldmægtig Friis Berg for oplagt Embedsmisbrug ved at have søgt at hindre Foredraget og have antydnet, at Politifuldmægtigen var betalt af Værnemagten.

Ingeniøren kunde ikke erkende sig skyldig, og forklarede, at Filmsforedraget „— og Klokken blev 12“ startede paa Frihedsraadets Udstilling og fortsatte rundt i Landet. Thisted var den 52. By, hvor det holdtes, og der havde ingen Ulemper været tidligere. Tournéen var arrangeret af Rich. Stangerup, og Forestillingerne var anmeldt for Politiet, skønt dette ikke var paakrævet, ligesom Plakaterne var godkendt af Statens Filmcensur; men Politiet i Thisted lod dem pille ned. Da Ingeniøren kom til Thisted, fik han at vide, at Foredraget var forbudt. Der var ingen paa Politistationen, der vidste noget, men man henviste til Politifuldmægtig Friis Berg, hvem han ringede til paa dennes private Bopæl. Politifuldmægtigen gjorde opmærksom paa, at han ikke vilde diskutere Sagen, da han havde Fridag, men at Foredraget godt kunde afholdes.

Domm.: Gav han ingen nærmere Forklaring?

D. J.: Nej, og da jeg ringede op igen for at faa det, lagde han Røret paa, straks han hørte, det var mig. Jeg prøvede tredie Gang, men da var der optaget, og Centralen oplyste, at Røret var lagt ved Siden af Telefonen, og at man kunde høre Radioen spille. Jeg finder, det er en meget barnlig Optræden af en ansvarlig Embedsmand.

Domm.: De beskyldte Politi-

fuldmægtigen for at være betalt af Værnemagerne!

D. J.: Ikke med et Ord! Jeg sagde ved Indledningen til mit Foredrag efter at have refereret Sagen ordret følgende: „Jeg maa karakterisere Politifuldmægtigens Optræden som Embedsmisbrug, idet vedkommende uden Dommerkendelse og uden at henvise til Lov eller Paragraffer egenmægtigt forbyder og gør Forsøg paa at stoppe dette Foredrag, hvorved han gør Talefriheden i Danmark rent illosorisk. Jeg ved, mange Værnemagere i Danmark vilde give Penge for at stoppe dette Modstandsforedrag, men at de staar bagved i dette Tilfælde, tror jeg dog ikke, selv om det jo kan se mærkeligt ud, at det var en Person, som var interneret efter den 5. Maj, der er Kilden til Politifuldmægtigens mærkelige Opførsel“.

Domm.: Hvilken Baggrund havde De for disse Udtalelser?

D. J.: Jeg havde hørt, at Fru Olga Thomsen havde været meget aggressiv for at faa det standset og vedgik overfor mig om Eftermiddagen at være Ophavsmanden, og fra den lokale Byledelse fik jeg Oplysning om, at hun havde været interneret.

Domm.: Det er lidt haardt at tale om Embedsmisbrug.

D. J.: Det agter jeg at føre Bevis for. Det er blot beklageligt, at Sagen kommer saa sent frem.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen: Det er, fordi man ikke har kunnet faa fat paa Dem!

D. J.: Det var mærkeligt, da Politimesteren har forhindret min Udrejse af Landet og nægtet mig Pas, og jeg agter at nedlægge et Erstatningskrav paa 10,000 Kr.

Han forklarede videre, at han Dagen efter Foredraget havde en Konference med Politimesteren og Friis Berg, der gav ham, Dahl

med et Seksualforedrag med Film, hvor man havde Indtryk af, at Filmen var det vigtigste.

Forsv.: Var den det.

F. B.: Ja.

Forsv.: Det var da kedeligt, man ikke saa den!

Politifuldmægtigen forklarede videre, at Politimesteren i en Samtale havde erklæret sig enig i, at disse Plakater ikke burde op, og senere var Fru Thomsen kommet paa hans Kontor med nogle Plakater og havde spurgt, om de ikke var ulovlige. Det mente han og gav en Betjent Ordre til at foranledige dem pillet ned.

Forsv.: Da havde De ikke konstateret, at Forestillingen var ulovlig.

F. B.: Nej.

Forsv.: Med hvilken Hjemmel pillede De saa Plakaterne ned?

F. B.: Jeg formodede, at Forestillingen var ulovlig.

Forsv.: Jamen det kunde De først vide bagefter.

F. B.: Hør, mon jeg ikke kan faa Lov til at sige noget! En Avertering, der giver Udseende af, at Filmen er det væsentligste, maatte jeg betragte som ulovlig. Jeg har da heller ikke modtaget nogen Bebrejdelse fra mine Forsatte for, hvad jeg har foretaget. Jeg ringede til Byens tre Blade og talte med Redaktørerne, og de to af dem erklærede sig indforstaaet med, at Annoncen blev trukket tilbage i den Form, den forelaa, men Redaktør Kjeld Jensen ønskede en skriftlig Henstilling, hvorfor jeg konciperede en saadan Skrivelse, der blev underskrevet af Politimesteren.

Ankl.: Billetsalget til Forestillingen blev ogsaa forbudt.

F. B.: Det kender jeg intet til. Men Dahl Jensen ringede mig op og bad om en Begrundelse for, hvorfor Plakaterne var taget ned.

Domm.: Gav De ham det?

F. B.: Ja, —hvorfor skulde jeg ikke gøre det?

Domm.: Nej, selvfølgelig! Men Dahl Jensen siger, De ikke gjorde det.

F. B.: Jeg forklarede i korte Træk Grunden, og han var en Del ophidset og ringede op igen. Da begyndte han med at sige, at jeg var betalt af Værnemagten.

Beskyldningerne mod Friis Berg

(Fortsat fra Side 3).

Domm.: Det bestrider han.

F. B.: Men han gjorde det, og saa fandt jeg Grund til straks at afbryde Forbindelsen.

Domm.: Naturligvis!

F. B.: Han blev imidlertid ved med at ringe, lige til Forestillingen begyndte. I 1½ Time kimedede Telefonen med 2 Minutters Mellemrum, saa til sidst var vi nødt til at lægge Røret ned for ikke at høre det Ringeri.

Domm.: Gav De Dahl Jensen en Undskyldning næste Dag?

F. B.: Ikke direkte, men saadan kan det maaske opfattes. Jeg kan imidlertid ikke se, min Handling kan betegnes som Embedsmisbrug, og jeg havde ikke tænkt mig at foretage mig noget paa Grundlag af Avisreferaterne, da jeg fandt Beskyldningerne uhyrlige, men Politimesteren gav Ordre til at anlægge Sag.

D. J. bestred Rigtigheden af Telefonkimeriet. Han havde Rapport fra Centralen om, hvor mange Gange der var ringet.

F. B.: Det var omtrent en Time!

D. J.: Der maa jo ligge et særligt Motiv til en saa kraftig Optræden.

F. B.: Det var ikke mig, men Politimesteren, der gav Ordre.

D. J.: Det var Dem, der handlede.

Domm.: Havde De andre Motiver end Hensynet til Forlystelseskatten og Biografejerne?

F. B.: Nej, og jeg har handlet i bedste Mening.

Domm.: Det var mærkeligt at forbyde Plakater og Avertering, men ikke selve Forestillingen.

F. B.: Vi kunde jo idømme en Bøde bagefter, det har vi før gjort.

Domm.: Den samme Fremgangsmaade kunde man have anvendt her.

F. B.: Det kunde man.

— Som Vidner afhørtes Politibetjent Bjerregaard, Politimester Brix, Redaktør Kjeld Jensen, Boghandlermedhjælper Poul Christensen, Redaktionssekretær Ravnemose og Ekspeditrice Frk. Gerda Helleberg, og derefter fulgte Proceduren, der afsluttedes med et længere Indlæg af Ingeniør Dahl Jensen selv. Vi skal i Morgen bringe et nærmere Referat heraf.

Dahl Jensen frikendt.

Ved Dommen, der faldt efter 6 Timers uafbrudt Retsmode og Votering, blev Dahl Jensen erklæret for fri at være, idet dog Sigtelsen om FriisBergs Embedsmisbrug blev kendt ubeføjet. Sagens Omkostninger afholdes af det offentlige. En af Dommerne afgav Dissens og ønskede Dahl Jensen idømt 60 Dages Hæfte.

Kar

Me

Herr

— T

før

Fø

Efter

kelig

der

Rækk

Lørd

bens

Lemv

bre t

dets

de Ef

Kl. 18

lem F

første

med t

endnu

alligev

Hold.

endvid

med h

unge

deres

var k

bys Kl

KFUM

bage

gyndel

for St

op i A

ikke m

kan ge

Sønd

Mellen

Gang s

holm.

TIK.er

den f

meget

dog pa

spillen

vere er

Chance

skønt,

en h

rækken

Sønd

ver do

Stadion

keholde

og TIK

af Fod

nen, m

Holdet

saa go

Ugen svarende nøje til den Kvotatildeling, han havde, og mere fik han ikke.

ergaard

8498

ssere, medens
r rettet mod
at faa Samvit-
gne hos Folk,
fuldmægtigen
gjort Brug af
ghed, og da
r over, at han
kæmper han
aa mig dømt,
dgaa at faa en

lykkedes den
loge Ingeniør
p i et højere
gentlig hørte
efterhaanden
hvorvidt der
frihed her i

12. Th. Poulsen : Finale Galop.

Aggertangen renses for Søminer.

Minerydningskommandoen i Ag-
ger har sluttet Arbejdet med
Minerydningen langs Aggertan-
gen. I de sidste 14 Dage har
Vejret været saa gunstigt, at Ar-
bejdet er gaaet langt hurtigere
end paa Forhaand beregnet. Det
var vanskeligt at finde de sidste
af Minerne, idet enkelte af dem
var anbragt paa indtil 8 Meter
Vand, et Sted, hvor de ganske
vist ingen Skade kan foraarsage
paa Skibene, men findes og spræn-
ges skulde de.

Tilbage er endnu Rydningen af
Strækningen fra Agger nordpaa
til Lodbjerg.

Spærret Konto :

Vognmand Niels Peter Josumsen, Visø,
pr. Thisted.

Smørrabatten til Børn.

Indstil
Køb af
Havn
1945—4
2. B
Planeri
Dyrsku
Andr
afgiften
lundsg
Sag
ning a
Inds
skaffel
Inds
Sofiev
Fors
Kloak
Inds
Timela
skoler
Ind
til D
Fjern
Ind
Over
delig
Ind
Licita

14 Anklagepunkter mod Wagga Andersen.

Den 34-aarige Københavner Poul Wagga Andersen, der tidligere modtog Socialhjælp, er bleven ført for Retten i København, fordi han under Besættelsen var ivrig Værnemager og tjente 700,000 Kr. ved at udføre Arbejde til 7 Mill. Kr. for Tyskerne, bl. a. i Thy og Han Herred. Desuden er der 13 andre Anklagepunkter imod han. Han sigtes for at have truet Folk med en Pistol og for at have foranlediget en Medarbejder arresteret af Tyskerne.

Stedlige Nyheder

[(Fortsat fra 3. Side).]

Udtalelserne kendtes ubeføjede.

Men Manden, som havde fremsat dem, frifandtes!

Under den fortsatte Vidneafhøring i Injuriesagen, som Politifuldmægtig Friis Berg havde anlagt mod Ingeniør Dahl Jensen, forklarede Boghandler Borge Christensen, at Forretningen havde faaet Besked om, at Forestillingen var forbudt fra Politiets Side.

Paa Forespørgsel af Retsformanden bemærkede Friis Berg, at han intet kendte til dette.

Redaktionssekr. R a v n e m o s e overværede Filmsforedraget. Han noterede ned paa Stedet, men garanterede ikke for, at Referatet i Amtsavisen var ordret, men det dækkede Meningen af Dahl Jensens Udtalelser. Han fæstnede sig ved Sigtelsen om, at Værnemagerne skulde staa bag Friis Berg.

Erk. Gerda Helleberg, som er ansat i Christensens Boghandel, forklarede om Telefonsamtalerne ang. Forbudet mod Forestillingen. Hun bekræftede, at Fru Olga Thomsen havde telefoneret og sagt, at Forestillingen var forbudt.

Dahl Jensen: Hyad sagde Fru Thomsen?

Vidnet: En hel Masse!!!

Senere den samme Dag havde en Herre telefoneret og sagt, at der var Forbud mod Forestillingen.

Anklageren: Blev der sagt, at det var fra Politiet?

Vidnet: Ja, men der blev ikke talt om, hvorvidt det var fra Stationen eller Kontoret.

Dermed sluttede Vidneforslen, og Retten gik efter 5 Minutters „Middagspavse“ over til Proceduren.

Anklageren, Lrs. L a r s e n, fremhævede, at Friis Berg havde handlet efter Ordre fra Politimesteren og i god Tro ud fra Justitsministeriets Cirkulærer. Han nedlagde Paastand om, at Dahl Jensen blev straffet for de fremsatte Udtalelser, som han ikke

havde været i Stand til at føre Bevis for var rigtige, og at de kendtes ubeføjede.

Forsvareren, Lrs. T e r k i l d s e n, paastod Tiltalte frifundet, idet han mente, der forelaa en objektiv Fejlurdering af de gældende Love.

Endelig havde D a h l J e n s e n Ordet. Han kunde ikke forstaa, at en Politifuldmægtig havde Lov til at optræde som Diktator uden at der var afsagt Dommerkendelse. Det er meget farligt, hvis enhver Politifuldmægtig efter privat Skøn kan forbyde en Forestilling, som der her er Tale om.

Dommen faldt Kl. 15,10. Den lød paa Frifindelse af Dahl Jensen, men de fremsatte Sigtelser kendtes ubeføjede. En af Dommerne afgav Dissens og vilde have Tiltalte idømt 60 Dages Hæfte.

Hundborg Gæstehjem

Tirsdag den 3. September Kl. 20

offentlig Fremvisning af den dokumentariske Film:

„Kampen for Danmarks Frihed“

der er optaget illegalt under Besættelsen. Med Dødsforagt har Sabotørerne filmet for Øjnene af Gestapo og dermed skabt dette Mesterværk, der vil blive staaende som et Minde om Herrefolkets Raseren af vort Land.

Forud for Filmen fortæller Redaktør, Dr. nat. Dahlsen, Randers, om sit 33 Mdr.s lange Ophold i de tyske Koncentrationslejre.

. En Aftenunderholdning, som ingen dansk Mand eller Kvinde maa gaa Glip af.

Enkelte Aftener ledige for Foreninger.

Henv. J. Feddersen, Aarhus.

Berammelse af Særretssager.

Ved Særretten i Thisted berammedes i Gaar Eftermiddags endnu et Par Sager til Domsforhandling. Den 25. September afgøres saaledes Sagen mod Ejnar F. Stahl, København, der under Besættelsen var Entreprenør i Vorupør, og den 30. September kommer Sagen mod Ingvar Lou-ring Nielsen, Randers, der en Tid boede i Thingstrup og var Vognmand og Entreprenør, til Behandling.

Sigtelsen for Embeds- misbrug blev kendt uberettiget

Men Ingeniør Dahl Jensen frikendtes for Strafansvar.

I Domsmandssagen om Beskyldningerne mod Politifuldmægtig Friis Berg forklarede Politibetjent Bjerregaard som Vidne at have overværet Foredraget og optaget Rapport. Der blev rettet Beskyldninger mod Friis Berg for Embedsmisbrug og sagt noget med Værnemagerens Indflydelse paa Forbud mod Forestillingen.

Politimesteren som Vidne.

Politimester Brix forklarede, at Friis Berg en Dag havde talt om Filmsforedragenes Lovlighed og de havde været enige om, at de ikke var det. Dahl Jensen havde indfundet sig hos Politimesteren Mandag Formiddag og havde været lidt ophidset, men han blev bragt til Sæde og Friis Berg hentet og talte med ham. Jeg forsøgte at berolige Gemytterne, sagde Politimesteren, og tilsidst gav d'Hrr. hinanden Haand paa, at der ikke skulde gøres videre ud af Sagen. Men da vidste ingen af os, hvad der var foregaaet Søndag Aften — da var Grundlaget for Forlig jo faldet bort.

D. J.: Husker De, hvorfor jeg kom?

Pm.: For at indgive Klage over Fuldmægtigen.

D. J.: Husker De, at De sagde til mig: „Vi kan jo alle fejle“.

Pm.: Ja.

D. J.: Kan De huske, at Friis Berg spurgte mig, om det var rigtigt, at jeg havde beskyldt ham for at være betalt af Værnemagerne.

Pm.: Ja.

D. J.: Saa maatte han jo ogsaa være klar over, hvad der var sket om Aftenen.

Pm.: Jeg troede, det var sket i Telefonen, men jeg lagde nu ikke meget Mærke til, hvad d'Hrr. skændtes om.

D. J.: Det var da mærkeligt at spørge mig om det, hvis han selv havde hørt det. Hvad var Grundlaget for Forbudet?

Pm.: Jeg var indforstaaet med Forbudet mod Forestillingen, men jeg vidste ikke noget om Foranstaltningerne.

D. J.: De har selv underskrevet et Paabud til Bladene om ikke at tage Annoncen.

Pm.: Jeg vidste ikke, Plakaterne blev taget ned.

D. J.: Hvorfor havde De en anden Indstilling Mandag?

Pm.: Det ved jeg ikke noget om.

D. J.: Da fik jeg jo Lov til at gennemføre Foredraget og meddele det i Højtaler. Husker De ikke det?

Pm.: Nej!

det har D. N. K. gjort i Dag gennem 25 Aar
og deraf skabt det landskendte

Sønderborg
GARN

1/3 DET NORDISKE KAMGARNSPINDERI - SØNDERBORG

D. J.: Det er kedeligt, der er gaaet saa lang Tid!

Fremsættelsen af Forbudet mod Avertering.

Redaktør Kjeld Jensen forklarede, at Friis Berg telefonisk havde paalagt Bladene ikke at optage Annoncen, men dette havde Vidnet under Paaberaabelse af Presseloven nægtet at følge. Vi vekslede nogle Bemærkninger, sagde Redaktøren, og jeg sagde, at jeg aldrig vilde respektere et saadant Forbud og at man i hvert Fald maatte sende det skriftlig. Der kom saa et Forbud fra Politimesteren, og jeg svarede tilbage at saadant Forbud i Henhold til Presseloven ikke kunde nedlægges.

D. J.: Det er noget meget principielt, at Friis Berg har søgt at angribe ogsaa Pressefriheden ved

Forbud mod Optagelse af Annoncen.

F. B.: Ja, i den Form.

K. J.: Der var ikke Tale om Formen! Dagen efter ringede Friis Berg, at Annoncen efter Aftale med Stangerups Bureau skulde standses.

D. J.: Undersøgte De, om det var rigtigt?

K. J.: Nej, det vilde jeg da virkelig ikke ofre Telefon til København paa.

Forsv.: Hvem har henvendt sig til Stangerup?

D. J.: Det viser et meget kraftigt Initiativ i denne Sag af Friis Berg.

Hvem ringede og gav Besked „fra Politikontoret“?

Boghandlermedhjælper Poul Christensen forklarede, at Fru Thomsen havde ringet til Forretningen, at Forestillingen

var blevet forbudt, og at der ikke maatte sælges Billetter.

Domm.: Det brød De Dem vel Fanden om?

C.: Vi solgte videre af Billetterne.

Domm.: Ja, selvfølgelig.

C.: Men saa kom der en Opringning fra Politikontoret om, at det var forbudt.

Ankl.: Hvem ringede?

C.: Det var en Mand, men han opgav ikke Navn.

D. J.: Dette er meget vigtigt: Politiet kender intet dertil. Men hvorfor har det ikke undersøgt, hvem der har udgivet sig for Politimyndighed; man har tværtimod været uvillig til at undersøge, hvor Opringningen stammer fra.

Domm.: Det er noget mystisk noget. Har De Kendskab til det, Friis Berg?

F. B.: Nej. Jeg havde jo heller ikke tænkt paa at forbyde Forestillingen.

D. J.: Det Synspunkt har De først faaet nu. Hos Politimesteren lod De Dem forstaa med, at De kunde forbyde, hvad der passede Dem som en lille Diktator i Thisted.

Christensen forklarede slutte- lig, at han overværede Forestil- lingen, men at han ikke nøje hu- skede de Angreb, der blev ret- tet, men der var Tale om Em- bedsmisbrug og noget med Vær- nemagerne; men han havde ikke faaet det Indtryk, at disse stod bag Friis Berg.

Avisreferatet af Foredraget.

Redaktionssekretær R a v n e- m o s e forklarede, at han havde refereret Foredragets Afsnit med Angrebene ordret. Hans Ind- tryk af Talen var, at der i den laa en Insinuation om, at Værne- magerne havde en Finger med i Spillet om at faa Forestillingen stoppet.

Opringningerne til Boghandleren

Ekspeditrice Frk. Gerda Hel- leberg forklarede, at Fru Thomsen en Dag havde ringet og sagt, at Foredraget var forbudt.

Domm.: Hvad sagde hun?

Frk. H.: Det husker jeg ikke ... hun sagde en Masse.

Forsv.: Ja, det vil jeg gerne tro!

Vidnet forklarede, at senere ringede en Mand op og sagde, det var fra Politiet, og beordrede Bil- letsalget standset. Hun kendte ikke Stemmen.

Proceduren.

Anklageren, Landsretssagfører Larsen, paastod Dom efter Anklageskriftet. Det var at læg- ge Sagen op i et alt for højt Plan, naar man vil gøre det til et Spørgsmaal om, hvorvidt det var et Angreb paa Tale- og Tryk- kefriheden; det hele drejede sig blot om, hvorvidt Friis Berg hav- de gjort noget uberettiget, og der forelaa da kun det, at han havde villet gribe ind overfor en Forestilling, der var arrangeret, saa den unddrog Staten Forly- stelsesafgift og konkurrerede med de private Biografer. Maa- ske er han i sin Iver gaaet lidt haardt frem, — det havde været rarere, om han var gaaet forsig- tigere til Værks; men der er in- tet om, at Værnemagerne staa- bag Aktionen. Naar Fru Thom- sen har foretaget en Henvendel- se, er det selvfølgelig udelukken- de af private økonomiske Grunde.

Forsvareren, Landsretssagfø- rer Terkilsen, kaldte Sagen en Kamp mod Vindmøller. Forud for denne Film var vist en Seksu- alfilm, men den skred man ikke ind overfor, dens Plakater fik Lov at hænge, og den blev ikke forhindret. Og der var andre lig- nende Forestillingen, men først

da dette Filmsforedrag kommer, skrider der ind, og saa kan man ikke sige, der er Talefrihed. Friis Berg har selvfølgelig ingen per- sonlig Interesse i at standse Fil- men og har ingen Forbindelse med Værnemagerne; derfor har Foredragsholderen heller ikke paastaet nogen saadant. Friis Berg handlede i Embedsiver, og det er det Menigmand vil udtryk- ke som Embedsmisbrug, men det kan man ikke straffe ham for.

Anklageren mente, at Ansvar for eventuelt Embeds- misbrug maatte paahvile Politi- mesteren, der jo har Ansvar for Embedet, men det almindelige Indtryk var, at Filmsforedraget var ulovligt, og Stangerup var da ogsaa selv gaaet med til Forbu- det.

Forsvareren: Politime- steren har ikke haft meget med denne Sag at gøre — vi hørte i Dag, hvor lidt positiv han var.

Ingeniør Dahl Jensen: Jeg vil hævde, at Politifuldmægtigen har brugt sit Embede til at ud- øve en Myndighed, som han ingen Adkomst havde til. Hvorfor fik han ikke en Dommerkendelse el- ler dog undersøgte Sagen fra de 51 andre Politikredse, hvor Fo- redraget har været holdt. Det er ogsaa mærkværdigt, at det seksuelle Foredrag, der var lavet for at tjene Penge, lod man pas- sere, men naar der kommer et Foredrag, der bl. a. skal tjene til at holde Aanden imod Værne- mageriet i Live, saa tager man fat. Det er det, almindelige Men- nesker vil betegne som Embeds- misbrug, og det er af principiel Betydning, om en Politifuldmæg- tig saadan kan udøve diktatorisk Myndighed i en By. Sagen er kort sagt den, at Politifuldmæg- tig Friis Berg er klar over, at han har begaaet en Fejl, — der- for kæmper han nu som en Løve for at faa mig straffet, for sker det ikke, kan han ikke selv und- gaa en Næse fra Justitsministe- riet.

Dommen.

Seks Timer efter, at Retsmødet var begyndt, faldt Dommen. Den lød paa, at Dahl Jensen frikendes for Anklagen, men at Sigtelsen mod Friis Berg for Embedsmis- brug kendtes ubeføjet. Det of- fentlige udreder Sagens Omkost- ninger. En af de tre Dommere afgav Dissens, idet han ønskede Dahl Jensen idømt 60 Dages Hæfte for at have fremsat Be- skyldningen om Embedsmisbrug og tillige ønskede Dahl Jensen paalagt Sagsomkostningerne.

Sagfører H. Ahrensburg Chri- stensen, Hjørring, er for Under- sløb paa ca. 28,000 Kr. idømt 2 Aars Fængsel.

Kruslundgaard ved Ribe, tilh. Gdr. Hans Kjær, er i Gaar Formid- dags brændt ved en lille Drengs Leg med Tændstikker. Ejeren lider et betydeligt Tab.